

I/38 Znojmo obchvat III, IV, Hatě

**Hodnocení vlivu záměru na krajinný ráz dle § 12 zákona
č. 114/1992 Sb.**

Objednatel:

Sídlo:

IČ:

DIČ:

HBH Projekt spol. s r.o.

Kabátníkova 216/5, 602 00 Brno

44961944

CZ44961944

Zpracovatel:

Sídlo:

IČ:

DIČ:

Ekopontis, s.r.o.

Husovická 884/4, 614 00 Brno

03866866

CZ03866866

Vedoucí projektu: **Mgr. et Ing. Petr Švehlík**

*držitel autorizace k provádění hodnocení ve smyslu § 67 podle § 45j zákona
č. 114/1992 Sb. (č.j. MZP/2021/610/1696)*

*držitel autorizace ke zpracování dokumentace, posudku a vyhodnocení podle § 19
zákonu č. 100/2001 Sb. (č.j. MZP/2021/710/2990)*

*držitel osvědčení o absolvování programu „Ochrana krajinného rázu dle § 12 zákona
č. 144/1992 Sb.“ (ČVUT Praha, 2017 a 2025)*

e-mail: svehlik@ekopontis.cz, tel: +420 773 499 208

Spolupracující osoby v projektu:

Ing. Karolína Garguláková

červen 2026

IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE

Zhotovitel:	Ekopontis, s.r.o. Husovická 884/4, 614 00 Brno IČ: 03866866 DIČ: CZ03866866
Objednatel:	HBH Projekt spol. s r.o. Kabátníkova 216/5, 602 00 Brno IČ: 44961944 DIČ: CZ44961944
Název projektu:	Hodnocení vlivu záměru „I/38 Znojmo obchvat III, IV, Hatě“ na krajinný ráz dle § 12 zákona č. 114/1992 Sb.
Termín zpracování:	červen 2026

OBSAH

1	Úvod	4
1.1	Cíl posouzení	4
1.2	Legislativní rámec	4
1.3	Metodika	5
2	Vymezení hodnoceného území	6
2.1	Popis navrhovaného záměru, standardní otázky vlivu záměru v dané lokalitě	6
2.2	Vymezení oblasti KR (ObKR)	10
2.3	Vymezení potenciálně dotčeného krajinného prostoru (PDoKP)	26
3	Hodnocení (identifikace znaků KR)	28
3.1	Přírodní charakteristika KR a její znaky	29
3.1.1	Obecná přírodní charakteristika území	29
3.1.2	Indikátory přítomnosti přírodních hodnot KR	32
3.1.3	Identifikované znaky přírodní charakteristiky KR	40
3.2	Kulturní a historická charakteristika KR a její znaky	43
3.2.1	Obecná kulturní a historická charakteristika území	44
3.2.2	Indikátory přítomnosti kulturních a historických hodnot KR	47
3.2.3	Identifikované znaky kulturní a historické charakteristiky KR	52
3.3	Vizuální charakteristika – estetická atraktivnost, estetické hodnoty, harmonické měřítko a vztahy, prostorová skladba a konfigurace prvků	54
3.3.1	Obecná vizuální charakteristika	54
3.3.2	Indikátory přítomných znaků nebo hodnot rysů prostorové skladby (analytická kritéria); indikátory přítomných rysů charakteru a identity (souhrnná kritéria)	57
3.3.3	Identifikované znaky vizuální charakteristiky KR	59
4	Posouzení míry vlivu záměru na identifikované znaky a hodnoty	96
4.1	Vliv záměru na zákonná kritéria krajinného rázu	96
4.1.1	Vliv na rysy a hodnoty přírodní charakteristiky, vliv na ZCHÚ, vliv na VKP	96
4.1.2	Vliv na rysy a hodnoty kulturní a historické charakteristiky, vliv na kulturní dominanty	98
4.1.3	Vliv na estetické hodnoty krajiny, na harmonické měřítko krajiny a vztahy v krajině ..	102
5	Závěr	109
6	Použité zdroje	111

1 ÚVOD

Obsahem předložené studie je posouzení vlivu záměru **I/38 Znojmo obchvat III, IV a Hatě** (dále také „záměr“ či „stavba“) z hlediska zásahu do krajinného rázu (dále také „KR“) ve smyslu § 12 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění (dále také „zákon č. 114/1992 Sb.“ či jen „zákon“).

1.1 Cíl posouzení

Cílem studie je posoudit, jakou měrou se záměr bude dotýkat znaků a hodnot KR (přírodní, kulturní a historické charakteristiky) a zákonem daných kritérií uvedených v § 12 zákona (přírodních a estetických hodnot, významných krajinných prvků, zvláště chráněných území, kulturních dominant, harmonického měřítko a vztahů v krajině). Studie slouží jako odborný podklad pro vyhodnocení záměru dle § 12 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb.

Cílem studie je rovněž formulace návrhů na realizaci případných zmírňujících opatření za ovlivnění KR území a stanovení míry jejich nutnosti vzhledem k významu identifikovaných zásahů znaků a hodnot KR a zákonných kritérií uvedených v § 12 zákona.

1.2 Legislativní rámec

Ochrana KR je zakotvena v § 12 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění:

§ 12

Ochrana krajinného rázu a přírodní park

(1) Krajinný ráz, kterým je zejména přírodní, kulturní a historická charakteristika určitého místa či oblasti, je chráněn před činnostmi snižující jeho estetickou a přírodní hodnotu. Zásahy do krajinného rázu, zejména umístování a povolování staveb, mohou být prováděny pouze s ohledem na zachování významných krajinných prvků, zvláště chráněných území, kulturních dominant krajiny, harmonické měřítko a vztahy v krajině.

(2) K umístování a povolování staveb, jakož i jiným činnostem, které by mohly snížit nebo změnit krajinný ráz, je nezbytný souhlas orgánu ochrany přírody. Podrobnosti ochrany krajinného rázu může stanovit Ministerstvo životního prostředí obecně závazným právním předpisem.

(3) K ochraně krajinného rázu s významnými soustředěnými estetickými a přírodními hodnotami, který není zvláště chráněn podle části třetí tohoto zákona, může orgán ochrany přírody zřídit obecně závazným právním předpisem přírodní park a stanovit omezení takového využití území, které by znamenalo zničení, poškození nebo rušení stavu tohoto území.

(4) Krajinný ráz se neposuzuje v zastavěném území a v zastavitelných plochách, pro které je územním plánem nebo regulačním plánem stanoveno plošné a prostorové uspořádání a podmínky ochrany krajinného rázu dohodnuté s orgánem ochrany přírody. Krajinný ráz se dále neposuzuje v případech umístování a povolování staveb anténních stožárů včetně antén rádiových zařízení nebo rádiových

směrových spojů veřejné komunikační sítě a souvisejících elektronických komunikačních zařízení, pokud dosahují výšky maximálně 50 metrů a slouží k plnění podmínek podle § 22 odst. 2 písm. c) zákona o elektronických komunikacích.

Každá krajina má svůj ráz ve smyslu § 12 zákona. Každou krajinu je možno popsat pomocí přírodních, kulturních a historických charakteristik. KR je však v různých oblastech a lokalitách (místech KR) různě výrazný, různě čitelný. V určitých situacích jsou znaky jednotlivých charakteristik KR dobře zřetelné a spoluvytvářejí jedinečnost a nezaměnitelnost krajinné scény – vizuálně vnímaného obrazu krajiny. V jiných typech krajiny jsou znaky KR nezřetelné, ty výraznější nejsou příliš četné a celkově vzniká krajina, která zdánlivě není ničím specifická ani zajímavá.

Ochrana KR bere v úvahu skutečnost, zdali jsou v krajině přítomny cenné znaky KR nebo ne. Pokud záměr zasahuje do méně významných a nepříliš cenných znaků a hodnot, může být brán jako únosný. Někdy nemůže zasahovat do cennějších znaků a hodnot, protože takové nejsou vůbec v krajině přítomny.

Z toho vyplývá, že v krajině s výraznými a jedinečnými znaky a hodnotami KR bude umístování staveb a záměrů využití území narážet na požadavky ochrany KR dle § 12 zákona mnohem více než v krajině, kde takové znaky a hodnoty nejsou. Stavba nebo záměr se bude muset v cenné krajině více přizpůsobovat zachování znaků a hodnot KR nebo ji v daném rozsahu, objemu a architektonickém řešení nebude možné realizovat vůbec. V ostatních typech krajiny budou omezení z hlediska ochrany KR slabší nebo vzhledem k absenci zákonných znaků a hodnot nebudou stanoveny žádná omezení.

Není vyloučeno, že záměr, umístěný v partiích dosud převážně nezastavěné různorodé krajiny v blízkosti okraje sídelní zástavby a následně v rámci zemědělsky využívané krajiny, může změnit nebo snížit KR. Bude tedy potřeba vyhodnotit předpokládaný vliv záměru na KR ve smyslu § 12 zákona, přičemž se bude jednat zejména o zjištění, zdali a do jaké míry bude zasahovat do tzv. „zákonných kritérií ochrany krajinného rázu“, tj. přírodních a estetických hodnot, významných krajinných prvků (VKP), zvláště chráněných území (ZCHÚ), kulturních dominant, harmonického měřítko a harmonických vztahů v krajině.

1.3 Metodika

Posouzení vychází z terénních průzkumů (území bylo navštíveno dne 16. 6. 2026 a byla pořízena fotodokumentace předložená v kapitole 3.3.3) a ze znalosti navrženého rozsahu záměru (blíže viz kapitola 2.1), přičemž navazuje na předchozí zpracování předmětné problematiky v rámci oznámení dle § 6 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, v platném znění (HBH Projekt spol. s r.o., 10/025; https://portal.cenia.cz/eiasea/detail/EIA_JHM1882?lang=cs). Posouzení využívá postupu hodnocení dle metodického postupu **Posouzení vlivu navrhované stavby, činnosti nebo změny využití území na krajinný ráz (VOREL, Ivan – BUKÁČEK, Roman – MATĚJKA, Petr – CULEK, Martin – SKLENIČKA, Petr; 2004)**, který vychází ze znění § 12 zákona. Výklad jednotlivých pojmů koresponduje s metodikou hodnocení krajinného rázu používanou SCHKO ČR (BUKÁČEK, Roman – MATĚJKA, Petr) a s návrhem metodického doporučení, vypracovaného AOPK ČR (MÍCHAL, Igor [ed.] 1998).

2 VYMEZENÍ HODNOCENÉHO ÚZEMÍ

2.1 Popis navrhovaného záměru, standardní otázky vlivu záměru v dané lokalitě

Název záměru:	I/38 Znojmo obchvat III, IV, Hatě
kraj:	Jihomoravský
obec:	Znojmo, Dobšice, Dyje, Chvalovice, Dyjákovičky
katastrální území:	Znojmo - město, Dobšice u Znojma, Oblekovice, Dyje, Znojmo - Louka, Chvalovice, Dyjákovičky

Technické řešení záměru vychází z Technické studie (TS) pro stavbu IV (PK Ossendorf s.r.o., 2015) a Technicko-ekonomické studie (TES) pro stavby III a Hatě (PK Ossendorf s.r.o., 2022).

Cílem záměru je zajištění komfortního a plynulého vedení tranzitní dopravy mimo centrum města Znojma a sídelních útvarů s vazbou na hraniční přechod Hatě. Záměr navazuje na aktuálně projekčně připravovaný, resp. částečně rozestavěný úsek obchvatu Znojma – stavba I, která navazuje na již vybudovaný úsek – stavba II. Záměr začíná na východním okraji Znojma, kde se napojuje na připravovanou MÚK Suchohrdelská (součást stavby I), dále vede po stávající silnici II/412, v místě MÚK Znojmo východ se odpojuje směrem na jih a vede jako novostavba až do blízkosti hranic s Rakouskem, kde na posuzovaný záměr navazuje stavba Hatě hraniční přechod, která již není součástí posuzovaného záměru.

Předmětem záměru je soubor staveb východního obchvatu Znojma (stavba IV, III) a přeložka silnice I/38 jižně od Znojma (stavba Znojmo – Hatě). Jedná se o stavbu liniovou, bez zvláštních urbanistických a architektonických požadavků. Záměr začíná na MÚK Suchohrdelská, kde navazuje na stavbu I/38 Znojmo obchvat I a končí těsně před hranicemi s Rakouskem, kde na něj navazuje záměrem již neřešený úsek Hatě hraniční přechod. Jedná se o **přeložku silnice I/38 v délce 11 439 m** (šířkové uspořádání v kategoriích S 11,5/80; S 15,25/110; S 15,25/110) a **související úpravu silnice I/53 v délce 1 955 m** (šířkové uspořádání v kategorii S 20,75/80). Nová trasa silnice I/38 je částečně vedena po stávající silnici II/412, jejíž těleso bude výškově i šířkově upraveno; ve zbylých úsecích je přeložka navržena v nové trase, jedná se tedy o novostavbu.

Záměr se skládá ze tří staveb:

- stavba IV o délce 1,344 km (navržena v kategorii S 11,5/80 s přidavnými odbočovacími a připojovacími pruhy v celé délce),
- stavba III o délce 4,392 km (navržena v kategorii S 15,25/110 2+1) a 1,955 km silnice I/53 (navržena v kategorii S 20,75/80),
- stavba Znojmo – Hatě o délce 5,703 km (navržena v kategorii S 15,25/110).

Na hlavní trase jsou navrženy 3 mimoúrovňové křižovatky (MÚK Znojmo východ, MÚK Znojmo jih a MÚK Dyjská), okružní křižovatka, 17 mostních objektů, úpravy a přeložky souvisejících pozemních komunikací a přeložky inženýrských sítí.

Úsek stavby IV začíná v km 10,177 a končí v km 11,521, úsek stavby III začíná v km 0,145 a končí v km 4,537 a úsek stavby Znojmo – Hatě začínají v km 4,537 a končí v km 10,24¹. Úsek stavby III pak zahrnuje i úpravu silnice I/53 začínající v km 0,000 a končící v km 1,955.

Úsek **stavby IV** začíná v km 10,177, kde je navržena dobšická estakáda (SO 201) o 3 polích. Přeložka silnice I/38 je dále vedena severozápadně nejdříve po dnešní silnici II/412, jejíž těleso bude nutno výškově i šířkově adaptovat, a následně volným terénem a zahrádkářskou osadou. Prostorové vedení trasy prvních 1,344 km této stavby vychází z parametrů návrhové rychlosti 80 km/h. Tato část záměru je navržena v kategorii S 11,5/80 s přídatnými odbočovacími a připojovacími pruhy v celé délce (upořádání 2+2). Všechny sjezdy na účelové komunikace budou převedením silnice na kategorii I. třídy zrušeny a bude nutno vybudovat síť polních cest o délce 1 267 m. V km 11,521 bude záměr napojen na MÚK Suchohrdelská.

Jižně od dobšické estakády následuje úsek **stavby III** dlouhý 4,392 km, který je navržen v kategorii S 15,25/110 2+1. Napojuje se na stávající silnici II/412, která bude po dokončení obchvatu Znojma převedena do silnic I. třídy. V křížení budoucí přeložky silnic I/38 a I/53 v km 0,576 je navržena trubkovitá mimoúrovňová křižovatka Znojmo východ s jedním mostním objektem, která bude umožňovat plynulý průjezd ve směru na Brno po přeložené silnici I/53. Úprava silnice I/53, dlouhá cca 2 000 m, vede z jedné větve MÚK Znojmo východ až po MÚK Dyjská (křižovatka silnice I/53 a II/408), která zahrnuje také okružní křižovatku. Směrem na jih od MÚK Znojmo východ pak trasa pokračuje v oblouku přes nejnáročnější mostní estakádu přes údolí řeky Dyje. Most v km 0,795 je navržen v čtyřpruhovém uspořádání (2+1+1 připojovací pruh). Těsně před mostem se odpojuje odbočná rampa mimoúrovňové křižovatky směrem na Brno. Trasa obchvatu pak dále ve směrovém oblouku pokračuje lesním masivem nad údolím Dyje směrem k Načeratickému kopci a v protisměrném oblouku dále na jih ke stávající silnici I/38. Lesní údolí jsou přemostěna mostem přes lesní cestu v km 1,183 a mostem přes polní cestu a vodoteč v km 1,403. V km 2,446 je navržen most přes polní cestu a v km 2,946 most přes přeložku ulice Pod Sklepy. Trasa přeložky silnice I/38 je vedena mezi Oblekovicemi (místní částí Nesachleby) v průchodu mezi masivem Načeratického kopce a areálem bývalých Inženýrských staveb Znojmo (ISZ). Stávající silnici I/38 kříží přeložka v mimoúrovňové křižovatce MÚK Znojmo jih v km 4,178. Tento úsek III končí v km 4,537.

Dále navazuje **stavba Znojmo – Hatě**, která je dlouhá 5,703 km a je navržena v kategorii S 15,25/110. Vede kolem letiště, kde navržené řešení přeložky silnice I/38 zachovává trasu původní silnice I/38 a navrhuje novou paralelní silnici, která bude suplovat stávající potřeby napojení území. Paralelní krajská silnice v budoucí kategorii S7,5 povede místní provoz od obcí Chvalovice, Vrbovec a dalších do okružní křižovatky, která je součástí MÚK Znojmo jih. Přímým úsekem pokračuje trasa v zářezu přes zemědělské pozemky západně od stávající silnice I/38. V úseku přes Vrbovecké údolí kolem vinných sklípků je navržen čtyřpolový most v km 6,071. Za tímto údolím se trasa zařezává a postupně přechází přes polnosti a vinice (v km 7,192 přemostňuje polní cestu) do násypu tak, aby v km 7,993 byla mostní konstrukcí na silnici I/38 umožněna obsluha zemědělsky využívaných pozemků. Přes údolí potoka Daníž u obce Chvalovice přechází hlavní trasa v poloze těsně vedle zavlažovací nádrže. Přes potok, cyklostezku a obslužnou cestu je navržen čtyřpolový mostní objekt. V km 8,346 je křížení s komunikací III/41322 propojující Chvalovice a Šatov, zde je hlavní trasa ve směrovém oblouku zaříznuta cca 3,5 m do terénu. Přeložka silnice III/41322 je navržena v kategorii S 7,5 v násypu výšky cca 3 m. V km 9,053

¹ Vzhledem k historickému vývoji záměru a rozdělení záměru na jednotlivé části se vyskytuje dvojí kilometráž a dochází k překryvu hodnot.

je nově navržen most na hlavní trase tak, aby bylo možno výhledově vést plánovanou cyklostezku od Chvalovic směrem na Hatě. Dále se přeložka silnice I/38 směrovým obloukem přimyká do původní stopy silnice I/38 a končí v napojení do nové okružní křižovatky naproti casinu Admiral, který je v současnosti připojen na stávající silnici I/38 pomocí stykové křižovatky s přídatnými pruhy. Okružní křižovatka je navržena jako prvek zdůrazňující změnu charakteru komunikace a vstupní brána do obce Hatě. Pro napojení původní silnice I/38 a obce Chvalovice bude sloužit 4. rameno okružní křižovatky, které naváže na stávající silnici I/38, výhledově silnici III. třídy. Posuzovaný záměr končí v km 10,240 v místě, kde navazuje záměr stavby Hatě hraniční přechod, který již není součástí posuzovaného záměru.

Protihlukové a ochranné stěny

Potřeba realizace protihlukových stěn na ochranu zástavby v okolí posuzovaného záměru je v aktuální fázi přípravy záměru předpokládána v následujících úsecích:

- protihluková stěna na ochranu zástavby na ulici Suchohrdešská:
 - I. stavba – navýšení protihlukové stěny na křižovatkové větvi MÚK Suchohrdešská (SO 760), délky 100 m, o cca 1,5 m (z výšky 5,0-6,3 m na 6,5-7,0 m);
 - IV. stavba – prodloužení protihlukové stěny na křižovatkové větvi MÚK Suchohrdešská (SO 760) o úsek cca 165 m, výšky 8,0-8,5 m (celková délka bude 265 m).
- protihlukové stěny na ochranu zástavby Dobšic – IV. a III. stavba:
 - vpravo, výška 3,0-8,5 m, délka 650 m (včetně stěny na mostním objektu vpravo o výšce 6,0 m);
 - vlevo, výška 8,0 m, délka 450 m (včetně stěny na mostním objektu vlevo o výšce 8,0 m).
- protihluková stěna na ochranu zástavby na Znojma - Oblekovic – III. stavba:
 - vpravo, výška 4,0 m, délka 450 m.
- úprava stávajících protihlukových stěn na MÚK Přímětická – II. stavba:
 - prodloužení stávající protihlukové stěny vpravo, o cca 180 m, s výškou 3,0-3,5 m;
 - zvýšení stávající protihlukové stěny na mostě vpravo, o 1,0 m (na 4,0 m), s pokračováním na křižovatkovou větev pro směr Znojmo – Rakousko;
 - prodloužení stávající protihlukové stěny na křižovatkové větvi pro směr Znojmo – obchvat co nejbliž ke křižovatce s ulicí Přímětická a ulicí Únanovská;
 - zvýšení stávající protihlukové stěny na mostě vlevo, o 1,0 m (na 4,0 m), s pokračováním na křižovatkovou větev pro směr Jihlava – Znojmo.

Na křížení záměru s Dobšickým potokem a potokem Daniž a při průchodu lesním celkem nad údolím Dyje budou instalovány oboustranné ochranné bariéry proti srážkám netopýrů a ptáků s vozidly o výšce 4,0 m.

Obrázek 1 Schematické znázornění záměru

Pro celkové posouzení záměru je potřeba odpovědět na standardní otázky:

- **Vyznačuje se ráz krajiny v prostoru dotčeném vlivem záměru znaky přírodní, kulturní a historické charakteristiky KR a hodnotami estetickými, mají přítomné znaky a hodnoty jedinečný význam?**
- **Pokud jsou přítomny znaky jedinečného a neopakovatelného významu, bude do nich záměr nepříznivě zasahovat a jakou měrou?**
- **Ovlivní navrhovaná změna podstatným způsobem krajinná panoramata, bude zasahovat do cenných dílčích scenerií?**

2.2 Vymezení oblasti KR (ObKR)

Za účelem zařazení řešeného území do určitého širšího krajinného rámce, do krajinných souvislostí (biogeografie, geomorfologie, vegetační kryt, osídlení, kultura, historie), lze v rámci posouzení vymezit tzv. oblast krajinného rázu (dále také „ObKR“), která reprezentuje určitý charakter utváření krajiny z hlediska geomorfologie a vegetačního krytu, z hlediska charakteru a forem osídlení a hospodářského využití. Dle použitého metodického postupu je oblast krajinného rázu definována jako krajinný celek s podobnou přírodní, kulturní a historickou charakteristikou odrážející se v souboru jejích typických znaků, který se výrazně liší od jiného celku ve všech charakteristikách či v některé z nich a který zahrnuje více míst krajinného rázu. Je vymezena hranicí, kterou mohou být přírodní nebo umělé prvky nebo jiné rozhraní měnících se charakteristik.

Zásady územního rozvoje Jihomoravského kraje (ve znění Aktualizací č. 1 a 2, 3a, 3b a 4) pro potřeby určení cílových charakteristik krajiny na území Jihomoravského kraje stanovují celkem 38 krajinných typů (lze vnímat jako oblasti krajinného rázu). Záměr se nachází v krajinném typu **35 Znojemsko-pohořelickém** a částečně i **36 Jevišovickém** (viz Tabulka 1 a Obrázek 2).

Dle územní studie Vymezení cílových charakteristik krajiny Jihomoravského kraje (Ageris 2010) se záměr nachází v následujících typech oblastí se shodnou cílovou charakteristikou: **plochá až mírně zvlněná zemědělská krajina, plochá až mírně zvlněná městská a příměstská krajiny, výrazně zvlněná až členitá lesozemědělská krajina, plochá až mírně zvlněná viniční krajina a výrazně zvlněná až členitá městská a příměstská krajina** (rovněž viz Tabulka 1 a Obrázek 2).

Územní studie krajiny správního obvodu ORP Znojmo (EKOTOXA s.r.o., 2018) vymezuje celkem 24 krajinných okrsků. Vrstva krajinných typů ze ZÚR Jihomoravského kraje byla základem pro vymezení krajinných okrsků, pro jejichž vymezení byla využita i Typologie české krajiny od J. Löwa a J. Nováka, ze které byly jako základní vzaty dvě vrstvy – rámcové krajinné typy způsobu využití území a rámcové krajinné typy dle reliéfu. Ty byly následně upraveny vzhledem k velikosti správního obvodu ORP Znojmo a na území 5 krajinných typů bylo vymezeno celkem 24 krajinných okrsků. Hranice krajin ze ZÚR zůstaly zachovány a plochy krajin byly rozčleněny vrstvou z Typologie české krajiny. Zájmové území náleží do krajinného okrsku **15 - Znojemský, 18 - Tasovický, 19 - Prosiměřický a 20 - Vrbovecký** (viz Tabulka 2 a Obrázek 3).

Tabulka 1 Krajinné celky a typy oblastí se shodnou cílovou charakteristikou v trase záměru (dle Zásad územního rozvoje Jihomoravského kraje (v aktuálním znění) a Vymezení cílových charakteristik krajiny Jihomoravského kraje (Ageris 2010))

krajinné celky	
<u>35 Znojemsko-pohořelický krajinný celek</u>	
Cílová kvalita krajiny: Přehledná zemědělská krajina se středně velkými bloky zemědělských půd, vinicemi a ovocnými sady a menším zastoupením lesních porostů. Členitější partie s pestrou strukturou využití (zejména hřbet mezi Hostěradicemi a Miroslaví, údolí Dyje a Jevišovka, Ječmeniště).	
<u>36 Jevišovický krajinný celek</u>	
Cílová kvalita krajiny: Harmonická lesozemědělská krajina s různě velkými lesními porosty, se středně velkými bloky orné půdy a místy významným podílem travních porostů, s různě velkými enklávami osídlení venkovského typu s navazujícími zemědělsky využívanými plochami a plošně významným zastoupením krajinné nelesní vegetace. Pohledově otevřená krajina s významnými dálkovými pohledy do sousedních celků. Krajina s vodními toky přirozeného až přírodě blízkého charakteru s břehovými a doprovodnými porosty.	
typy oblastí se shodnou cílovou charakteristikou	
<u>Plochá až mírně zvlněná zemědělská krajina</u>	
celkový popis	Málo členitá až rovinatá území s výrazně dominantním zemědělským využitím, s typickými rozsáhlými bloky orné půdy a většinou rovněž se sídly venkovského typu s navazující maloplošnou strukturou zemědělského využití.
charakteristika reliéfu a horninového prostředí	• Reliéf rovinatý až mírně zvlněný (relativní převýšení odpovídá charakteru roviny až ploché pahorkatiny) • Údolí i hřbety velmi ploché, nevýrazné • Výraznější vrchy a svahy buď zcela chybí, nebo jsou vzácné • Horninové prostředí je v zásadě homogenní – spraše a jiné kvartérní sedimenty
charakteristika způsobu využívání	• Zcela dominuje orná půda, většinou v podobě rozsáhlých bloků, spíše ojediněle i s dochovanými maloplošnými a liniovými strukturami (meze, stromořadí...), v teplejších oblastech jsou významně zastoupeny i vinice a velkoplošné sady. • Lesní porosty jsou zastoupeny obvykle v nepatrné míře, zpravidla v podobě drobných remízků. • Sídla jsou zastoupena v poměrně hojné míře, typické jsou zejména menší až středně velké vesnice, méně častá jsou sídla městského typu (např. Velké Opatovice, Šlapanice, Slavkov u Brna, Hustopeče, Strážnice). • Vodní toky jsou až na výjimky regulované.
skupiny typů základních krajinných jednotek	Určující skupiny typů jednotek: • Zemědělsky obhospodařované plošiny • Zemědělsky obhospodařované mírné svahy • Zemědělsky obhospodařovaná dna údolí • Zástavba sídel Doplňující skupiny typů jednotek: • Zemědělsky obhospodařované výrazné svahy • Převážně ladem ležící drobné izolované vrchy • Výrobní areály • Zalesněné plošiny • Zalesněné mírné svahy • Vodní plochy
prostorové uspořádání	Vnitřní uspořádání: • Spíše monofunkční jednotka s převahou zemědělského využití a místně se sídelními enklávami či poloenklávami. • Sídla jsou častěji rozmístěna při okrajích území. • S výjimkou zástavby sídel, výrobních areálů a vodních ploch jsou hranice skupin typů základních krajinných jednotek nevýrazné. Vnější uspořádání: • Navazuje většinou na různé typy členitějších krajinných oblastí, zpravidla výše položených.
vnímání krajiny	• Krajiny pohledově otevřené

	• Vnějšíkově se vesměs výrazně projevují všechny charakteristické způsoby využívání
přírodní a krajinné hodnoty	• Přehlednost krajiny • Pohledová dominantnost izolovaných vrchů • Cenné stepní ekosystémy
procesy (síly, tlaky)	• Dlouhodobě vysoké procento zornění • Různě intenzivní rozvoj sídel
narušení, ohrožení	• Větrná, případně i vodní eroze zemědělské půdy • Lokální povodňové situace • Umísťování alternativních zdrojů energie (větrné a solární elektrárny) • Brownfields výrobních areálů
cílová charakteristika	Celkový popis: • Plochá až mírně zvlněná zemědělská krajina s převahou orné půdy se zabezpečenou protierozní ochranou, s proměnlivým zastoupením dalších způsobů využití a se sídly převážně venkovského typu. Zásady (pravidla) pro ochranu, správu a plánování (dosažení cílové charakteristiky): • Zemědělství: převažující intenzivní využití s ohledem na zájmy ochrany přírody a krajiny a protierozní ochranu půdy (např. rozčlenění bloků orné půdy ohrožených větrnou erozí ochrannými lesními pásy). • Lesní hospodářství: zalesňování vhodných ploch v souladu se zájmy ochrany přírody a krajiny a ochrany ZPF (zejm. v rámci jednoznačně vymezeného územního systému ekologické stability, příp. na jiných plochách z různých důvodů dlouhodobě zemědělsky nevyužívaných nebo pro zemědělskou činnost nevhodných) – preference mimoprodukčních funkcí lesů (biologická, krajinnotvorná, rekreační...). • Vodní hospodářství: vhodná revitalizační opatření (např. směrové a spádové úpravy výrazně uměle napřímených a zahloubených koryt, minimalizace působení migračních bariér na tocích, obnova koryt zatrubněných toků), nové vodní plochy a vodohospodářské stavby přípustné pouze v případě, že nedojde k závažnějším konfliktům se zájmy ochrany přírody a krajiny. • Urbanistický rozvoj: limitovaný potřebami ochrany ZPF a možnostmi stávající urbánní struktury, kterou lze doplnit využitím nezastavěných ploch uvnitř sídel a ploch na zastavěném území bezprostředně navazujících; podpora individuálních řešení konverze nevyužívaných areálů (brownfields). • Doprava: redukce prostorových zásahů nových dopravních staveb do území na nezbytně nutnou míru a jejich maximální možné přizpůsobení zájmům ochrany přírody a krajiny • Těžba nerostů: dle individuálního posouzení míry negativních zásahů do krajiny • Zařízení na likvidaci odpadů: přednostní umísťování v rámci stávajících výrobních areálů nebo areálů technické infrastruktury, mimo tyto plochy jen výjimečně, při jednoznačném prokázání vhodnosti daného umístění. • Energetika a spoje: případné umísťování plošně rozsáhlejších areálových zařízení technické vybavenosti dle individuálního posouzení míry negativních zásahů do krajiny • Cestovní ruch a rekreace: podpora rozvoje „měkkých“ forem rekreačního využití bez areálových zařízení a staveb s negativními vlivy na zájmy ochrany přírody a krajiny Požadavky na uspořádání a využití území, úkoly pro územní plánování: • Rozvoj sídel (zastavitelné plochy) usměrňovat tak, aby zohledňoval celkový charakter sídel a organicky navazoval na jejich historický vývoj a zároveň aby byla minimalizována délka společných hranic zastavitelných ploch a nezastavěného území (zachování kompaktnosti sídla, omezení výrazně do volné krajiny vyběhajících či se stávající zástavbou vůbec územně nesouvisících zastavitelných ploch) • V nezastavěném území vytvářet územní podmínky pro pestrou strukturu využití (např. pomocí vymezení smíšených ploch nezastavěného území), a to především v erozně ohrožených plochách a na méně hodnotné zemědělské půdě, pro revitalizace vodních toků a jejich povodí.

Plochá až mírně zvlněná městská a příměstská krajina	
celkový popis	Málo členitá až rovinatá území s převažujícími plochami zastavěného území a s navazujícími nezastavěnými plochami s různorodou, převážně však pestrou strukturou využití.
charakteristika reliéfu a horninového prostředí	• Reliéf rovinatý až mírně zvlněný (relativní převýšení odpovídá charakteru roviny až ploché pahorkatiny) • Údolí široce rozevřená • Hřbety velmi ploché • Vrchy a jiné přírodní terénní dominanty zcela chybí, nebo jsou ojedinělé • Horninové prostředí je různé, často dosti pestré
charakteristika způsobu využívání	• Převažují plochy zastavěného území se zástavbou nejrůznějšího typu • Z jiných způsobů využití je nejhojněji zastoupena zemědělská půda (zejm. orná), a to především po obvodu zástavby • Lesní porosty jsou zastoupeny spíš výjimečně, (většinou) v podobě drobných celků • Vodní toky jsou zpravidla regulované, často i zaklenuté
skupiny typů základních krajinných jednotek	Určující skupiny typů jednotek: • Zástavba sídel • Výrobní areály • Rekreačně využívané plochy • Zemědělsky obhospodařované mírné svahy Doplňující skupiny typů jednotek: • Zemědělsky obhospodařované plošiny • Zemědělsky obhospodařovaná niva • Zemědělsky obhospodařované výrazné svahy
prostorové uspořádání	Vnitřní uspořádání: • Monofunkční jednotka urbanizované krajiny, v případech většího zastoupení neurbanizovaných ploch až polyfunkční jednotka. • Hranice skupin typů základních krajinných jednotek jsou většinou poměrně výrazné. Vnější uspořádání: • Navazuje na nejrůznější jiné typy krajinných oblastí.
vnímání krajiny	• Krajiny zvnějšku pohledově otevřené až polootevřené • Základní způsoby využívání se vnějškově projevují velmi výrazně
přírodní a krajinné hodnoty	• Dochované povrchové úseky vodních toků, příp. s doprovodnými porosty • Nezastavěné partie údolních niv
procesy (síly, tlaky)	• Intenzivní rozvoj a přestavba sídel
narušení, ohrožení	• Různá nevhodná zástavba (polohově, měřítkově...) • Povodňové ohrožení údolních poloh • Brownfields výrobních areálů
cílová charakteristika	Celkový popis: • Plochá až mírně zvlněná městská a příměstská krajina s hustotou a charakterem zástavby zohledňujícími celkový charakter sídla a krajiny Zásady (pravidla) pro ochranu, správu a plánování (dosažení cílové charakteristiky): • Zemědělství: preference pestré struktury využití zohledňující polohu v těsném zázemí sídla, zájmy ochrany přírody a krajiny a erozní a povodňová rizika • Lesní hospodářství: výrazná preference mimoprodukčních funkcí lesů (především rekreační, ekologické a vodohospodářské), event. zalesňování dalších vhodných ploch v souladu se zájmy rekreačního využití, ochrany přírody a krajiny a příp. i protipovodňové ochrany (zejm. v rámci jednoznačně vymezeného územního systému ekologické stability, příp. na jiných plochách z různých důvodů dlouhodobě zemědělsky nevyužívaných nebo pro zemědělskou činnost nevhodných) • Vodní hospodářství: vhodná revitalizační opatření (např. směrové a spádové úpravy výrazně uměle napřímených a zahloubených koryt, minimalizace působení migračních bariér na tocích) a protipovodňová opatření (ochranné hráze pouze na ochranu sídla, co nejvíce odsazené od toků), nové vodní plochy a vodohospodářské

	stavby přípustné pouze v případě, že nedojde k závažnějším konfliktům se zájmy ochrany přírody a krajiny a protipovodňové ochrany - Urbanistický rozvoj: přiměřeně k charakteru sídel a krajiny a k potřebám ochrany přírody, ochrany ZPF a protipovodňové ochrany; podpora odstraňování nevyužívaných staveb a areálů (brownfields) a jejich případné konverze na nezastavěná území (zejm. v nivách vodních toků) - Doprava: koordinovaně ve vazbě na celkový urbanistický rozvoj - Těžba nerostů: jen výjimečně dle individuálního posouzení míry negativních zásahů do urbánní krajiny - Zařízení na likvidaci odpadů: přednostní umístování v rámci stávajících výrobních areálů nebo areálů technické infrastruktury, mimo tyto plochy při jednoznačném prokázání vhodnosti daného umístění - Energetika a spoje: případné umístování plošně rozsáhlejších areálových zařízení technické vybavenosti dle individuálního posouzení míry negativních zásahů do urbánního prostředí - Cestovní ruch a rekreace: rozvoj nejrůznějších forem v souladu s celkovou urbanistickou koncepcí Požadavky na uspořádání a využití území, úkoly pro územní plánování: - Rozvoj sídel (zastavitelné plochy) usměrňovat v kontextu s navrženou dopravní a technickou infrastrukturou tak, aby zohledňoval celkový charakter sídel a organicky navazoval na jejich historický vývoj a zároveň aby byla minimalizována délka společných hranic zastavitelných ploch a nezastavěného území (zachování kompaktnosti sídla, omezení výrazně do volné krajiny vybíhajících či se stávající zástavbou vůbec územně nesouvisících zastavitelných ploch) - V nezastavěném území vytvářet územní podmínky pro pestrou strukturu využití a pro šetrné formy rekreačního využití, případně i pro revitalizaci vodních toků a navazujících nivních ekosystémů.
<u>Výrazně zvlněná až členitá lesozemědělská krajina</u>	
celkový popis	Členitá území s různě se prolínajícími hřbety a údolími, s převažujícím zemědělským využitím, s proměnlivým, avšak v charakteru krajiny významně se projevujícím zastoupením lesů, a většinou i se sídly převážně venkovského typu s navazující maloplošnou strukturou zemědělského využití.
charakteristika reliéfu a horninového prostředí	- Reliéf území je výrazně zvlněný až členitý (relativní převýšení odpovídá charakteru členité pahorkatiny až členité vrchoviny) - Údolí různě zahloubená, sevřená i rozevřená - Hřbety převážně výrazné, s plochými temeny - Relativně běžně jsou zastoupeny výraznější vrchy a údolí - Horninové prostředí různé, často poměrně pestré
charakteristika způsobu využívání	- Převažuje zemědělská půda, zejm. orná, místně významné jsou trvalé travní porosty - Typické je proměnlivé zastoupení různě velkých (většinou však menších) lesních celků, obvykle vázaných na členitější partie reliéfu, příp. na podmáčené polohy - Sídla jsou zastoupena obvykle v hojné míře, typické jsou zejména menší vesnice, poměrně běžné jsou i osady a samoty, zatímco sídla městského typu jsou vzácná - Proměnlivě, avšak běžně zastoupené a převážně drobnější vodní toky jsou často regulované, někdy s menšími rybníky
skupiny typů základních krajinných jednotek	Určující skupiny typů jednotek: - Zemědělsky obhospodařovaná plochá temena hřbetů - Zemědělsky obhospodařované mírné svahy - Zemědělsky obhospodařované výrazné svahy - Rozevřená údolí s převažujícím zemědělským využitím - Zalesněné výraznější vrchy - Zástavba sídel - Zalesněné příkré svahy Doplňující skupiny typů jednotek: - Zalesněná plochá temena hřbetů

	• Zalesněné ploché závěry údolí • Výrobní areály
prostorové uspořádání	Vnitřní uspořádání: • Polyfunkční jednotka s převahou zemědělského využití a s četnými, různě velkými a různě uspořádanými lesními enklávami a poloenklávami a spíše menšími venkovskými sídly. • Hranice skupin typů základních krajinných jednotek jsou výrazné v těch případech, kdy jsou dány rozdílnými způsoby využití; v případech stejných převažujících způsobů využití jsou nevýrazné. Vnější uspořádání: • Navazuje zejména na jiné typy členitých až výrazně zvlněných krajinných oblastí.
vnímání krajiny	• Krajiny pohledově polootevřené • Vnějšíkově se zpravidla výrazně projevují všechny charakteristické způsoby využívání
přírodní a krajinné hodnoty	• Celková pestrost reliéfu a způsobů využití • Lesní ekosystémy • Přirozené úseky vodních toků • Cenné mokřadní ekosystémy • Květnaté louky a lada • Rekreační potenciál
procesy (síly, tlaky)	• Rostoucí podíl lesů a ladem ležících ploch • Rostoucí podíl trvalých travních porostů • Minimální rozvoj (příp. až stagnace) sídel
narušení, ohrožení	• Vodní eroze zemědělské půdy • Lokální povodňové situace • Umísťování alternativních zdrojů energie (větrné a solární elektrárny) • Brownfields výrobních (zemědělských) areálů
cílová charakteristika	Celkový popis: • Výrazně zvlněná až členitá krajina s proměnlivým zastoupením různě využívané zemědělské půdy a lesních celků a se sídly převážně venkovského typu Zásady (pravidla) pro ochranu, správu a plánování (dosažení cílové charakteristiky): • Zemědělství: posilování pestrosti struktury využití s významným zastoupením trvalých travních porostů, sadů a v teplejších oblastech i vinic, podpora protierozní ochrany půdy • Lesní hospodářství: důraz na mimoprodukční funkce lesů (biologická, krajinnotvorná, rekreační...); zalesňování vhodných ploch v souladu se zájmy ochrany přírody a krajiny a protierozní ochrany (zejm. v rámci jednoznačně vymezeného územního systému ekologické stability, příp. na jiných plochách z různých důvodů dlouhodobě zemědělsky nevyužívaných nebo pro zemědělskou činnost nevhodných) • Vodní hospodářství: vhodná revitalizační opatření (např. směrové a spádové úpravy výrazně uměle napřímených a zahloubených koryt, minimalizace působení migračních bariér na tocích, obnova koryt zatrubněných toků), nové vodní plochy a vodohospodářské stavby přípustné pouze v případě, že nedojde k závažnějším konfliktům se zájmy ochrany přírody a krajiny • Urbanistický rozvoj: limitovaný potřebami ochrany ZPF a PUPFL a možnostmi stávající urbánní struktury, kterou lze doplnit využitím nezastavěných ploch uvnitř sídel a ploch na zastavěném území bezprostředně navazujících; podpora individuálních řešení konverze nevyužívaných areálů (brownfields) • Doprava: redukce prostorových zásahů nových dopravních staveb do území na nezbytně nutnou míru a jejich maximální možné přizpůsobení zájmům racionálního obhospodařování zemědělské půdy, ochrany PUPFL a ochrany přírody a krajiny • Těžba nerostů: dle individuálního posouzení míry negativních zásahů do krajiny • Zařízení na likvidaci odpadů: přednostní umísťování v rámci stávajících výrobních areálů nebo areálů technické infrastruktury, mimo tyto plochy jen zcela výjimečně, při jednoznačném prokázání vhodnosti daného umístění.

	• Energetika a spoje: případné umísťování plošně rozsáhlejších areálových zařízení technické vybavenosti dle individuálního posouzení míry negativních zásahů do krajiny. • Cestovní ruch a rekreace: podpora rozvoje „měkkých“ forem rekreačního využití bez areálových zařízení a staveb s negativními vlivy na zájmy ochrany přírody a krajiny Požadavky na uspořádání a využití území, úkoly pro územní plánování: • Rozvoj sídel (zastavitelné plochy) usměrňovat tak, aby zohledňoval celkový charakter sídel a organicky navazoval na jejich historický vývoj a zároveň aby byla minimalizována délka společných hranic zastavitelných ploch a nezastavěného území (zachování kompaktnosti sídla, omezení výrazně do volné krajiny vybíhajících či se stávající zástavbou vůbec územně nesouvisících zastavitelných ploch) • V nezastavěném území vytvářet územní podmínky pro pestřejší strukturu využití (např. pomocí vymezení smíšených ploch nezastavěného území), a to především v erozně ohrožených plochách a na méně hodnotné zemědělské půdě, pro revitalizace vodních toků a jejich povodí a pro šetrné formy rekreačního využití.
Plochá až mírně zvlněná viniční krajina	
celkový popis	Málo členitá až rovinatá území s poměrně pestrá strukturou převážně zemědělského využití, v rámci, kterého jsou vždy spoludominantní vinice, a se sídly převážně venkovského typu s navazující maloplošnou strukturou zemědělského využití.
charakteristika reliéfu a horninového prostředí	• Reliéf rovinatý až mírně zvlněný (relativní převýšení odpovídá charakteru roviny až ploché pahorkatiny). • Údolí i hřbety jsou velmi ploché a nevýrazné. • Výraznější vrchy a svahy buď zcela chybí, nebo jsou vzácné. • Horninové prostředí je v zásadě homogenní – tvořené sprašemi a jinými kvartérními sedimenty.
charakteristika způsobu využívání	• Dominují různě velké celky vinic, doplněné zejména rozsáhlými bloky orné půdy (místa až spoludominantními), případně ovocnými sady (ve velkoplošné i maloplošné formě) • Lesní porosty jsou zastoupeny sporadicky, v podobě drobných celků • Sídla jsou zastoupena obvykle v hojné míře, typické jsou zejména středně velké vesnice • Vodní toky buď zcela chybí, nebo jsou jen drobné
skupiny typů základních krajinných jednotek	Určující skupiny typů jednotek: • Zemědělsky obhospodařované plošiny • Zemědělsky obhospodařované mírné svahy • Zemědělsky obhospodařovaná dna údolí • Zástavba sídel Doplňující skupiny typů jednotek: • Zemědělsky obhospodařované výrazné svahy • Výrobní areály
prostorové uspořádání	Vnitřní uspořádání: • Spíše polyfunkční jednotka s výraznou dominancí různých forem zemědělského využití, mezi kterými převládají nebo spoluprevládají vinice, a porůznu s různě velkými a různě uspořádanými plochami zastavěných území sídel • S výjimkou zástavby sídel jsou hranice skupin typů základních krajinných jednotek spíše méně výrazné. Vnější uspořádání: • Navazuje především na různé jiné typy zemědělských krajinných oblastí.
vnímání krajiny	• Krajiny pohledově otevřené • Vnějšíkově se vesměs výrazně projevují všechny charakteristické způsoby využívání.
přírodní a krajinné hodnoty	• Přehlednost krajiny • Relativní pestrost způsobů využití
procesy (síly, tlaky)	• Dlouhodobě vysoké procento vinic • Různě intenzivní rozvoj sídel

narušení, ohrožení	• Větrná, příp. i vodní eroze zemědělské půdy • Lokální povodňové situace • Umísťování alternativních zdrojů energie (větrné a solární elektrárny) • Brownfields výrobních areálů
cílová charakteristika	Celkový popis: • Plochá až mírně zvlněná zemědělská krajina s vysokým podílem vinic, s proměnlivým zastoupením dalších způsobů využití a se sídly převážně venkovského typu Zásady (pravidla) pro ochranu, správu a plánování (dosažení cílové charakteristiky): • Zemědělství: zachování (příp. další posílení) pestré struktury využití s významným zastoupením vinic a sadů, podpora protierozní ochrany půdy. • Lesní hospodářství: zalesňování vhodných ploch v souladu se zájmy ochrany přírody a krajiny a ochrany ZPF (zejm. v rámci jednoznačně vymezeného územního systému ekologické stability, příp. na jiných plochách z různých důvodů dlouhodobě zemědělsky nevyužívaných nebo pro zemědělskou činnost nevhodných) – preference mimoprodukčních funkcí lesů (biologická, krajinnotvorná, rekreační...) • Vodní hospodářství: vhodná revitalizační opatření (např. směrové a spádové úpravy výrazně uměle napřímených a zahloubených koryt, minimalizace působení migračních bariér na tocích, obnova koryt zatrubněných toků), nové vodní plochy a vodohospodářské stavby přípustné pouze v případě, že nedojde k závažnějším konfliktům se zájmy ochrany přírody a krajiny • Urbanistický rozvoj: limitovaný potřebami ochrany ZPF a možnostmi stávající urbánní struktury, kterou lze doplnit využitím nezastavěných ploch uvnitř sídel a ploch na zastavěném území bezprostředně navazujících území bezprostředně navazujících; podpora individuálních řešení konverze nevyužívaných areálů (brownfields) • Doprava: redukce prostorových zásahů nových dopravních staveb do území na nezbytně nutnou míru a jejich maximální možné přizpůsobení zájmům racionálního obhospodařování zemědělské půdy a ochrany přírody a krajiny • Těžba nerostů: dle individuálního posouzení míry negativních (příp. pozitivních) zásahů do krajiny • Zařízení na likvidaci odpadů: přednostní umísťování v rámci stávajících výrobních areálů nebo areálů technické infrastruktury, mimo tyto plochy jen výjimečně, při jednoznačném prokázání vhodnosti daného umístění • Energetika a spoje: případné umísťování plošně rozsáhlejších areálových zařízení technické vybavenosti dle individuálního posouzení míry negativních zásahů do krajiny. • Cestovní ruch a rekreace: podpora rozvoje „měkkých“ forem rekreačního využití bez areálových zařízení a staveb s negativními vlivy na využívání vinic a sadů a na zájmy ochrany přírody a krajiny. Požadavky na uspořádání a využití území, úkoly pro územní plánování: • Rozvoj sídel (zastavitelné plochy) usměřovat tak, aby zohledňoval celkový charakter sídel a organicky navazoval na jejich historický vývoj a zároveň aby byla minimalizována délka společných hranic zastavitelných ploch a nezastavěného území (zachování kompaktnosti sídla, omezení výrazně do volné krajiny vybíhajících či se stávající zástavbou vůbec územně nesouvisících zastavitelných ploch) • V nezastavěném území vytvářet územní podmínky pro pestrout strukturu využití (např. pomocí vymezení smíšených ploch nezastavěného území), a to především v erozně ohrožených plochách a na méně hodnotné zemědělské půdě, pro revitalizaci vodních toků a jejich povodí a pro šetrné formy rekreačního využití. Výrazně zvlněná až členitá městská a příměstská krajina
celkový popis	Poměrně členitá území s převažujícími plochami zastavěného území a s navazujícími nezastavěnými plochami s různorodou, převážně však pestrout strukturou využití.
charakteristika reliéfu a	• Reliéf proměnlivého charakteru (relativní převýšení zpravidla odpovídá charakteru členité pahorkatiny) • Údolí různě zahloubená, sevřená i rozevřená

horninového prostředí	- Hřbety značně proměnlivého charakteru, většinou však s plochými temeny - Relativně běžně jsou zastoupeny výraznější vrchy - Horninové prostředí pestré
charakteristika způsobu využívání	- Převažují plochy zastavěného území se zástavbou nejrůznějšího typu - Z jiných způsobů využití je nejhojněji zastoupena zemědělská půda (zejm. orná), a to především po obvodu zástavby - Lesní porosty jsou zastoupeny v různé míře, (většinou) v podobě menších celků - Vodní toky jsou zpravidla regulované, často i zaklenuté
skupiny typů základních krajinných jednotek	Určující skupiny typů jednotek: - Zástavba sídel - Výrobní areály - Zemědělsky obhospodařované mírné svahy - Zalesněné výraznější vrchy - Zalesněné výrazné svahy - Rekreačně využívané plochy Doplňující skupiny typů jednotek: - Rekreačně využívané plochy - Vodní plochy - Zemědělsky obhospodařovaná niva
prostorové uspořádání	Vnitřní uspořádání: - Polyfunkční jednotka s převahou urbánních funkcí a s významnými plochami zemědělské půdy a někdy i lesa - Hranice skupin typů základních krajinných jednotek jsou vesměs poměrně výrazné. Vnější uspořádání: - Navazuje na nejrůznější jiné typy krajinných oblastí.
vnímání krajiny	- Krajiny zvnějšku pohledově otevřené až polootevřené. - Základní způsoby využívání se zvnějškově většinou projevují velmi výrazně.
přírodní a krajinné hodnoty	- Celková pestrost reliéfu a způsobů využití krajiny - Dominanty výrazných vrchů a hřbetů - Lesní celky - Dochované povrchové úseky vodních toků, příp. s doprovodnými porosty - Nezastavěné partie údolních niv - Rekreační potenciál (z pohledu každodenní a víkendové rekreace)
procesy (síly, tlaky)	Intenzivní rozvoj a přestavba sídel
narušení, ohrožení	- Různá nevhodná zástavba (polohově, měřítkově...) - Povodňové ohrožení údolních poloh - Brownfields výrobních areálů
cílová charakteristika	Celkový popis: - Výrazně zvlněná městská a příměstská krajina s hustotou a charakterem zástavby zohledňujícími celkový charakter sídla a krajiny Zásady (pravidla) pro ochranu, správu a plánování (dosažení cílové charakteristiky): - Zemědělství: preference pestré struktury využití zohledňující polohu v těsném zázemí sídla, zájmy ochrany přírody a krajiny a erozní a povodňová rizika. - Lesní hospodářství: výrazná preference mimoprodukčních funkcí lesů (především rekreační, ekologické a vodohospodářské), event. zalesňování dalších vhodných ploch v souladu se zájmy rekreačního využití, ochrany přírody a krajiny a příp. i protipovodňové ochrany (zejm. v rámci jednoznačně vymezeného územního systému ekologické stability, příp. na jiných plochách z různých důvodů dlouhodobě zemědělsky nevyužívaných nebo pro zemědělskou činnost nevhodných) - Vodní hospodářství: vhodná revitalizační opatření (např. směrové a spádové úpravy výrazně uměle napřímených a zahloubených koryt, minimalizace působení migračních bariér na tocích) a protipovodňová opatření (ochranné hráze pouze na ochranu sídla, co nejvíce odsazené od toků), nové vodní plochy a

	vodohospodářské stavby přípustné pouze v případě, že nedojde k závažnějším konfliktům se zájmy ochrany přírody a krajiny a protipovodňové ochrany - Urbanistický rozvoj: přiměřeně k charakteru sídel a krajiny a k potřebám ochrany přírody, ochrany ZPF a protipovodňové ochrany; podpora odstraňování nevyužívaných staveb a areálů (brownfields) a jejich případné konverze na nezastavěná území (zejm. v nivách vodních toků) - Doprava: koordinovaně ve vazbě na celkový urbanistický rozvoj - Těžba nerostů: jen výjimečně dle individuálního posouzení míry negativních zásahů do urbánní krajiny - Zařízení na likvidaci odpadů: přednostní umístování v rámci stávajících výrobních areálů nebo areálů technické infrastruktury, mimo tyto plochy při jednoznačném prokázání vhodnosti daného umístění - Energetika a spoje: případné umístování plošně rozsáhlejších areálových zařízení technické vybavenosti dle individuálního posouzení míry negativních zásahů do urbánního prostředí. - Cestovní ruch a rekreace: rozvoj nejrůznějších forem v souladu s celkovou urbanistickou koncepcí. Požadavky na uspořádání a využití území, úkoly pro územní plánování: - Rozvoj sídel (zastavitelné plochy) usměrňovat v kontextu s navrženou dopravní a technickou infrastrukturou tak, aby zohledňoval celkový charakter sídel a organicky navazoval na jejich historický vývoj a zároveň aby byla minimalizována délka společných hranic zastavitelných ploch a nezastavěného území (zachování kompaktnosti sídla, omezení výrazně do volné krajiny vybíhajících či se stávající zástavbou vůbec územně nesouvisících zastavitelných ploch) - V nezastavěném území vytvářet územní podmínky pro pestrout strukturu využití a pro šetrné formy rekreačního využití, případně i pro revitalizaci vodních toků a navazujících nivních ekosystémů.
--	--

Tabulka 2 Krajinné okrsky v trase záměru (dle Územní studie krajiny správního obvodu ORP Znojmo (EKOTOXA s.r.o., 2018))

15 - Znojemský
Maloplošný okrsek. Urbanizovaná krajina bez rozlišení reliéfu. Hydrografie: Dyje, Mlýnský náhon, potoky Leska, Dobšický, bývalé kaolinky v Přimětích, rybník Hnědka.
Rámcové podmínky využití pro řešení v rámci územních plánů
- Respektovat obraz historické části města s dominantami. - Začlenit okraje města (zejména průmyslové zóny) do krajinného rámce. - Zamezit nevhodnému rozvoji zastavby bez kontextu k sídlu a měřítku dané části. - Revize ploch určených k zastavění, regulace výstavby s preferencí kvality prostředí dané krajinnými, historickými a kulturními hodnotami, důraz na začlenění nové zastavby do krajinného rámce (zelení, zahradami). - Novou zastavbu je vhodné kompenzovat nejen výsadbou zeleně ve městě, ale i tvorbou nových přírodních biotopů mimo intravilan Znojma. - Vytvářet přírodní prostředí v okrajích města. - V okrajových částech okrsku respektovat současně lesní plochy a chránit před dalším zabořením.
Rámcová doporučení pro opatření (podklad pro činnost jiných orgánů veřejné správy a dalších subjektů v území)
- Lze se inspirovat projekty zabývajícími se adaptací měst na dopady klimatických změn a využití zeleně v intravilanu, např. http://www.regio-adaptace.cz/cs/ - Chránit současně lesní plochy a v případě obnovy podpořit změnu dřevinné skladby ve prospěch dřevin odolných vůči změně klimatu.
18 - Tasovický
Maloplošný okrsek. Lesozemědělská krajina zařízených údolí s rozsáhlými zastavěnými plochami. Hydrografie: Dyje, Mlýnský náhon, Dobšický potok.

Rámcové podmínky využití pro řešení v rámci územních plánů - Vytvářet územní podmínky a podporovat členění velkých bloků orne půdy prvky rozptýlene krajinne zeleně pro posílení ekologické stability krajiny (meze, remízky, liniova i mimolesní zeleň, trvale travní porosty atd.). Doporučujeme prioritně vyčlenit nové ekologicky stabilnější plochy a linie (rozloha je kvantifikována na ha v Kartách obcí) a vhodně je rozmístit - a tím nahradit kdysi zničené historické krajinne prvky. Příklad je uveden v Hlavním výkrese. - Ochrana vymezených lokalit krajinného rázu, podpora dalších opatření na ochranu krajinného rázu - uvedených v rámci tematické ochrany přírody a biodiverzity, problematika eroze – USES, ekologicky stabilní plochy, vymezit další registrovaná VKP podle kvalitnějších a vzácnějších biotopů aj. - Přírodní biotopy navrhuje vymezit jako nezastavitelné funkční plochy. - Podporovat a klast velký důraz především na protierozní opatření (vodní i větrná eroze) a opatření k zajištění zadržování vody v krajině (budování menších vodních nádrží). - Podporovat plochy vinic, které představují také významný potenciál pro podporu protierozních funkcí krajiny i biodiverzitu při vhodném obhospodařování. - Podporovat zachování a obnovu přirozeného vodního režimu vodních toků, vytvářet územní podmínky a zaměřit pozornost především na revitalizační opatření vodních toků včetně návrhů ochrany niv. Byly vymezeny VKP údolní nivy Dyje – Dyje 1, Dyje 2, Tasovice. - Chránit horizonty pohledových celků, především ty, které jsou tvořené nevýraznými vyvýšeninami, protože oproti ohraničení pohledových celků linií vegetací jsou vzácnější. - Zachovat současně lesní porosty a nepodporovat zabory lesní půdy. - Zvažovat případně možné návrhy nových lesních ploch, ve formě větrolamů nebo podél vodních toků či remízků - Respektovat a chránit navržené lokality krajinného rázu (údolí Dyje s lesními porosty, PP Dyjské svahy, PP Tasovické svahy). - Rozvoj sídel usměrňovat tak, aby zohledňoval celkový charakter sídel a organicky navazoval na jejich historický vývoj a zároveň aby byla minimalizována délka společných hranic zastavitelných ploch a nezastavěného území (zachování kompaktnosti sídla, omezení výrazně do volné krajiny vybihajících či se stavajících zastávkou vůbec územně nesouvisejících zastavitelných ploch). - Vytvářet zelené pásy kolem nové zastavby, které propojí sídlo s krajinou a kromě estetické funkce sníží prašnost z okolní půdy a v otevřené krajině budou mít funkci větrolamu. Tyto plochy patří mezi ekologicky stabilnější plochy. - Vytvářet územní podmínky pro ochranu krajiny před umísťováním výškově, plošně a objemově výrazných staveb. - Vytvářet podmínky pro ochranu vedle obcí, ochrana historických a kulturních dominant.
Rámcová doporučení pro opatření (podklad pro činnost jiných orgánů veřejné správy a dalších subjektů v území) - Zaměřit se na šetrné hospodaření v katastrech, kde došlo k překročení preventivních hodnot rizikových prvků na zemědělských půdách (Tasovice, Dyje). Omezit jakékoli nevhodné chování - např. aplikace kalů z ČOV, aplikace sedimentů, popř. používání jiných látek, které by mohly zhoršit (fyzikální i chemický) stav zemědělské půdy. - Zajištění zatravnění v meziřadí u ohrožených ploch speciálních a trvalých kultur. - Podpora obnovy stavajících větrolamů, které budou mít dřevinnou skladu odpovídající stanovištním a klimatickým podmínkám. - Podpora obnovy lesa dle stanovištních a klimatických podmínek ve prospěch smíšených lesů. - Může být přínosné vytvořit plán strategického výkupu parcel pro zájmy obcí v krajině jako doplnění - KoPU - včetně parcel pro obecní druhově bohaté lesy, mokřady a revitalizace, drobné vodní plochy a sady.
19 - Prosiměřický
Velkoplošný okrsek. Zemědělská krajina plošin a plochých pahorkatin, rovin. Hydrografie: Jevišovka, kanál Krhovice – Hevlin, potoky Unanovka, Skalička, Anšonský, Břežanka, vodní nádrže jižně od Hrušovan, pískovna jižně od Božic, drobné rybníky v obcích. Biota: malé lesíky především u vodních toků, větrolamy, sady a vinice.
Rámcové podmínky využití pro řešení v rámci územních plánů Vytvářet územní podmínky a podporovat členění velkých bloků orne půdy prvky rozptýlene krajinne zeleně pro posílení ekologické stability krajiny (meze, remízky, liniova i mimolesní zeleň, plochy

pro agrolesnictví, tj. využití dřevin při zemědělském hospodaření, trvale travní porosty atd.) Doporučujeme prioritně vyčlenit nove ekologicky stabilnější plochy a linie včetně přírodních biotopů (rozloha je kvantifikována na ha v Kartách obcí) a vhodně je rozmístit, a tím nahradit kdysi zničené historické krajinné struktury, které v krajině nyní chybí. Příklad je uveden v Hlavním vykrese.

- Ochrana vymezených lokalit krajinného rázu, podpora dalších opatření na ochranu krajinného rázu uvedených v rámci tematické ochrany přírody a biodiverzity, problematika eroze – USES, ekologicky stabilní plochy, registrace dalších VKP (Ize více chránit kvalitnější dosud dochované biotopy) aj.
- Podporovat a klast velký důraz především na protierozní opatření (vodní i větrná eroze) a opatření k zajištění zadržování vody v krajině (budování menších vodních nádrží). Protierozní opatření je vhodné zakládat jako plochy přírodních biotopů.
- Přírodní biotopy navrhujeme vymezit jako nezastavitelné funkční plochy.
- Podporovat plochy vinic, které představují také významný potenciál pro podporu protierozních funkcí krajiny i biodiverzitu.
- Zachovat současně lesní porosty a nepodporovat zabytí lesní půdy. Zvažovat návrhy nových lesních ploch, ve formě větrolamů nebo podél vodních toků či remízů
- Podporovat zachování a obnovu přirozeného vodního režimu vodních toků, vytvářet územní podmínky a zaměřit pozornost především na revitalizační opatření vodních toků včetně návrhů ochrany niv. Vymezena VKP údolní niva Unanovka - Těšetice.
- Respektovat a chránit navržené lokality krajinného rázu (louky podél Anšovského potoka, lesíky u Černé strouhy).
- Chránit horizonty pohledových celků, především ty, které jsou tvořeny nevýraznými vyvýšeninami, protože oproti ohraničení pohledových celků liniovou vegetací jsou vzácnější.
- Rozvoj sídel usměrňovat tak, aby zohledňoval celkový charakter sídel a organicky navazoval na jejich historický vývoj a zároveň aby byla minimalizována délka společných hranic zastavitelných ploch a nezastavěného území (zachování kompaktnosti sídla, omezení výrazně do volné krajiny vyběhávajících či se stavějících zastávkou vůbec územně nesouvisících zastavitelných ploch).
- Vytvářet zelené pásy kolem nové zástavby, které propojí sídlo s krajinou a kromě estetické funkce sníží prašnost z okolní půdy a v otevřené krajině budou mít funkci větrolamu.
- Vytvářet územní podmínky pro ochranu krajiny před umístěním výškové, plošné a objemové výrazných staveb.
- Vytvářet podmínky pro ochranu vedle obcí, ochrana historických a kulturních dominant.
- Identifikovat brownfieldy a označit je v samostatné položce legendy územního plánu, stanoví základní limity využití území ve vztahu k veřejnému zdraví, životnímu prostředí či záměrům v nadřazených dokumentacích.
- Je nutno věnovat pozornost, že se v území vyskytují staré ekologické zátěže, které mohou limitovat využití území.

Rámcová doporučení pro opatření (podklad pro činnost jiných orgánů veřejné správy a dalších subjektů v území)

- Zaměřit se na šetrné hospodaření v katastrech, kde došlo k překročení preventivních hodnot rizikových prvků na zemědělských půdách (Dyjakovice, Dyje, Tasovice). Omezit jakékoli nevhodné chování - např. aplikace kalů z ČOV, aplikace sedimentů, popř. používání jiných látek, které by mohly zhoršit (fyzikální i chemický) stav zemědělské půdy.
- Podpora obnovy stávajících větrolamů, které budou mít dřevinnou skladu odpovídající stanovištním a klimatickým podmínkám.
Podpora návrhů na založení nových lesních ploch, které budou mít dřevinnou skladbu dle stanovištních a klimatických podmínek.
- Dodržování půdoochranných postupů a vyloučení širokořádkových plodin nad zástavbou a vodními plochami v severní části území.
Rozčlenění rozsáhlých pozemků pomocí biotechnických opatření ve střední a severní části území.
Doplňování výsadeb a větrolamů v severní části území pro snížení větrné eroze.
- Podpora regenerace brownfieldů obcemi – zajištění informací obecními úřady obcí o možnostech podpory regenerace brownfieldů, koordinace schůzek spoluvlastníků brownfieldů za účelem vytvoření společné strategie postupu pro regeneraci plochy.

- SEZ Oleksovice – obalovna představuje možný limit pro využití území, proto je nutné s ní v území počítat a případné záměry realizovat po prověření aktuálních hodnot kontaminace. - Může být přínosné vytvořit plán strategického výkupu parcel pro zájmy obcí v krajině jako doplnění KoPÚ - včetně parcel pro obecní druhově bohaté lesy, mokřady a revitalizace, drobné vodní plochy a sady.
20 - Vrbovecký
Velkoplošný okrsek. Zemědělska krajina plošin a plochých pahorkatin, rovin. Hydrografie: Dyje, potoky Daniž, Vrbovecký, Haťský (Luční), rybníky Vrbovecký, menší v obcích. Biota: drobné lesíky na malých prudkých svazích a na Načeratickém kopci, kde jsou i rozsahle zatravněné plochy, četne vinice.
Rámcové podmínky využití pro řešení v rámci územních plánů
- Vytvářet územní podmínky a podporovat členění velkých bloků orné půdy prvky rozptýlené krajinne zeleně pro posílení ekologické stability krajiny (meze, remízky, liniová i mimolesní zeleň, trvale travní porosty atd.). Doporučujeme prioritně vyčlenit nové ekologicky stabilnější plochy a linie (rozloha je kvantifikována na ha v Kartách obcí) a vhodně je rozmístit, příklad je uveden v Hlavním výkrese. - Ochrana vymezených lokalit krajinneho rázu, podpora dalších opatření na ochranu krajinneho rázu uvedených v rámci tematické ochrany přírody a biodiverzity, problematika eroze – USES, ekologicky stabilnější plochy a linie. Zásadní je vymezit co nejvíce ploch nových přírodních biotopů, viz Hlavní výkres (vzorová obec Chvalovice). - Podporovat a klast velký důraz především na protierozní opatření (vodní i větrná eroze) a opatření k zajištění zadržování vody v krajině (budování menších vodních nádrží). - Podporovat plochy vinic, které představují také významný potenciál pro podporu protierozních funkcí krajiny i biodiverzitu při vhodném managementu. - Přírodní biotopy navrhuje vymezit jako nezastavitelné funkční plochy. Nejlepší z nich lze registrovat jako VKP. - Zachovat současně lesní porosty a nepodporovat zabor lesní půdy. Zvažovat návrhy nových lesních ploch, ve formě větrolamů nebo podél vodních toků či remízků - Podporovat zachování a obnovu přirozeného vodního režimu vodních toků, vytvářet územní podmínky a zaměřit pozornost především na revitalizační opatření vodních toků včetně návrhů ochrany niv - Daniž: Hnanice, Vrbovec, Strachotice; Luční potok - Dyjákovice; Vrbovecký potok - Vrbovec. V nivě Daniže je důležité vymezit co nejvíce ploch pro revitalizaci a související přírodní biotopy. - Chránit horizonty pohledových celků, především ty, které jsou tvořeny nevýraznými vyvýšeninami, protože oproti ohraničení pohledových celků liniovou vegetací jsou vzácnější. - Rozvoj sídel usměrňovat tak, aby zohledňoval celkový charakter sídel a organicky navazoval na jejich historický vývoj a zároveň aby byla minimalizována délka společných hranic zastavitelných ploch a nezastavěného území (zachování kompaktnosti sídla, omezení výrazně do volné krajiny vybiehajících či se stavějících zastávek vůbec územně nesouvisejících zastavitelných ploch). - Vytvářet zelené pásy kolem nové zastavby, které propojí sídlo s krajinou a kromě estetické funkce sníží prašnost z okolní půdy a v otevřené krajině budou mít funkci větrolamu. - Respektovat a chránit navržené lokality krajinneho rázu (PP Ječmenišť, Vrbovecký rybník, Kamenná hora u Derflic). - Vytvářet územní podmínky pro ochranu krajiny před umísťováním výškově, plošně a objemově výrazných staveb. - Vytvářet podmínky pro ochranu vedle obcí, ochrana historických a kulturních dominant. - Identifikovat brownfieldy a označit je v samostatné položce legendy územního plánu, stanovit základní limity využití území ve vztahu k veřejnému zdraví, životnímu prostředí či záměrům v nadřazených dokumentacích.
Rámcová doporučení pro opatření (podklad pro činnost jiných orgánů veřejné správy a dalších subjektů v území)
Zaměřit se na šetrné hospodaření v katastrech, kde došlo k překročení preventivních hodnot rizikových prvků na zemědělských půdách (Konice, Havraníky). Omezit jakékoli nevhodné chování - např. aplikace kalů z ČOV, aplikace sedimentů, popř. používání jiných látek, které by mohly zhoršit (fyzikální i chemický) stav zemědělské půdy.

- Podpora obnovy stávajících větrolamů, které budou mít dřevinnou skladu odpovídající stanovištním a klimatickým podmínkám. Podpora návrhů na založení nových lesních ploch, které budou mít dřevinnou skladbu dle stanovištních a klimatických podmínek.
- Doplnění výsadeb a větrolamů po celém území okrsku pro snížení větrné eroze. Dodržování půdoochranných postupů především ve střední jižní části území.
Rozčlenění rozsáhlých pozemků pomocí biotechnických opatření v celém území.
Zajištění zatravnění v meziřadí u ohrožených ploch speciálních a trvalých kultur.
- Podpora regenerace brownfieldů obcemi – zajištění informací obecními úřady obcí o možnostech podpory regenerace brownfieldů, koordinace schůzek spoluvlastníků brownfieldů za účelem vytvoření společné strategie postupu pro regeneraci plochy.
- Může být přínosné vytvořit plan strategického výkupu parcel pro zájmy obce v krajině jako doplnění KoPU - včetně parcel pro obecní druhově bohaté lesy, mokřady a revitalizace, drobné vodní plochy a sady.

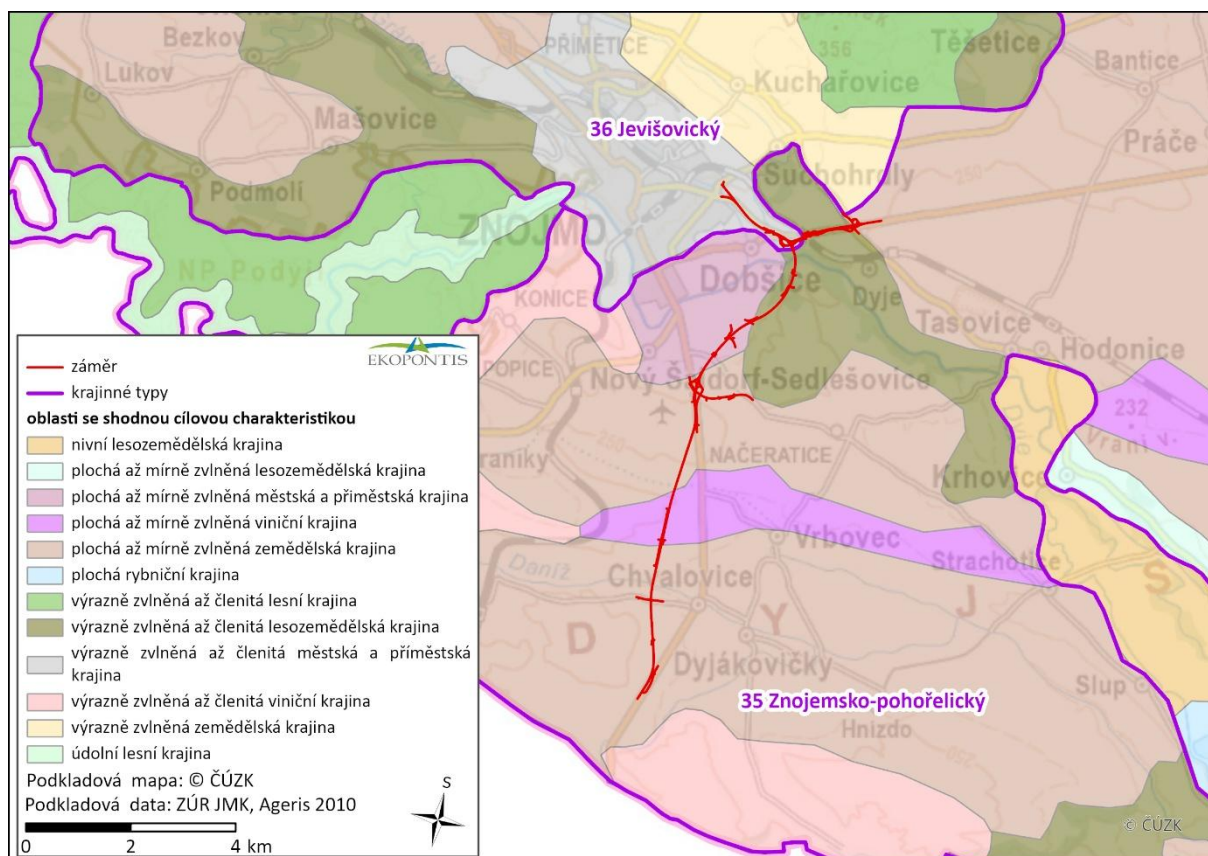
Záměr je navržen na území geomorfologických soustav **Česko-moravská soustava II Vněkarpatské sníženiny**, geomorfologických podsoustav **Českomoravská vrchovina II Západní Vněkarpatské sníženiny**, geomorfologických celků **Jevišovická pahorkatina II Dyjsko-svratecký úval**, geomorfologických podcelků **Znojemská pahorkatina a Jaroslavická pahorkatina II Drnholecká pahorkatina**, resp. geomorfologických okrsků **Znojemská kotlina a Výrovická pahorkatina II Jaroslavická pahorkatina a Hrabětická plošina** (Demek a kol. 2006, Obrázek 4).

- **Znojemská kotlina** je tektonická kotlina v žulách dyjského masivu, vyplněná neogenními a kvartérními usazeninami.
- **Výrovická pahorkatina** je soustava plochých hřbetů a plochých protáhlých sníženin členité pahorkatiny. Je převážně tvořena rulami a migmatity moravského moldanubika, v jižní a jihovýchodní části žulami a granodiority dyjského masivu a ostrůvky miocenních usazenin.
- **Jaroslavická pahorkatina** je plochá nížinná pahorkatina tvořená neogenními a kvartérními usazeninami.
- **Hrabětická plošina** je nížinná pahorkatina mezi údolími Dyje a Jevišovky, tvořená jednak neogenními sedimenty, jednak rozsáhlými říčními terasami.

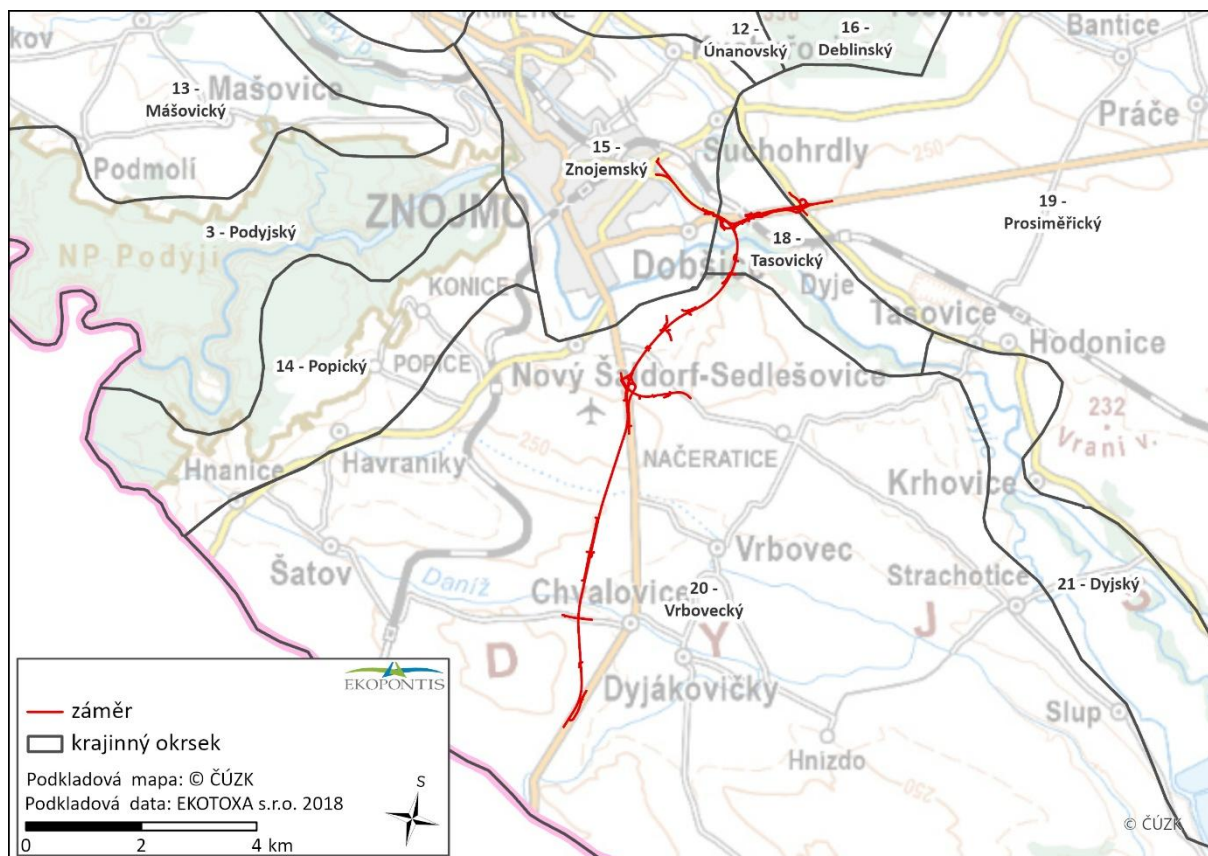
Tabulka 3 Geomorfologická charakteristika zájmového území záměru (Demek a kol. 2006)

soustava	Česko-moravská		Vněkarpatské sníženiny	
podsoustava	Českomoravská vrchovina		Západní Vněkarpatské sníženiny	
celek	Jevišovická pahorkatina		Dyjsko-svratecký úval	
podcelek	Znojemská pahorkatina		Jaroslavická pahorkatina	Drnholecká pahorkatina
okrsek	Znojemská kotlina	Výrovická pahorkatina	Jaroslavická pahorkatina	Hrabětická plošina

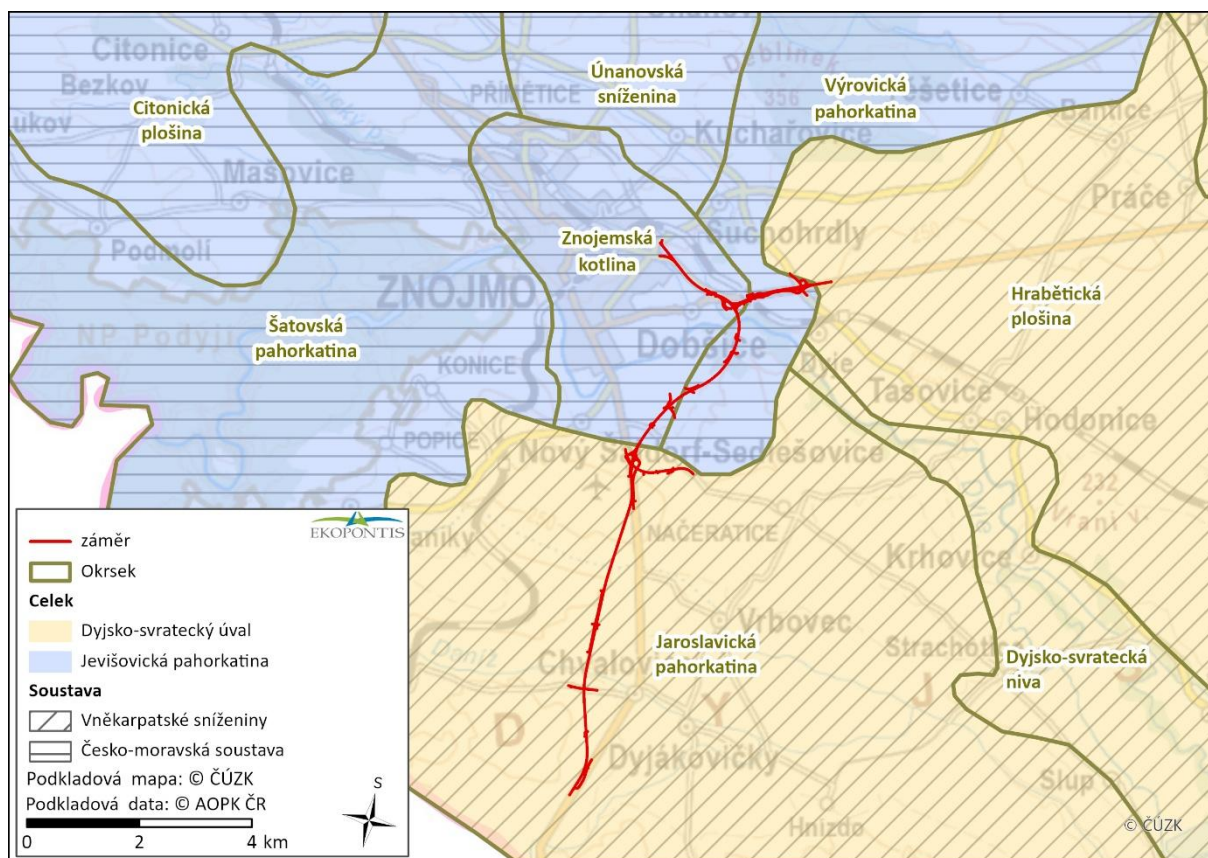
Záměr územně nezasahuje do **přírodního parku (PŘP)** (viz Obrázek 5). Nejbližší přírodní park se nachází cca 7,5 km severně – PŘP Jevišovka.

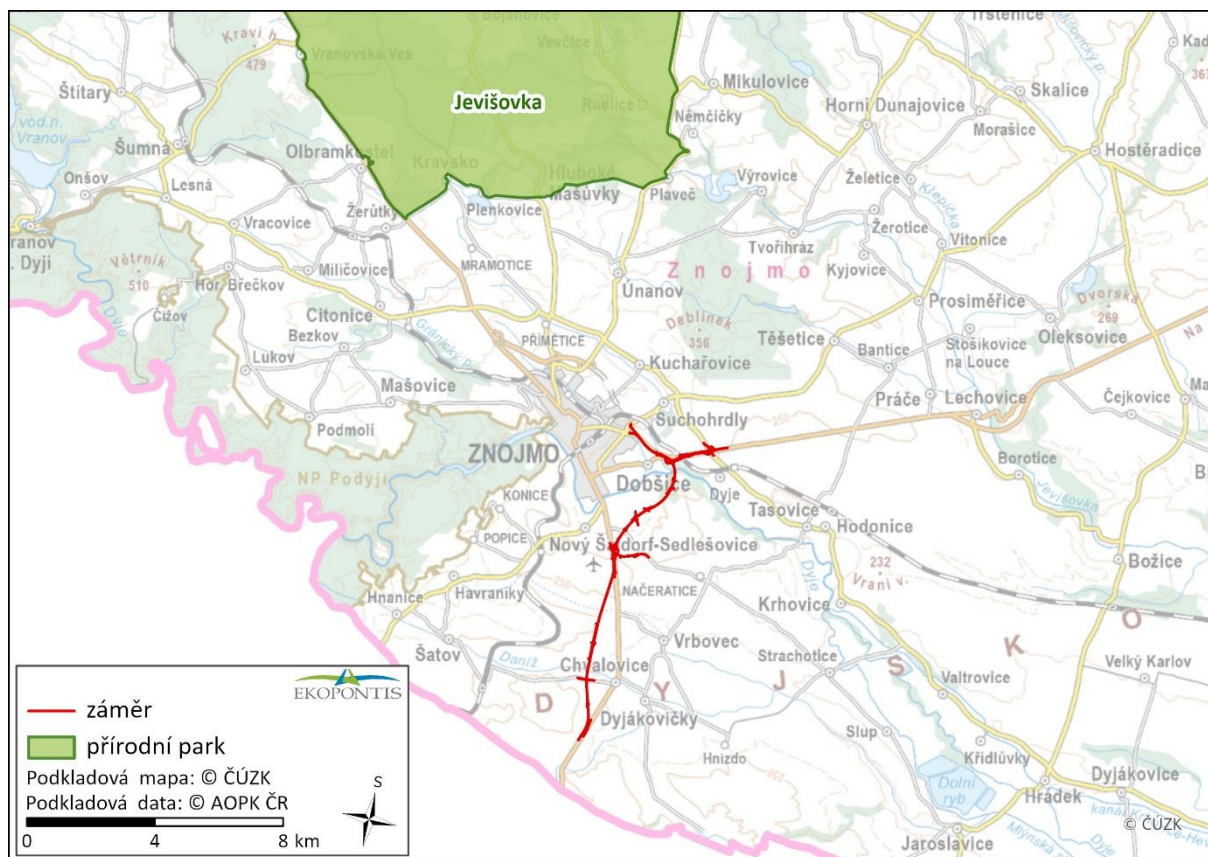
Obrázek 2 Krajinné celky a typy oblastí se shodnou cílovou charakteristikou (dle Zásad územního rozvoje Jihomoravského kraje (v aktuálním znění) a Vymezení cílových charakteristik krajiny Jihomoravského kraje (Ageris 2010))

Obrázek 3 Krajinné okrsky (dle Územní studie krajiny správního obvodu ORP Znojmo (EKOTOXA s.r.o., 2018))

Obrázek 4 Geomorfologické členění v zájmovém území záměru (© AOPK ČR 2026)

Obrázek 5 Přírodní parky v zájmovém území záměru (© AOPK ČR 2026)

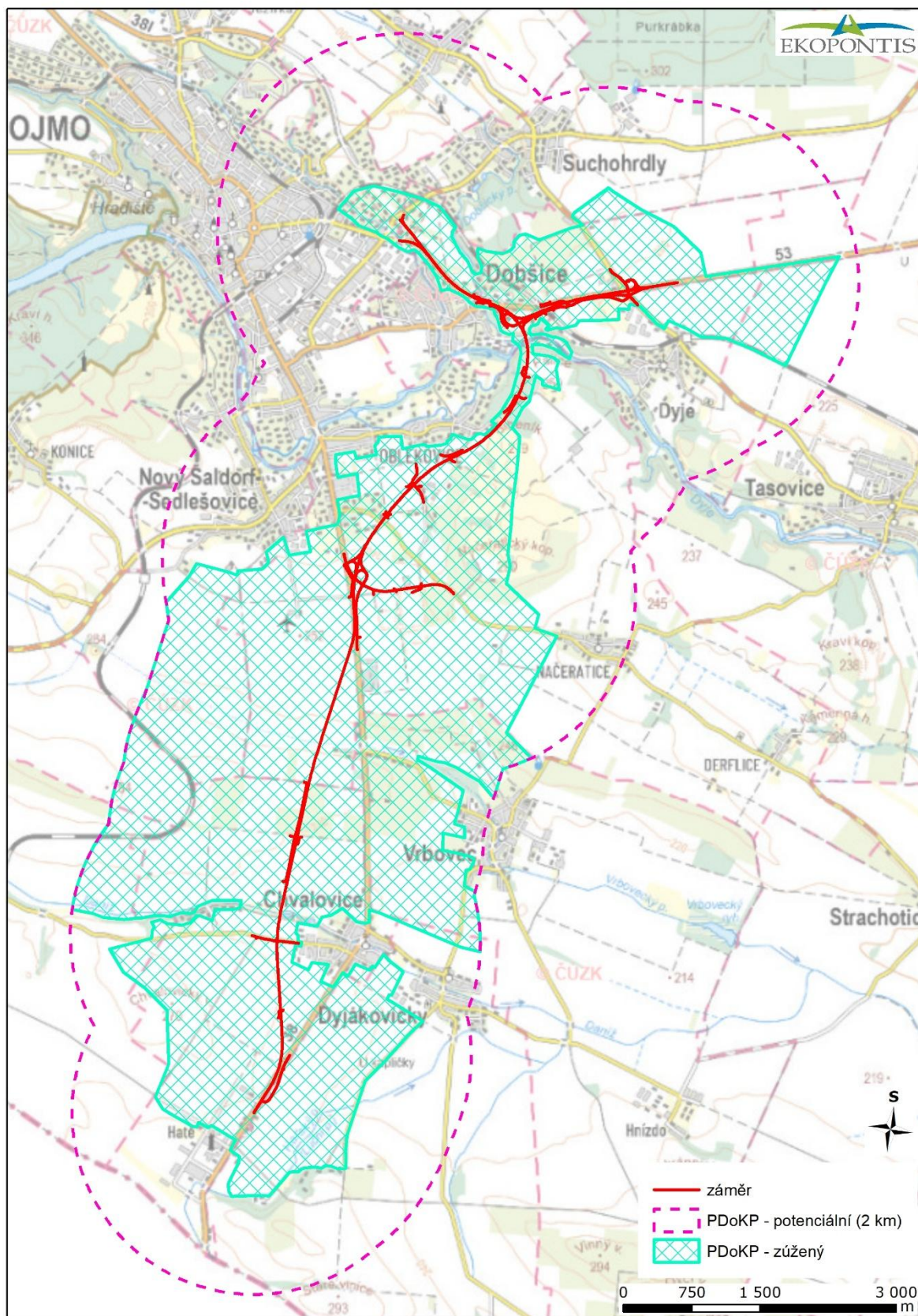
2.3 Vymezení potenciálně dotčeného krajinného prostoru (PDoKP)

Obecně je pro každý záměr možno předvídat, že může svými vlivy až do určité vzdálenosti bezprostředně ovlivňovat charakteristiky krajinného rázu. Může fyzicky zasahovat do některých přírodních hodnot nebo do hodnot kulturní a historické charakteristiky – do určitých rysů kulturní krajiny. Záměr může v bezprostředním okolí výrazně snížit příznivý vizuální projev některých znaků přírodní, kulturní a historické charakteristiky a může tak změnit ráz krajiny – snížit rázovitost krajiny a změnit její individuální tvářnost. Aby nebylo nutné hodnotit zbytečně rozsáhlé území, je třeba vymezit v krajině prostor, který může být fyzicky, vizuálně nebo dojmově dotčen záměrem. Takový prostor se označuje jako „**potenciálně dotčený krajinný prostor**“ (PDoKP). Potenciálně dotčený krajinný prostor je ve smyslu § 12 tvořený jedním či několika místy krajinného rázu nebo částmi míst krajinného rázu.

Záměrem PDoKP je prostor, jehož osu tvoří území trasy záměru I/38 Znojmo obchvat III, IV, Hatě v rozsahu upravovaných úseků silnice II/412 (nově přeložka silnice I/38) a I/53 a zbývajících úseků přeložky silnice I/38 řešeného jako novostavba. Celková délka těchto úprav je cca 13,5 km (přeložka silnice I/38 v délce 11 439 m a související úprava silnice I/53 v délce 1 955 m)². Empiricky byla stanovena vzdálenost, za kterou je viditelnost záměru slabá a navrhované změny v krajinné scéně nemohou zásadním způsobem snížit pozitivní hodnoty krajiny nebo změnit existující ráz krajiny (§ 12 zákona č. 114/1992 Sb.) Za takovou vzdálenost lze vzhledem k charakteru záměru akceptovat vzdálenost cca 2,0 km od navržených zásahů území, resp. od osy vlastní trasy přeložky silnice I/38 a úprav silnice I/53; nad rámec této vzdálenosti byla prověřována rovněž potřeba pozornosti širšímu území s vazbou na případné významné vyhlídkové body, pohledově exponované svahy či výrazné krajinné horizonty, které, jsou-li přítomny, není možné ve vztahu k potenciálním vlivům záměru opomenout. V rámci takto vymezeného území byla provedena terénní rekonoskace pro ověření reálné viditelnosti záměru. Morfologie terénu a přítomnost vertikálních bariér viditelnosti v území v podobě zástavby a dřevinné vegetace pak tento prostor dále omezila způsobem vyobrazeným na schématu níže (Obrázek 6). Je tedy zřejmé, že vlastní PDoKP byl významně zúžen, přičemž však ani tento rozsah není možné vnímat jako souvislý prostor, z jehož každého místa bude záměr patrný. Jedná se spíše o znázornění rozsahu části prostorů a směrů, ze kterých lze v případě vybraných míst očekávat možnosti relativně významnějšího vizuálního uplatnění záměru, resp. jeho dílčích částí, tedy je žádoucí v rámci tohoto rozsahu věnovat zvýšenou pozornost jednotlivým charakteristikám krajinného rázu a dle potřeby rovněž prezentovat tzv. pohledové studie. Stejně tak může platit, že zejména v případě vzdálenějších pohledů mohou v krajině lokálně existovat místa či dílčí prostory, ze kterých bude záměr patrný i nad rámec vymezeného rozsahu zúženého PDoKP; nepůjde však o místa významná pro referenční vnímání znaků a hodnot krajiny, resp. vizuální uplatnění záměru bude z těchto míst či dílčích prostorů spíše méně významné či se přinejmenším nebude významně lišit od pohledů z nitra PDoKP.

V souladu s výše uvedeným vymezuje tato studie s ohledem na charakter záměru a prostorovou a charakterovou diferenciaci krajiny, v níž je záměr zasazen, PDoKP dle obrázku níže (Obrázek 6) – zejména pro tento bude provedena identifikace a klasifikace znaků přírodní, kulturní a historické a vizuální charakteristiky KR a bude provedeno hodnocení a posouzení míry vlivu záměru na KR území.

² Záměr generuje potřebu úprav protihlukových stěn na ochranu zástavby v rámci staveb I a II, jak je blíže popsáno v kapitole 2.1. V celkovém krajinném kontextu se však jedná pouze o zcela lokální dílčí změny, které v žádném případě nemohou generovat významné vlivy na krajinný ráz, resp. významně umocňovat vlivy těchto dopravních staveb. V tomto hodnocení tak jim není třeba věnovat bližší pozornost, resp. zahrnovat je do řešeného PDoKP.

Obrázek 6 Schéma potenciálně dotčeného krajinného prostoru (PDoKP)

3 HODNOCENÍ (IDENTIFIKACE ZNAKŮ KR)

Ve smyslu dikce § 12 zákona a v kapitole 1.3 uvedených zásad metodického postupu posouzení bude provedena identifikace znaků KR. V rámci identifikace budou zjišťovány znaky a definován vliv záměru na tyto znaky. Bude se jednat zejména o:

- přírodní charakteristiku
- zvláště chráněná území (ZCHÚ)
- významné krajinné prvky (VKP)
- kulturní a historickou charakteristiku
- kulturní dominanty
- estetické hodnoty, harmonické měřítko a harmonické vztahy

Znaky a hodnoty krajinného rázu identifikované v hodnoceném území nemají stejnou váhu, stejný význam v krajinném rázu ani stejnou cennost. Z toho důvodu je nutné jejich cennost a význam v krajinném rázu hodnoceného území specifikovat (klasifikovat):

- Klasifikace dle projevů znaků
 - Každá charakteristika, krom toho, že má určitý podíl na výrazu dané krajiny, se vyznačuje projevem. Projev může být **pozitivní (+)**, to znamená, že daná charakteristika působí v celkové krajinné scéně kladně, nebo **negativní (-)**, příp. **neutrální (O)**. Pro hodnocení pozitivnosti krajinného rázu podle zákona o ochraně přírody je rozhodující aspekt trvalé udržitelnosti dané charakteristiky, kterou znak prezentuje. Určení projevu je velmi důležité pro následné vyhodnocení charakteristik.
- Klasifikace dle významu znaků
 - Významem rozumíme určitý podíl znaku nebo hodnoty v celkovém výrazu krajiny. Význam stanovujeme ve třech stupních podle následující stupnice: Znak **zásadní (XXX)** je jev určité charakteristiky krajinného rázu, který v určité oblasti nebo místě krajinného rázu rozhodujícím způsobem determinuje charakter krajiny. Znak **spoluurčující (XX)** je jev určité charakteristiky krajinného rázu, který v určité oblasti nebo místě krajinného rázu významně spoluurčuje charakter krajiny. Znak **doplňující (X)** je jev určité charakteristiky krajinného rázu, který v určité oblasti nebo místě krajinného rázu doplňuje charakter krajiny.
- Klasifikace dle cennosti znaků
 - Znaky a hodnoty krajinného rázu, které byly identifikovány, nemají z hlediska obdoby stejnou cennost. Některé z nich můžeme proto označit jako jedinečné, jiné jako význačné nebo běžné. Znak **jedinečný (XXX)** je jev určité charakteristiky krajinného rázu, který je ojedinělý v rámci oblasti krajinného rázu, v rámci regionu nebo v rámci státu. Znak **význačný (XX)** je jev určité charakteristiky krajinného rázu, který je význačný v rámci oblasti krajinného rázu, v rámci regionu nebo v rámci státu. Znak **běžný (X)** je jev určité charakteristiky krajinného rázu, který není významný ani ojedinělý v rámci oblasti krajinného rázu, v rámci regionu nebo v rámci státu.

3.1 Přírodní charakteristika KR a její znaky

Charakteristiky KR utváří jejich znaky, které můžeme v krajině nalézt a popsat. Přírodní charakteristika KR je utvářena přírodními složkami a prvky krajiny (reliéf, vegetace, geomorfologie, vodstvo apod.) Přírodní hodnoty KR jsou pak tvořeny souborem znaků přírodní povahy, které společně vytváří přírodní charakteristiku KR oblasti či místa, jejich mírou přítomnosti, kvalitou a vnímatelným projevem. Kvalitativní výše přírodní hodnoty závisí nejen na míře přítomnosti znaků přírodní charakteristiky v krajině, ale především na jejich poměru vůči ostatním. Znaky přírodní povahy neovlivněné nebo jen málo ovlivněné člověkem jsou vnímány vesměs kladně. Přírodní hodnota může být u některých prvků krajiny vnímána jako součást kulturní a historické hodnoty KR (např. aleje, parky). Někteří odborníci však přírodní hodnotu spojují pouze s přírodními a přírodě blízkými dochovanými segmenty krajiny.

3.1.1 Obecná přírodní charakteristika území

Biogeografické členění

Zájmové území leží v **Lechovickém bioregionu (4.1)**. Bioregion je tvořen šterkopískovými terasami s pokryvy spraší a ostrůvky skalních hornin. Převažuje zde 1. dubový vegetační stupeň, na severních svazích a v severní části pak 2. bukovo-dubový stupeň. Potenciální vegetaci tvoří dubohabrové háje a teplomilné doubravy. Bioregion představuje část severopanonské podprovincie ovlivněné srážkovým stínem, sousedstvím hercynských bioregionů a s charakteristickým výskytem acidofilních druhů. Bioregion je starosídelní oblastí, proto je dnes biodiverzita nízká, je zde však přítomna řada mezních prvků, probíhá tudíž více okrajů areálů. Významné zastoupení mají submediteránní, ve fauně pontomediterránní druhy. Netypická jsou okrajová území s ostrůvkovitými výchozy krystalinika nebo kulmu, přechodná k okolním vrchovinám.

V bioregionu dnes dominují pole, travobylinná lada jsou vzácná, lesíky jsou téměř výhradně akátové, v luzích vrbové a topolové. Bioregion původně sestával ze dvou částí oddělených nivou Svratky v Brně, nyní je bioregion celistvý (Culek 2013).

Z typologického hlediska lze zájmový koridor zařadit do území biochor **1BE Erodované plošiny na spraších 1. vegetační stupeň, 1BP Erodované plošiny na neutrálních plutonitech 1. vegetační stupeň, 1RE Plošiny na spraších 1. vegetační stupeň, -2UP Výrazná údolí v neutrálních plutonitech v suché oblasti 2. vegetační stupeň.**

1BE Erodované plošiny na spraších 1. vegetační stupeň

Potenciální přirozenou vegetaci tvoří ochuzené panonské teplomilné doubravy svazu *Aceri tatarici-Quercion* (asociace *Quercetum pubescenti-roboris*). Na ojedinělých skalních výchozech a na mělkých kamenitých půdách se objevují břekové doubravy (*Sorbo torminalis-Quercetum*). Pro konkávní tvary jsou charakteristické hercynské černýšové dubohabřiny (*Melampyro nemorosi-Carpinetum*), které se mohou prolínat s panonskými prvosenkovými (*Primulo veris-Carpinetum*). Na vystupujícím krystaliniku jsou pozoruhodné typy vegetace drnových stepí svazu *Festucion valesiaca*, resp. acidofilní teplomilné trávničky svazu *Koelerio-Phleion phleoidis*.

1BP Erodované plošiny na neutrálních plutonitech 1. vegetační stupeň

Potenciální vegetaci představují teplomilné doubravy střeoevropského svazu *Quercion petraeae*, zvláště břekové doubravy (*Sorbo torminalis-Quercetum*), v konkávních tvarech a na severních svazích

dubohabřiny, v nichž se prolínají panonské prvosenkové (*Primulo veris-Carpinetum*) i – zvláště podél toků přítékajících z 2. v.s. – hercynské černýšové (*Melampyro nemorosi-Carpinetum*). Velmi charakteristické jsou polopřirozené náhradní stepní porosty svazu *Festucion valesiacae*, které na hlubší půdě přecházejí ve vegetaci acidofilních teplomilných trávníků svazu *Koelerio-Phleion phleoidis*.

1RE Plošiny na spraších 1. vegetační stupeň

Je možno předpokládat potenciální výskyt panonské teplomilné doubravy ze svazu *Aceri tatarici-Quercion* (*Quercetum pubescenti-roboris*) a/případně panonské prvosenkové dubohabřiny (*Primulo veris-Carpinetum*). U potočních niv lze předpokládat vegetaci olšových jasenin (*Pruno-Fraxinetum*). Přirozená nelesní vegetace je vzácná, na vlhčích místech jsou zastoupeny porosty odpovídající vegetaci teplejšího křídla svazu *Calthion*, místy jsou zastoupeny rákosiny (*Phragmition* nebo *Scirpion maritimi*).

-2UP Výrazná údolí v neutrálních plutonitech v suché oblasti 2. vegetační stupeň

Plošně nejrozsáhlejším typem potenciální přirozené vegetace jsou hercynské dubohabřiny (*Melampyro nemorosi-Carpinetum*), které na jižních expozicích doplňují ostrůvky teplomilných břekových doubrav (*Sorbo torminalis-Quercetum*), na vrcholcích skal doplněné o kručinkové doubravy (*Genisto pilosae-Quercetum petraeae*). Na prudších svazích severního kvadrantu jsou zastoupeny suťové lesy (*Aceri-Carpinetum*), při horní hraně údolí i acidofilní bikové doubravy (*Luzulo albidae-Quercetum petraeae*). Na skalách najdeme vegetaci svazu *Alyso-Festucion pallentis* a křoviny svazu *Berberidion*. K přirozené vegetaci patří dále pobřežní luhy (*Stellario-Alnetum glutinosae*), podél menších bočních přítoků i *Carici remotae-Fraxinetum*. Na březích řek jsou charakteristické poříční rákosiny (svaz *Phalaridion*), v řekách vegetace svazu *Batrachion fluitantis*. Louky by zřejmě náležely do svazu *Alopecurion pratensis* (Culek 2003).

Geomorfologické poměry

Záměr se nachází na území geomorfologických celků a **Jevišovická pahorkatina** a **Dyjsko-svratecký úval**, resp. geomorfologických okrsků **Znojemská kotlina** a **Výrovická pahorkatina** a **Jaroslavická pahorkatina** a **Hrabětická plošina** (Demek a kol. 2006). Podrobná geomorfologická situace viz kapitola 2.2.

Hydrogeologická rajonizace

Zájmové území spadá do úmoří Černého moře; hlavním povodím je povodí Dunaje, dílčím povodím je povodí Dyje. Záměr náleží k povodí **3. řádu Dyje od soutoku Moravské a Německé Dyje po Jevišovku** (ČHP 4-14-02) a **Jevišovka a Dyje od Jevišovky po Svratku** (ČHP 4-14-03), které se dále dělí na dílčí **povodí 4. řádu**: Leska (ČHP 4-14-02-0660-0-00), Dobšický potok (ČHP 4-14-02-0680-0-00), Dyje (ČHP 4-14-02-0690-0-00), Příční potok (ČHP 4-14-03-0440-0-00), Dyje (ČHP 4-14-02-0670-0-00), Vrbovecký potok (ČHP 4-14-02-0830-0-00), Daníž (ČHP 4-14-02-0800-0-00) a Luční potok [Heidgraben] (ČHP 4-14-02-0810-0-00).

Dle hydrogeologické rajonizace náleží zájmové území a jeho nejbližší okolí do rajónů **2241 Dyjsko-svratecký úval** a **6540 Krystalinikum v povodí Dyje** (základní vrstva). Zájmové území zasahuje do vodních útvarů podzemních vod **ID 22410 Dyjsko-svratecký úval** a **65401 Krystalinikum v povodí Dyje - západní část** (základní vrstva).

Zájmové území záměru nezasahuje do plochy **chráněné oblasti přirozené akumulace vod (CHOPAV)**.

Klimatické členění

Z klimatického hlediska lze zařadit zájmové území do **teplé, na srážky chudé klimatické oblasti T10 a do nejteplejší oblasti ČR VT13, která je velmi teplá a na srážky chudá** (dle Mapy klimatických oblastí, vytvořené z dat Ústavu geoniky AV ČR³).

Klimatická oblast T10 je charakterizovaná dlouhým létem se 40–50 letními dny a s průměrnou teplotou 15–16 °C. Léto je suché, se srážkovým úhrnem menším než 200 mm a s méně než 100 dny se srážkami vyššími než 1 mm/den. Zima je kratší, se 40–50 ledovými dny, s průměrnou teplotou 0 až –2 °C, se srážkovým úhrnem 200–400 mm a spíše kratším trváním sněhové pokrývky, tj. 50–60 dnů. Přejídná období jsou typická mírně teplým jarem s průměrnou teplotou 7–8 °C a teplým podzimem s průměrnou teplotou 8–9 °C.

Klimatická oblast VT13 je charakteristická velmi dlouhým létem s více než 50 letními dny a průměrnou teplotou vyšší než 16 °C. Léto je velmi suché, se srážkovým úhrnem menším než 200 mm a s méně než 100 dny se srážkami vyššími než 1 mm/den. Zima je velmi krátká, s méně než 40 ledovými dny, teplá s průměrnou teplotou vyšší než 0 °C, suchá, se srážkovým úhrnem menším než 200 mm a krátkým trváním sněhové pokrývky, tj. méně než 50 dnů. Přejídná období jsou charakterizována teplým jarem s průměrnou teplotou vyšší než 8 °C a teplým podzimem s průměrnou teplotou vyšší než 9 °C.

Geologie

Z geologického hlediska se záměr nachází na území dvou geologických soustav: Českého masivu, konkrétně v oblasti pokryvných útvarů a postvariských magmatitů, a Karpat. V trase záměru převažují zejména spraše a sprašové hlíny (16). V menší míře se vyskytují také kamenité až biotit amfibolický křemenný diorit (1094), granodiorit zbřidličnatělý (píščito-hlinitý až hlinito-píščitý sediment (12), biotitický granodiorit (1095) a vápnitý jí (šlír), místy s polohami písků (1842).

V údolních polohách a v nivách vodních toků je podloží tvořeno především nepevnými nivními sedimenty (6,4), také smíšenými sedimenty (7), nevytříděné štěrky (36) popř. písky a štěrky (28, 25,24) (Česká geologická služba).

Pedologie

Z pedologického hlediska jsou v prostoru zájmové lokality zastoupeny převážně černozem modální (CEm) a černozem karbonátová (CEc). V okolí Dyje se vyskytuje kambizem modální (Kam), kambizem arenický (Kar), regozem arenická (RGr) a regozem karbonátová (RGc).

V údolních nivách vodních toků se vyskytují fluvizem modální (FLm), černice fluvická (CCf), černice fluvická karbonátová (CCfc) a černice modální (CCm) (Česká geologická služba).

Fytogeografické členění

Ve fytogeografickém členění náleží území do fytogeografického okresu **Znojensko-brněnská pahorkatina (16)**, v rámci obvodu Panonské termofytikum (*Pannonicum*). Z hlediska fytogeografického začlenění leží zájmový koridor ve fytogeografické oblasti termofytikum (*Thermophyticum*).

³ Klimatické oblasti vycházejí z pozorování v letech 1961–2000; zároveň došlo k jejich porovnání za léta 1901–1950.

3.1.2 Indikátory přítomnosti přírodních hodnot KR

V § 12 zákona se hovoří o zvláště chráněných územích a významných krajinných prvcích. V posuzování krajinného rázu je tedy nutné se vyjádřit zejména k přítomnosti ZCHÚ a VKP. Třetí odstavce § 12 zákona je pak věnován přírodnímu parku jako institutu chránícímu krajinný ráz s významnými soustředěnými estetickými a přírodními hodnotami. O evropsky významných lokalitách a ptačích oblastech sítě Natura 2000 se výslovně nehovoří, zřejmě proto, že byl tento typ ochrany zařazen do zákona později, ale je vhodné se v posuzování krajinného rázu k přítomnosti těchto lokalit vyjádřit, zvláště s ohledem na to, že bývají často chráněny formou ZCHÚ. O ÚSES se zde nehovoří, ale můžeme předpokládat, že biocentra a biokoridory bývají nositeli hodnot přírodní charakteristiky.

Přítomnost znaků přírodní charakteristiky krajinného rázu je tedy mimo jiné indikována **přítomností či nepřítomností standardizovaných indikátorů** vyplývajících ze zákona č. 114/1992 Sb. (viz Tabulka 4 a Obrázek 7 až Obrázek 10).

Tabulka 4 Standardizovaná tabulka přítomnosti indikátorů hodnot přírodní charakteristiky (v širším vnímání empiricky stanovené vzdálenosti potenciálních vlivů – cca 2 km)

A.1	Indikátory přítomnosti hodnot přírodní charakteristiky	přítomnost indikátoru v území	
		ANO	NE
A.1.1	Přítomnost národního parku (NP) vč. ochranného pásma	x	
A.1.2	Přítomnost chráněné krajinné oblasti (CHKO)		x
A.1.3	Přítomnost národní přírodní rezervace (NPR) vč. ochranného pásma		x
A.1.4	Přítomnost národní přírodní památky (NPP) vč. ochranného pásma		x
A.1.5	Přítomnost přírodní rezervace (PR) vč. ochranného pásma		x
A.1.6	Přítomnost přírodní památky (PP) vč. ochranného pásma	x	
A.1.7	Přítomnost evropsky významné lokality (EVL) sítě Natura 2000	x	
A.1.8	Přítomnost ptačí oblasti (PO) sítě Natura 2000	x	
A.1.9	Přítomnost památného stromu vč. ochranného pásma	x	
A.1.10	Přítomnost přírodního parku (dle §12 zákona 114/1992 Sb.)		x
A.1.11	Přítomnost skladebných prvků ÚSES	x	
A.1.12	Přítomnost významných krajinných prvků (VKP)	x	

V rámci vymezeného potenciálně dotčeného krajinného prostoru (v širším vnímání empiricky stanovené vzdálenosti potenciálních vlivů – cca 2 km) se nacházejí následující indikátory přítomnosti hodnot přírodní charakteristiky:

Přítomnost národního parku (NP)

NP Podyjí

Vzdálenost od záměru: cca 2 400 m, resp. cca 2 000 m v případě ochranného pásma

Předmět ochrany: Posláním NP je uchování a zlepšení jeho přírodního prostředí, zejména ochrana či obnova samořídících funkcí přírodních systémů, přísná ochrana volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin, zachování typického vzhledu krajiny, naplňování vědeckých a výchovných cílů, jakož i využití území národního parku k ekologicky únosné turistice nezhoršující přírodní prostředí.

Přítomnost přírodní památky (PP)

PP Načeratický kopec

Vzdálenost od záměru: bezprostřední okrajový kontakt

Předmět ochrany: Zachovalá společenstva úzkolistých a acidofilních suchých trávníků a křovin s řadou významných rostlinných i živočišných druhů.

PP Dyjské svahy

Vzdálenost od záměru: cca 1 700 m

Předmět ochrany: Suchomilná a teplomilná rostlinná společenstva s řadou vzácných a ohrožených rostlinných i živočišných druhů.

Přítomnost ptačí oblasti (PO) soustavy Natura 2000

PO Podyjí

Vzdálenost od záměru: cca 2 000 m

Předmět ochrany: pěnice vlašská (*Sylvia nisoria*) a strakapoud jižní (*Dendrocopos syriacus*) a jejich biotopy

Přítomnost evropsky významné lokality (EVL) soustavy Natura 2000

EVL Meandry Dyje

Vzdálenost od záměru: křížení západního okraje

Předmět ochrany: nížinné až horské vodní toky s vegetací svazů *Ranunculion fluitantis* a *Callitriche-Batrachion* (3260), vlhkomilná vysokobylinná lemová společenstva nížin a horského až alpínského stupně (6430) a klínatka rohatá (*Ophiogomphus cecilia*)

EVL Načeratický kopec

Vzdálenost od záměru: bezprostřední okrajový kontakt

Předmět ochrany: polopřirozené suché trávníky a facie křovin na vápnitých podložích (*Festuco-Brometalia*) (6210) a pionýrská vegetace silikátových skal (*Sedo-Scleranthion*, *Sedo albi-Veronicion dillenii*) (8230)

EVL Dyjské svahy

Vzdálenost od záměru: cca 1 700 m

Předmět ochrany: polopřirozené suché trávníky a facie křovin na vápnitých podložích (*Festuco-Brometalia*) (6210)

EVL Znojmo - Kostel Nalezení sv. kříže

Vzdálenost od záměru: cca 1 800 m

Předmět ochrany: netopýr velký (*Myotis myotis*)

EVL Hluboké louky

Vzdálenost od záměru: cca 1 800 m

Předmět ochrany: oligotrofní až mezotrofní stojaté vody nížinného až subalpínského stupně kontinentální a alpínské oblasti a horských poloh a jiných oblastí, s vegetací tříd *Littorelletea uniflorae* nebo *Isoëto-Nanojuncetea* (3130)

EVL Tvořihrázský les

Vzdálenost od záměru: cca 2 000 m

Předmět ochrany: dubohabřiny asociace *Galio-Carpinetum* (9170), panonské dubohabřiny (91G0), netopýr černý (*Barbastella barbastellus*), roháč obecný (*Lucanus cervus*) a tesařík obrovský (*Cerambyx cerdo*)

Přítomnost památného stromu

Buk arcivévody Albrechta

Vzdálenost od záměru: cca 1 900 m

Poznámka: v centrální kruhové ploše parkově upravené části Žižkova náměstí ve Znojmě

Lípa a dub na bastionu opevnění louckého kláštera

Vzdálenost od záměru: cca 2 000 m

Poznámka: dub je vysazen uprostřed jižního bastionu situovaného v rámci zástavby Znojma východně od budovy kláštera, lípa je součástí volného prostranství navazujícího na bastion

Přítomnost skladebných prvků územního systému ekologické stability (ÚSES)

V PDoKP se nachází skladebné prvky ÚSES na všech úrovních, tedy lokální, regionální i nadregionální. Z hlediska tohoto indikátoru přítomnosti přírodních hodnot krajinného rázu se v daném území jeví jako účelné v tomto hodnocení věnovat samostatnou pozornost výhradně prvkům ÚSES regionální a nadregionální úrovně (viz obrázky níže) křížených či na kontaktu se záměrem. Obecně každopádně platí, že rozsah vymezení prvků ÚSES se v podstatném překrývá s mnohými znaky přírodní charakteristiky krajinného rázu.

Přítomnost významných krajinných prvků (VKP)

V PDoKP se nacházejí zejména významné krajinné prvky definované v § 3 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb. kategorie lesy, vodní toky a jejich údolní nivy a rybníky; registrované významné krajinné prvky nejsou záměrem dotčeny:

VKP kategorie lesy

Ze základních principů a východisek při vymezení PDoKP zpravidla vyplývá, že lesní porosty často vytvářejí hranici zúženého rozsahu PDoKP (působení lesních porostů jako vertikálních bariér viditelnosti ohraničujících PDoKP). V řešeném území se však rozsáhlejší lesní porosty spíše nenacházejí, resp. jsou přítomné až ve vzdálenosti přesahující cca 3,5 km s vazbou na ND Podují. V PDoKP jsou lesní porosty zastoupeny spíše sporadicky v podobě rozlohou převážně relativně drobných plošek či linií členících matici zemědělsky intenzivně využívané půdy (např. větrolam pod letištěm), resp. souvisleji

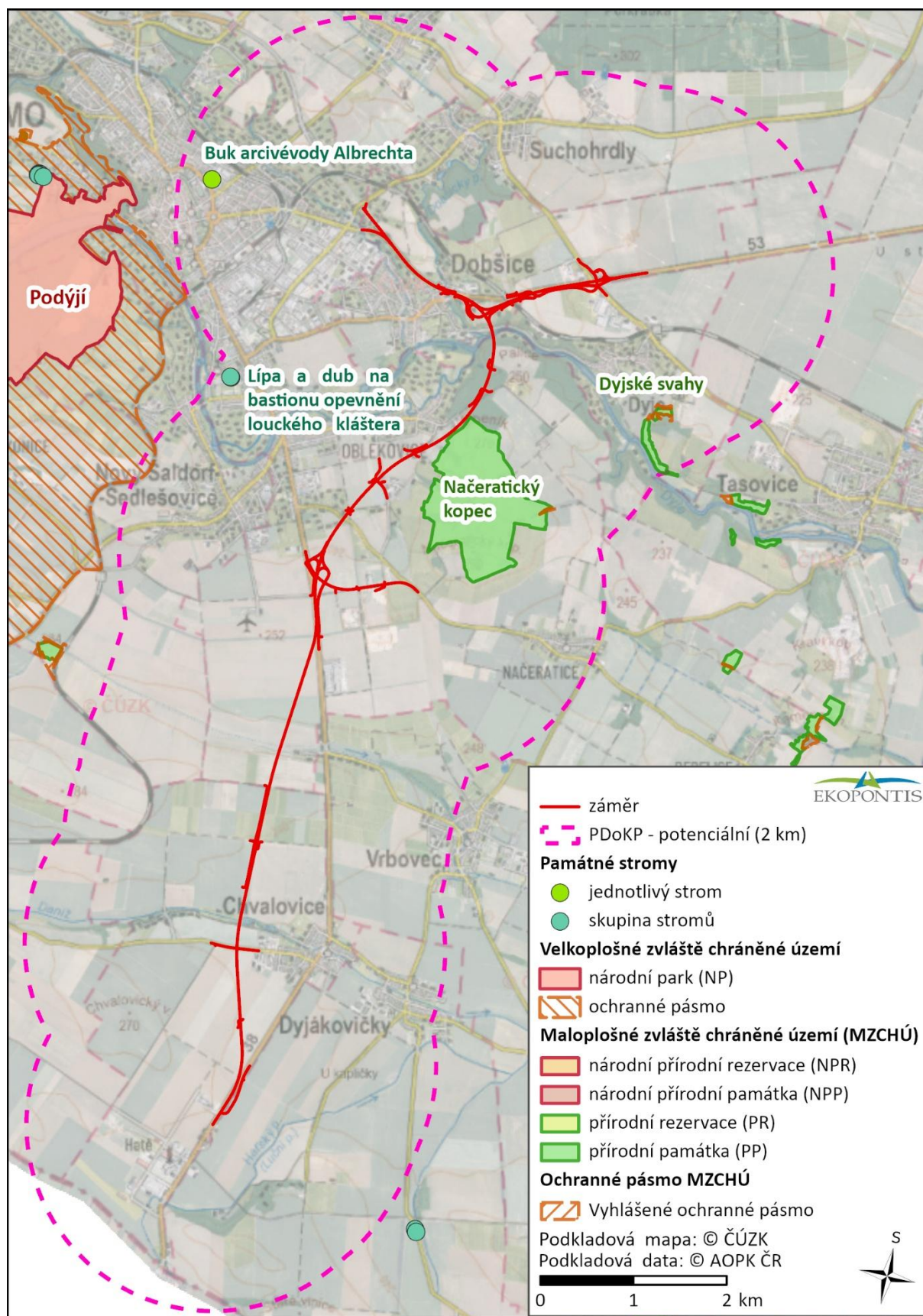
jsou lesní porosty přítomné zejména v podobě porostů podél Dobšického potoka, zalesněného svahu hlubokého údolí Dyje na pravém břehu řeky a v rámci navazující plošiny jižně od Dyje.

VKP kategorie vodní toky a údolní nivy

V PDoKP protéká několik vodních toků. Většinou se jedná spíše o drobné vodní toky (Leska, Dobšický potok, Vrbovecký potok či Daníž), resp. hlavním vodním tokem území je řeka Dyje. Údolní nivy vodních toků jsou reprezentativně vyvinuty pouze lokálně; koryta jsou zpravidla pouze v relativně úzké linii doprovázena dřevinnou či travobylinnou vegetací. Časté jsou prvky regulací a úprav koryta, resp. navazujícího území.

VKP kategorie rybníky

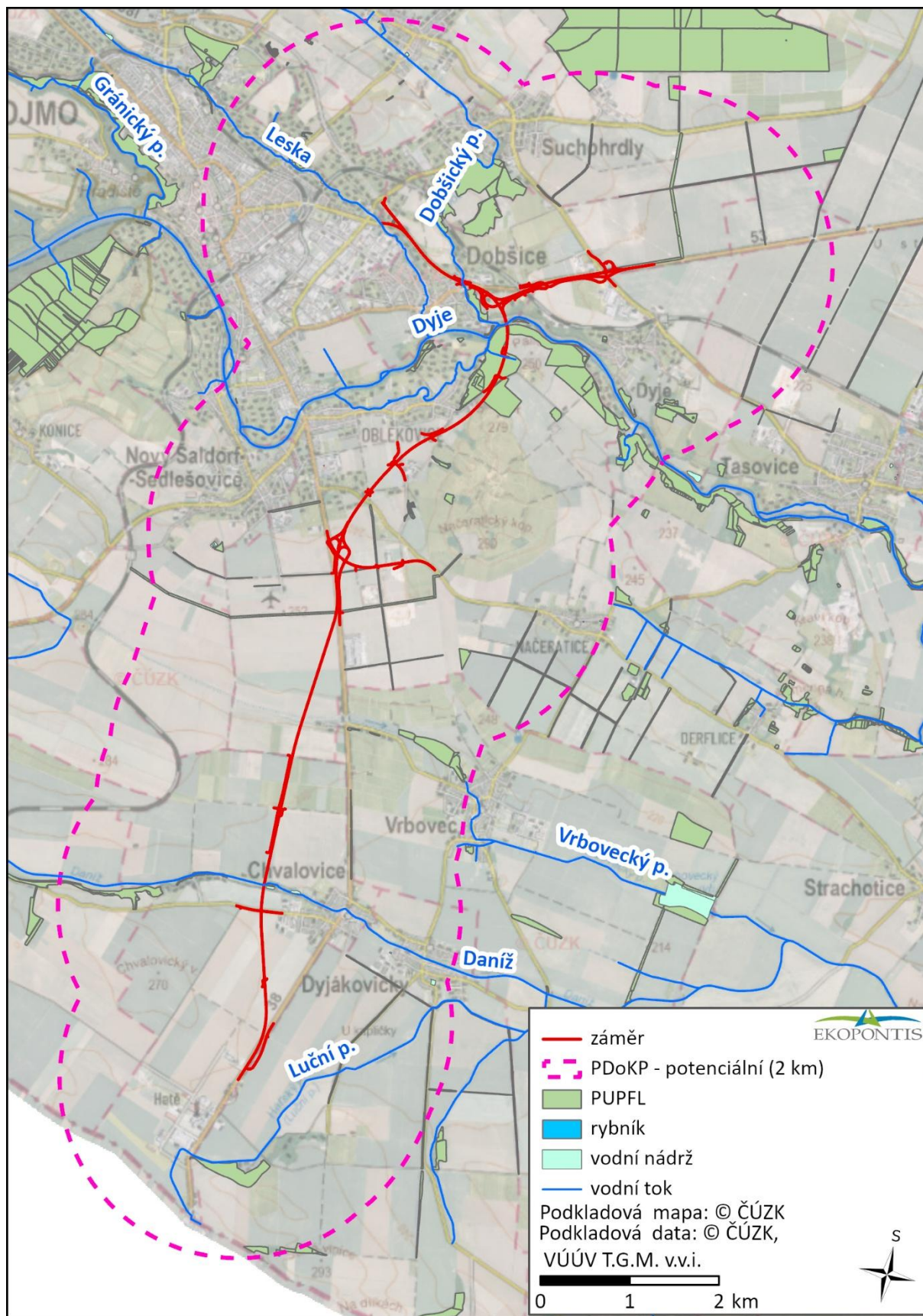
Kategorie je v PDoKP zastoupena pouze sporadicky, resp. zmínit lze rybník Chvalovice na západním okraji obce Chvalovice (v blízkosti discgolfové hřiště, obklopen polními celky a zástavbou); pravidelně zarybnovaný rybník, s doprovodnou zelení ve formě dřevin.

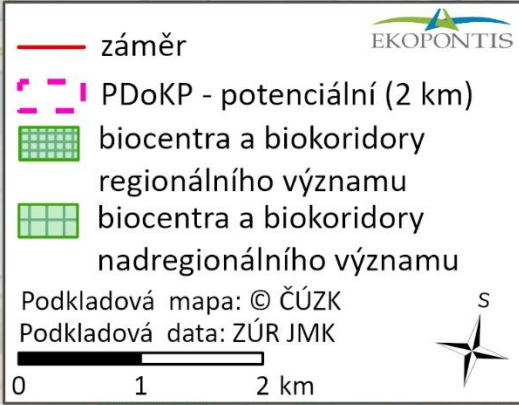
Obrázek 7 Přítomnost indikátorů hodnot přírodní charakteristiky v PDOKP a širším zájmovém území – zvláště chráněná území a památčné stromy

Obrázek 8 Přítomnost indikátorů hodnot přírodní charakteristiky v PDokP a širším zájmovém území – území soustavy Natura 2000

Obrázek 9 Přítomnost indikátorů hodnot přírodní charakteristiky v PDoKP a širším zájmovém území – významné krajinné prvky

Obrázek 10 Přítomnost indikátorů hodnot přírodní charakteristiky v PDoKP a širším zájmovém území – prvky územního systému ekologické stability nadregionální a regionální úrovně

3.1.3 Identifikované znaky přírodní charakteristiky KR

Trasa záměru prochází na rozhraní území Jevišovické pahorkatiny (Znojemské pahorkatiny) a Dyjsko-svrateckého úvalu (Jaroslavické pahorkatiny). Jedná se o převážně intenzivně antropogenně využívanou krajinu, kterou lze z hlediska aktuálních způsobů využití území schematicky rozdělit na tři části:

- V severní části (území Jevišovické pahorkatiny), která bezprostředně navazuje na okraje zástavby (Znojma a zejména Dobšic), předurčuje charakteristiku využití území přítomnost silnic II/412 a I/53. Podél těchto významných dopravních linií jsou hojně zastoupeny různé typy zástavby území (obytné a průmyslové, příp. fotovoltaické elektrárny) potlačující přírodní složky. Zástavba území je zde zastoupena rovněž v rámci hojných ploch zahrad a zahrádkářských kolonií, v rámci kterých se však přeci jen ve větší míře uplatňují rovněž přírodní prvky v podobě ovocných dřevin apod., resp. obecně prvky rekreační a zahrádkářské kultivace krajiny s přesahem do přírodního charakteru. Na tyto prvky pak v obdobném duchu relativně hojně navazují i sady. Zemědělsky intenzivně využívané plochy orné půdy jsou v území rovněž významně zastoupeny převážně v podobě středně velkých bloků orné půdy, plošně však spíše nedominují. Přírodě blízké linie jsou zastoupeny zejména v podobě vodních toků (Dobšický potok a potok Leska), přičemž podél koryta a zejména v prostoru navazujících svahů jsou poměrně hojně přítomné dřevinné porosty zpravidla ohraničující PDoKP.
- Střední část (stále ještě území Jevišovické pahorkatiny) si stále zachovává vazby na okraje zástavby (zejména Dobšic a v jižní části i místní části Znojma - Oblekovic), zjevné antropogenní prvky jsou ve vlastním PDoKP zastoupeny převážně v podobě zahrad a zahrádkářských kolonií, v tomto úseku jsou však charakteristiky krajiny dány převážně zařízeným údolím Dyje se skalnatými svahy, lesními celky zalesněného svahu hlubokého údolí Dyje na pravém břehu řeky a v rámci navazující plošiny jižně od Dyje s porosty dubohabřin z části degradovaných akátem (šířeji i lesní celek podél Dobšického potoka) a Načeratickým kopcem (290 m n. m.) s křovinatou a stepní vegetací.
- V jižní části prostor postupně přechází v otevřenou volnou krajinu Dyjsko-svrateckého úvalu s dominancí zemědělsky intenzivně využívané půdy, která je pouze místy členěna přírodě relativně blízkými, byť zpravidla geometricky upravenými liniovými prvky (větrolamy či vegetační doprovody cestní sítě, vodní toky – Vrbovecký potok a zejména potok Daníž s přilehlými porosty relativně různorodé struktury, resp. místy s parkovým charakterem, vč. Chvalovického rybníka). Zcela výjimečně jsou přítomné i drobné zarůstající plošky. Zemědělská půda je tvořena zejména rozsáhlými bloky orné půdy, v některých částech jsou zejména v rámci relativně svažitéjších poloh ve větší míře zastoupeny i vinice. Přírodě relativně bližší charakteristiky lokálně vykazují i okraje zástavby sídel vesnického typu (vč. ploch zahrad zejména při okraji Oblekovic soustředěných do zahrádkářské kolonie); lokálně jsou v nitru či při okrajích zemědělské půdy přítomné průmyslové objekty a areály.

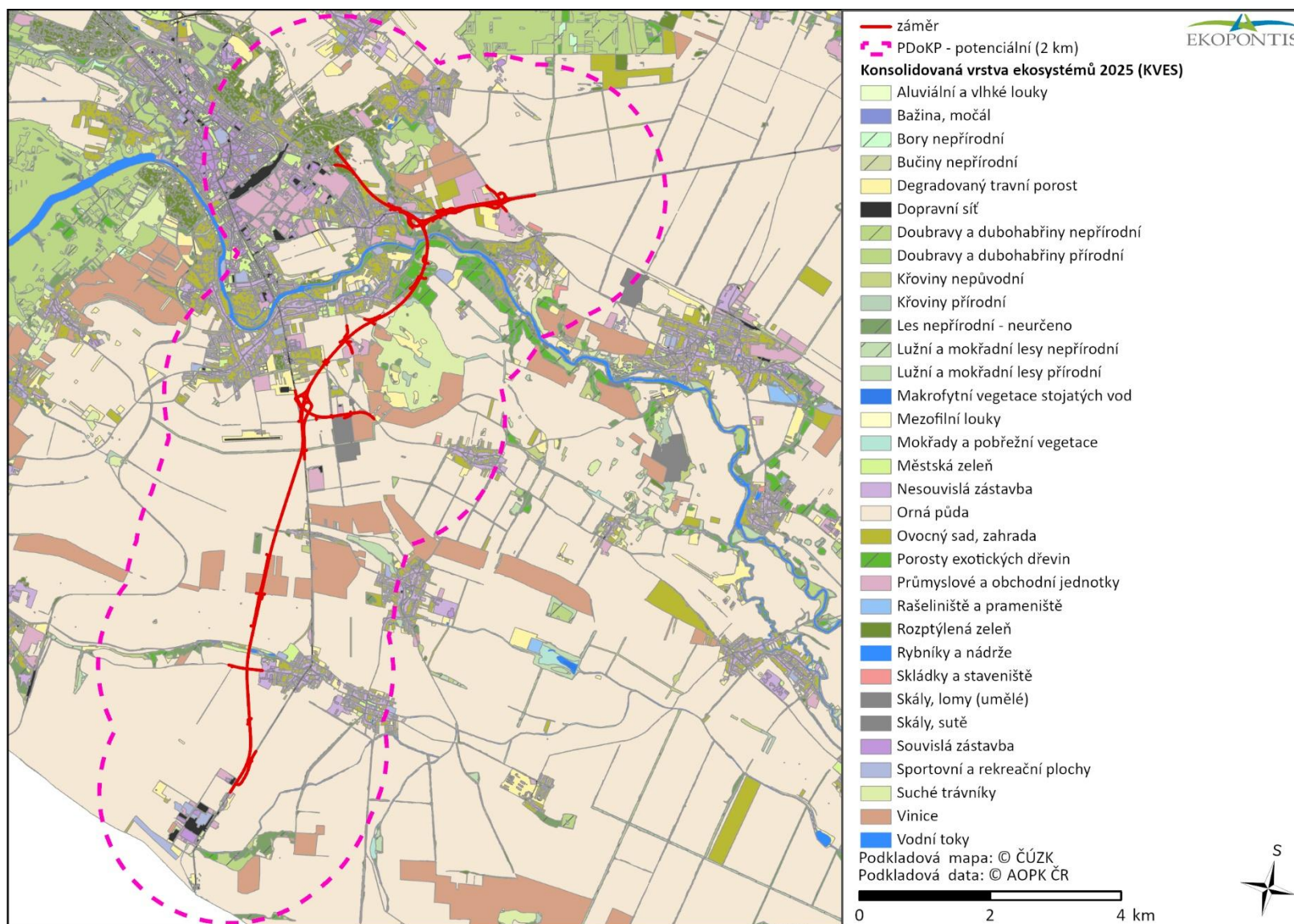
V rámci PDoKP jsou tedy zastoupeny zejména antropogenně značně ovlivněné až zcela přeměněné ekosystémy (zemědělsky intenzivně využívané plochy a různé formy zastavění, vč. průmyslových objektů a areálů). Zároveň však platí, že území je jako celek z hlediska přítomnosti různých prvků a typů využití území poměrně pestré. V rámci PDoKP jednoznačně dominují znaky běžné cennosti, relativně nezanedbatelné zastoupení však mají i přírodní či přírodě blízké ekosystémy (zejména údolí Dyje se

skalnatými svahy a navazující svahy s lesními porosty, Načeratický kopec), kterým lze přinejmenším na základě principu relativního výběru přiřknout až význačnou cennost.

Uvedené je schematicky na podkladě dat konsolidované vrstvy ekosystémů (KVES) znázorněno na obrázku níže (Obrázek 11).

Tabulka 5 Standardizovaná tabulka identifikace a klasifikace hlavních znaků přírodní charakteristiky krajinného rázu

A.2	Identifikované hlavní znaky přírodní charakteristiky	klasifikace znaků		
		dle projevu	dle významu	dle cennosti
		+ pozitivní O neutrální - negativní	xxx zásadní xx spoluurčující x doplňující	xxx jedinečný xx význačný x běžný
A.2.1	strukturálně pestré, resp. z hlediska způsobů využití území značně různorodé území Jevišovické pahorkatiny při východním okraji zástavby Znojma a Dobšic s prolínajícími se prvky antropogenního a přírodního charakteru	- až +	xxx	x
A.2.2	otevřená volná krajina Dyjsko-svrateckého úvalu jižně od zástavby Znojma s dominancí zemědělsky intenzivně využívané půdy	O	xxx	x
A.2.3	plochy zahrad a zahrádkářských kolonií s částečným uplatněním přírodních prvků v podobě prvků rekreační a zahrádkářské kultivace krajiny s přesahem do přírodního charakteru (např. ovocné dřeviny)	+	xxx	x
A.2.4	plochy sadů a vinic	+	xxx	x
A.2.5	zaříznuté údolí řeky Dyje se skalnatými svahy (EVL Meandry Dyje)	+	x	xx
A.2.6	lesní celky zalesněného svahu hlubokého údolí Dyje na pravém břehu řeky a v rámci navazující plošiny jižně od Dyje s porosty dubohabřin z části degradovaných akátem	+	xx	x
A.2.7	křovinatá a stepní vegetace s vazbou na Načeratický kopec (290 m n. m.) a jeho okolí (PP a EVL Načeratický kopec)	+	xx	xx
A.2.8	drobné vodní toky (Leska, Dobšický potok, Vrbovecký potok či Daníž) a jejich vegetační doprovody	+	xx	x
A.2.9	lesní celek podél Dobšického potoka	x	x	x
A.2.10	různorodá struktura porostů navazující na potok Daníž, místy s parkovým charakterem, vč. Chvalovického rybníka	x	x	x
A.2.11	geometricky upravené liniové prvky členící maticí zemědělsky intenzivně využívané krajiny – větrolamy a vegetační doprovody cestní sítě	+	xx	x
A.2.12	drobné zarůstající plošky v nitru či při okrajích prostoru	+	x	x
A.2.13	přírodě relativně bližší prvky lokálně přítomné při okrajích zástavby sídel vesnického typu	+	x	x

Obrázek 11 Kategorie využití území v rámci širšího PDoKP (upraveno dle Kategorii konsolidované vrstvy ekosystémů (KVES))

3.2 Kulturní a historická charakteristika KR a její znaky

Kulturní a historická charakteristika KR je dána způsoby využívání krajiny. Projevuje se vnímatelnými znaky, stopami kultivace a osidlování krajiny a způsobem využívání přírodních zdrojů. Kulturní charakteristika s sebou přináší historické souvislosti, a proto nelze jednu od druhé oddělit.

Znojmo

V 9. století patřilo Znojmo (Hradiště) k nejpevnějším hradiskům Velkomoravské říše na její západní hranici a také k prvním místům, kde se na Moravě uchytilo křesťanství (rotunda sv. Hippolyta). Po připojení Moravy k Čechám v letech 1019–1029 se ze Znojma stalo jedno ze tří hlavních správních center země (vedle Olomouce a Brna) a sídlo jedné knížecí linie Přemyslovců. Strategický význam Znojma v zahraniční politice moravského markraběte Vladislava Jindřicha a českého krále Přemysla Otakara I. byl hlavním důvodem k povýšení na královské město a k výstavbě mohutného kamenného opevnění (1222–1226). Jako největší vojenská pevnost na pomezí jižní Moravy a Dolních Rakous bylo Znojmo obdařeno mnoha výsadami a obchodními privilegii. Přes Znojmo vedla důležitá obchodní stezka z Vídně do Jihlavy a Prahy. Pruská invaze v roce 1742 ukázala, že Znojmo již není schopno obstát jako pevnost. V 19. století se město plně otevřelo do svého předpolí, objevily se první malé továrny a cihelny. Hlavní rozmach znojemského průmyslu však přišel teprve v souvislosti s výstavbou železnice. Znojmo tehdy v celé Evropě proslulo výrobou znamenitých nakládaných okurek a pěstováním vinné révy a ovoce. V 1. polovině 20. století však vzedmutá vlna nacionalismu a militarismu ukončila éru pokroku. Dvě světové války, pád nadnárodnostní monarchie, tragický konec soužití českého a německého etnika ve městě. Státem řízená ekonomika sice dala vzniknout velkým průmyslovým podnikům, ale také nevzhledným panelovým sídlištím a pokřivenému urbanismu. Dnes se Znojmo opět snaží navázat na pozitiva svého někdejšího vývoje. Skládá se z několika historických částí a připojených, dříve samostatných obcí.

Dobšice

Obec je kvůli své poloze historicky poznamenána. Jsou zde zachovány stopy neolitického člověka (keramické střepy, kamenná sekyra), stopy doby bronzové (spona), římská perioda (stříbrné mince) či svědectví o germánském osídlení před stěhováním národů (osmdesáticentimetrový meč). Dobšice významně poznamenaly války, například bitva o Znojmo v roce 1809 mezi rakouskými a francouzskými vojáky. Dobšice patřily k nejvýznamnějším vinařským obcím kraje, což dokazují i sklepní uličky. Význam zde mělo i pěstování okurek.

Oblekovice

Nyní část Znojma, dříve samostatná obec, kterou založil ve 12. století na své výsluze jeden ze znojemských hradních úředníků. Velkých škod utrpěla za napoleonských válek (1805, 1809), za války rakousko-pruské (1866) a v závěru druhé světové války (1945). Majoritní německé obyvatelstvo obce bylo ve většině vyhnáno již na jaře 1945, třetina se dočkala organizovaného odsunu na jaře 1946. Roku 1976 byly Oblekovice trvale připojeny ke Znojmu.

Chvalovice

Příchodem německého obyvatelstva do pohraničních oblastí v průběhu kolonizační vlny 13. století se obec poněmčuje, což se odráží i ve vývoji jejího názvu. Panuje zde podnikatelský život, k rozvoji obce

přispívá místní část Hatě s hraničním přechodem. V obci jsou drobní vinaři, vinařskou historii dokládá sklepní ulice.

3.2.1 Obecná kulturní a historická charakteristika území

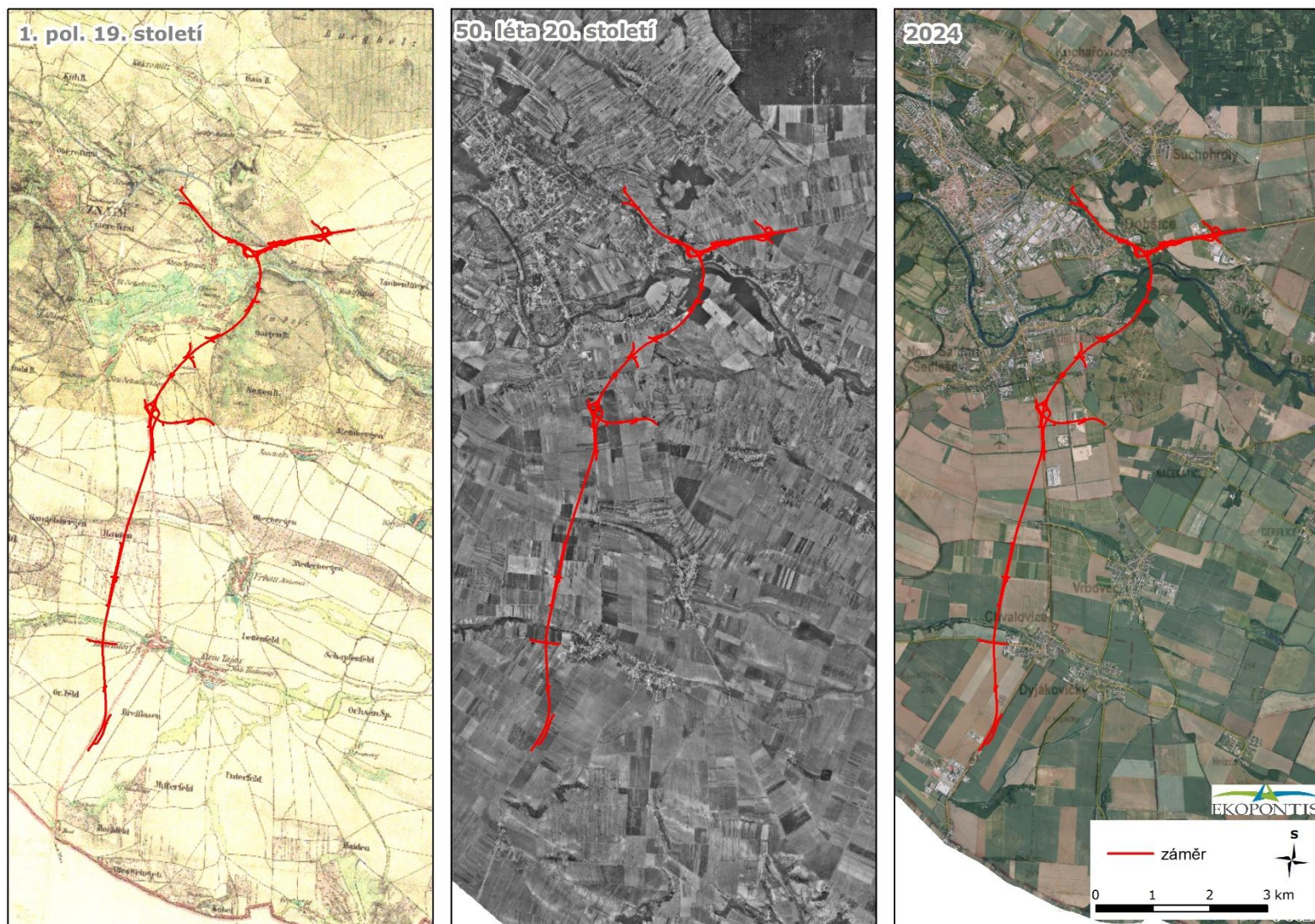
Oblast spadá dle členění rámcových sídelních krajinných typů do staré sídelní krajiny Pannonika. Jedná se o území nepřetržitě osídlené od neolitu. Činnost člověka se v zájmovém území dlouhodobě projevovala zejména v podobě různých způsobů zemědělského využívání zdejší krajiny; významně je stávající charakter území ovlivněn rovněž značným rozšiřováním různých forem zástavby Znojma a navazujících obcí, značně umocněné zejména v průběhu 2. poloviny 20. století. Původní reliéfní tvary jsou tak ve velké míře přeměněny antropogenní činností, přičemž nejprve se jednalo o zemědělské využívání území, následně o rozšiřování různých prvků antropogenní zástavby (obytné i průmyslové objekty, resp. ve velké míře i rekreační) směrem do volné zemědělské krajiny.

Zejména v severní části PDoKP jsou prvky zastavění území velmi hojné, přičemž se velmi významně projevují negativna průmyslového charakteru mnoha prvků zástavby s vazbou na dopravní koridory silnice II/412 a I/53; přítomné jsou rovněž fotovoltaické elektrárny. Novotvarem jsou v území rovněž četné prvky zahrad a zahrádkářských kolonií, působí však spíše jako harmonizující prvek pozvolného přechodu zástavby směrem do volné krajiny a zmírňující negativa vizuálního uplatnění průmyslových objektů a jiných negativních znaků v prostoru. Zároveň jsou společně s přidruženými sady zjevným odkazem na malozemědělské způsoby využívání kulturní krajiny a její historické členění respektující vlastnictví jednotlivých pozemků (strukturu zdejší plužiny), které se z naší kulturní krajiny v průběhu 2. poloviny 20. století významně vytratilo. Původní urbanistická struktura zástavby Dobšic a zejména Oblekovic (dnes místní část Znojma) je ve svém základu stále patrná, jakkoliv je nezanedbatelně stírána průnikem výše zmíněných antropogenních novotvarů do dřívější volné krajiny navazující na původní okraje zástavby.

V jižní části PDoKP jednoznačně dlouhodobě dominuje zemědělsky intenzivně využívaná krajina, přičemž v těchto ohledech je v hrubých rysech její charakter zachován dodnes, avšak značné změny lze identifikovat v případě mikrostruktury krajiny, neboť zemědělská půda má vzhledem ke scelování pozemků v průběhu 2. poloviny 20. století převážně charakter středně velkých až velkých bloků s dominancí orné půdy. Doklady historického vývoje krajiny jsou tak soustředěny převážně pouze do fragmentárně přítomných krajinných struktur při okrajích zástavby sídel, kde lze lokálně nalézt dílčí prostory vyznačující se znaky původní struktury krajiny a náznakem původního členění plužiny. Výrazným prvkem v rámci zemědělské krajiny pak jsou vinice znamenající zjevný odkaz na tyto typické historické struktury v oblasti Znojemska, jakkoliv v porovnání s původní strukturou jsou i současné vinice spíše velkoplošného charakteru, zatímco v dobách minulých bylo jejich členění v návaznosti na pozemkovou držbu v území a prolínání s jinými typy zemědělského využívání prostoru podstatně pestřejší. Sídelní zástavba v území jižně od Znojma si v zásadě zachovává vesnický charakter (ve vztahu k PDoKP je třeba zdůraznit zejména zástavbu Chvalovic, Dyjákoviček a Vrbovce), jakkoliv jsou patrná zjevná negativna rozšiřování obytné zástavby rodinných domů i průmyslových či zemědělských objektů a areálů při okrajích zástavby (např. při západním okraji Chvalovic). Průmyslové a jiné technické objekty pak pronikají rovněž do nitra zemědělské krajiny (např. areál a haly společnosti Nevoga, letiště Znojmo, fotovoltaické elektrárny, těžebna šterkopísku a částečně i skládka inertního odpadu Oblekovic). Při jižním okraji PDoKP jsou pak výrazně dominantní různorodé převážně komerční objekty s vazbou na blízký hraniční přechod. Naopak z lokálních pozitiv lze zmínit zejména sklepní uličky západně od Vrbovce a Chvalovic, resp. západně od Chvalovic se v okolí potoka Daníž s vazbou na zde vedené

typicky referenční trasy vnímání krajiny nachází kultivovaný parkový prostor s dětským hřištěm, discgolfem, rybníkem, sochami, odpočinkovými místy a kaplí Panny Marie, která sice není kulturní památkou, je však hodnotnou drobnou sakrální architekturou v krajině. Spíše pozitivně jsou pak dnes v optice kulturní a historické charakteristiky vnímány prvky opevnění budované před druhou světovou válkou – severně od Chvalovic je zachován pás několika bunkrů (tzv. řopíků), které jsou v rámci PDoKP přítomné rovněž v zaříznutém údolí řeky Dyje; západně od Chvalovic se nachází rovněž pěchotní srub MJ-S4 Zatáčka.

Lze tedy shrnout, že jakkoliv je možné v území obecně alespoň v hrubých rysech vyzorovat dlouhodobě obdobné způsoby využívání krajiny, neboť zdejší krajina byla vždy krajinnou antropogenně intenzivně využívanou (dle potřeb a technických podmínek v jednotlivých dobách) a dominantní zemědělský charakter si zejména v území jižně od Znojma stále zachovává, rozšiřování hranice zástavby (obytné a později i průmyslové či v daném území významně i rekreační) a změny zemědělských přístupů ke krajině v průběhu 2. poloviny 20. století nezanedbatelně pozměnily kulturní a historické charakteristiky prostoru. Jedním z nejvýznamnějších pramenů pro identifikaci znaků a hodnot kulturní a historické charakteristiky krajinného rázu jsou archivní mapy. Zejména druhé vojenské mapování je pro svou kompletnost a přehlednost dobře využitelné při identifikaci znaků kulturní a historické charakteristiky krajinného rázu. Cenné informace poskytuje i letecké snímkování, které v ucelenější podobě pro naše území probíhá od 50. let 20. století (viz Obrázek 12). Při porovnání těchto mapových podkladů se současným stavem jsou patrné značné změny ve využívání krajiny, jak je blíže popsáno výše. Nejen tyto změny zároveň ve vztahu k PDoKP nezanedbatelně snižují vizuální uplatnění významných kulturních dominant, které jsou přítomné převážně s vazbou na relativně vzdálenou zástavbu zdejších sídel (blíže viz kapitola 3.2.2), přičemž prvořadé postavení má v tomto městská památková rezervace Znojmo, městská památková zóna Znojmo a zde přítomné národní kulturní památky Klášter v Louce u Znojma, Radnice královského města Znojmo a Znojemská hradní rotunda (regionální kulturní dominanty). Zejména přítomnost různých typů vertikálních bariér v území tedy ve vztahu k PDoKP neumožňuje plné vizuální uplatnění těchto význačných až jedinečných znaků a hodnot kulturní a historické charakteristiky širšího území, vzhledem k morfologii terénu a jejich převážně vyvýšené pozici nad údolím Dyje však v případě některých pohledů k jejich významnému vizuálnímu uplatnění dochází, jakkoliv v celkovém krajinném obraze částečně degradovaném novodobými prvky při okrajích zástavby Znojma. V rámci PDoKP jsou pak s vazbou na volnou krajinu (typicky podél cestní sítě) přítomné podstatně méně významné a spíše drobnější prvky a objekty v širším krajinném kontextu bez potenciálu kulturních dominant, zpravidla sakrálního charakteru, přičemž jen některé jsou zároveň v současné době památkově chráněné. V sídlech vesnického charakteru pak lze speciálně zmínit zejména kostely s potenciálem lokálních kulturních dominant, přičemž je třeba uvést zejména Kostel sv. Markéty ve Chvalovicích, Kostel sv. Víta v Dyjákovičkách a Kostel sv. Jana Křtitele ve Vrbovci s relativně největším vizuálním uplatněním v rámci PDoKP, resp. za hranicemi PDoKP v rámci relativně vzdálených sídel se ve vizuálně částečně exponované poloze při východním okraji NP Podyjí zřetelně uplatňují rovněž Kostel sv. Jakuba Staršího v Konicích, Kostel sv. Zikmunda s farou v Popicích a Kostel sv. Linharta v Havraníkách.

Obrázek 12 Pozice záměru na mapě II. vojenského mapování z 1. pol. 19. století, na leteckém snímku z 50. let 20. století a na současné ortofotomapě (detaily historických mapových podkladů viz <http://oldmaps.geolab.cz>, resp. <https://geoportal.gov.cz/web/guest/map>)

3.2.2 Indikátory přítomnosti kulturních a historických hodnot KR

Přítomnost hodnot kulturní a historické charakteristiky KR je indikována **přítomností či nepřítomností standardizovaných indikátorů** vyplývajících ze zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění (viz Tabulka 6 a Obrázek 13).

Tabulka 6 Standardizovaná tabulka přítomnosti indikátorů hodnot kulturní a historické charakteristiky v širším vnímání empiricky stanovené vzdálenosti potenciálních vlivů – cca 2 km)

B.1	Indikátory přítomnosti hodnot kulturní a historické charakteristiky	přítomnost indikátoru v území	
		ANO	NE
B.1.1	Přítomnost národní kulturní památky (vč. památkového ochranného pásma (OP))	x	
B.1.2	Přítomnost archeologické památkové rezervace (vč. OP)		x
B.1.3	Přítomnost městské památkové rezervace (MPR) (vč. OP)	x	
B.1.4	Přítomnost vesnické památkové rezervace (VPR) (vč. OP)		x
B.1.5	Přítomnost městské památkové zóny (MPZ) (vč. OP)	x	
B.1.6	Přítomnost vesnické památkové zóny (VPZ) (vč. OP)		x
B.1.7	Přítomnost krajinné památkové zóny (KPZ)		x
B.1.8	Přítomnost kulturní nemovité památky (vč. OP)	x	

V rámci vymezeného potenciálně dotčeného krajinného prostoru (v širším vnímání empiricky stanovené vzdálenosti potenciálních vlivů – zpravidla cca 2 km) se nacházejí následující indikátory přítomnosti hodnot kulturní a historické charakteristiky (viz rovněž Obrázek 13):

Přítomnost městské památkové rezervace

Znojmo

Vzdálenost od záměru: cca 1 700 m, resp. cca 900 m v případě ochranného pásma

Městská památková rezervace představuje jeden z nejvýznamnějších historických sídelních a přírodních celků na Moravě, jenž soustřeďuje hmotné doklady stavebního a přírodního vývoje od raného středověku po současnost.

Jedná se o značně členitý terén po obou březích řeky Dyje a Gránického potoka, z větší části hustě zastavěný převážně obytnými domy, ve významné poloze na protilehlých stranách daného území areály historických klášterů v Louce a na Hradišti.

Přítomnost městské památkové zóny

Znojmo

Vzdálenost od záměru: cca 800 m

Městská památková zóna představuje mimořádně hodnotný urbanistický a architektonický prostor navazující na historické jádro města.

Oblast památkové zóny Znojmo – historická předměstí představuje mimořádně hodnotný urbanistický prostor s výraznými architektonickými hodnotami, který doplňuje stávající Městskou památkovou rezervaci Znojmo rozkládající se na území vrcholně středověkého jádra města Znojma o navazující cenná urbánní území z 19. a 20. století, o urbánní enklávy s jádry kolem významných klášterních institucí již vně opevněného jádra města, a dále o významná navazující přírodně krajinářská území

kultivovaná od 19. století a o mimořádné archeologické území dokládající velkomoravské počátky osídlení znojemské aglomerace.

Přítomnost národní kulturní památky

Klášter v Louce u Znojma

Vzdálenost od záměru: cca 1 900 m

Mimořádná monumentální budova postavená ve dvou fázích v letech 1748–1756 a 1761–1778. Premonstrátský klášter, založený v roce 1190 údělným knížetem Konrádem Otou, představuje vynikající architektonickou památku středoevropského významu.

Radnice královského města Znojmo

Vzdálenost od záměru: cca 2 000 m

Městská radnice s 65 metrů vysokou věží je hodnotnou středověkou architekturou s unikátní věžní konstrukcí z doby vrcholné gotiky až renesance i dalšími mladšími úpravami stavebního souboru. Cenná kulturní památka nadregionálního významu.

Z hlediska města tvoří radniční věž jeden ze základních stabilizačních bodů sociální, časové a prostorové orientace. V historii tuto roli hrála na prvním místě ze všech výškových staveb, jak dokládají historické veduty města. Její jedinečná silueta je tradičně symbolem města.

Znojemská hradní rotunda

Vzdálenost od záměru: cca 2 400 m

Rotunda sv. Kateřiny, původně zasvěcená Panně Marii, postavená na ostrožně nad řekou Dyjí, vyzdobená jedinečným tzv. přemyslovským cyklem nástěnných maleb, je významnou románskou památkou národního i evropského významu.

Rotunda sv. Kateřiny je významnou architektonickou památkou raného středověku. Jedná se o jediný zcela zachovalý pozůstatek někdejšího knížecího hradu Přemyslovců ve Znojmě. U místění rotundy v dominantní pozici na skalní ostrožně nad řekou Dyjí původně plnilo především roli symbolu mocenského a duchovního centra, dnes výrazným způsobem utváří panorama města a je jeho nezaměnitelnou dominantou i výrazným prvkem okolní krajiny. Stavba se podstatně podílí na nezaměnitelném genu loci města, řeky a krajinného reliéfu.

Přítomnost kulturní nemovité památky

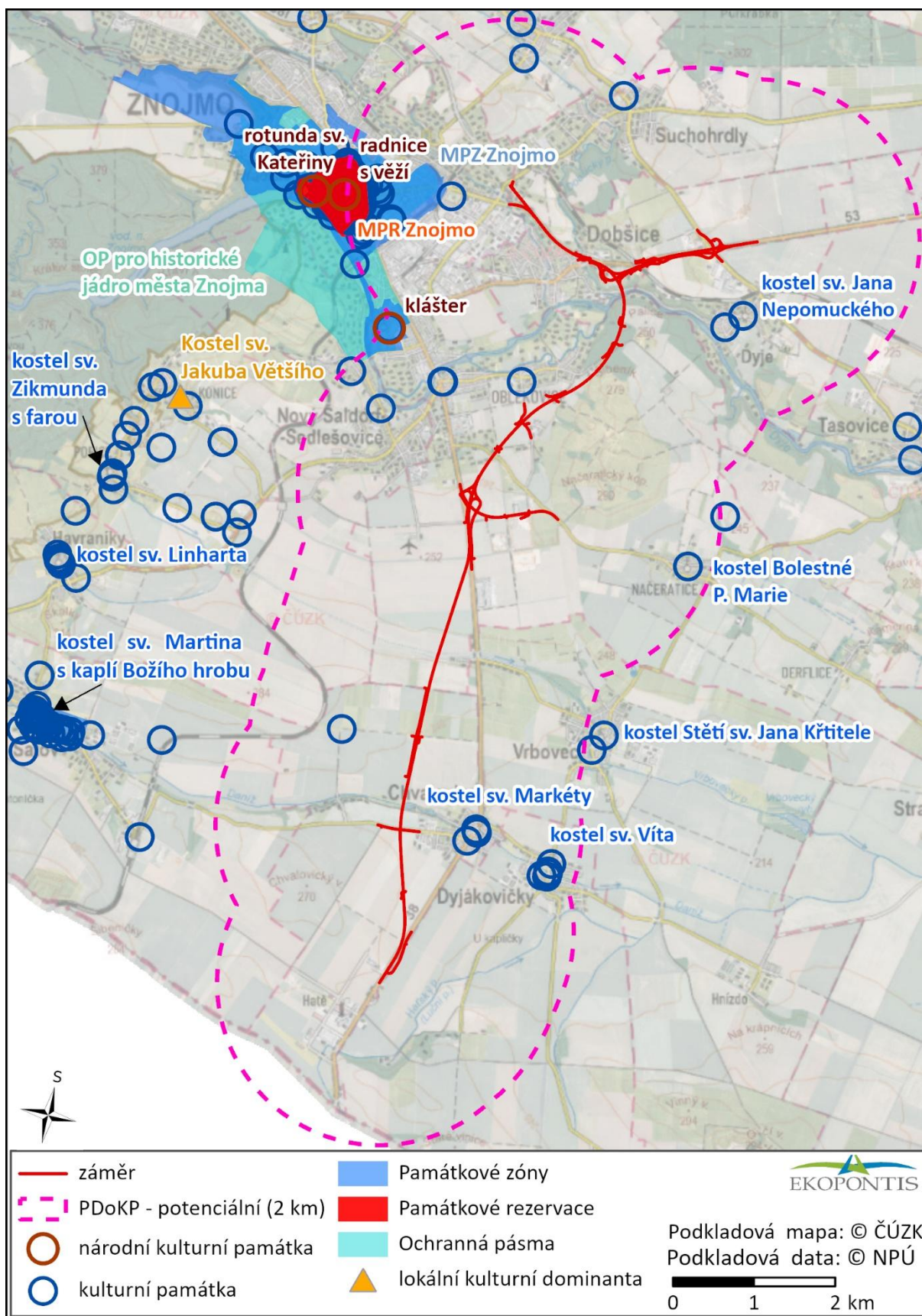
Převážně s vazbou na zástavbu jednotlivých sídel se téměř výhradně v širším PDoKP nachází poměrně velké množství kulturních nemovitých památek. Velké množství jich je **s vazbou na území městské památkové rezervace Znojmo a městské památkové zóny Znojmo**. V navazujících sídlech lze speciálně zmínit zejména **kostely s potenciálem lokálních kulturních dominant**, a to včetně relativně vzdálených sídel v částečně vyvýšené pozici při východním okraji NP Podyjí (části Znojma Konice a Popice a obec Havraníky):

- Kostel sv. Jana Nepomuckého v Dyji
 - Vzdálenost od záměru: cca 700 m
 - Pozdně barokní architektonicky hodnotná stavba s vysoce cennými nástropními malbami F. A. Maulbertsche, dříve významné poutní místo (kostel původně zasvěcen Bičovanému Spasiteli).
- Kostel sv. Markéty ve Chvalovicích
 - Vzdálenost od záměru: cca 1 000 m
 - Kvalitní pozdně barokní architektura kostela z roku 1766, s gotickým a renesančním jádrem a pozdějšími mladšími úpravami po polovině 19. století. Sakrální areál kostela doplňují dvě vrcholně barokní skulptury.
- Kostel Bolestné P. Marie v Načeratcích
 - Vzdálenost od záměru: cca 1 700 m
 - Kostel Panny Marie Bolestné z roku 1804, rozšířen do dnešní podoby v roce 1840, je významnou historickou sakrální památkou obce.
- Kostel sv. Víta v Dyjákovkách
 - Vzdálenost od záměru: cca 1 800 m
 - Jednoduchý kostel sv. Víta s hranolovou věží, románsko-gotickým jádrem a pozdějšími úpravami je hodnotnou sakrální památkou s bohatým stavebním vývojem. Cenný je rovněž soubor skulptur z velké části svezených ke kostelu z okolní krajiny.
- Kostel sv. Jana Křtitele ve Vrbovci
 - Vzdálenost od záměru: cca 2 300 m
 - Pozdně gotický kostel Stětí sv. Jana Křtitele, v roce 1747 byl barokně přestavěn po požáru z roku 1727. Románská a gotická stavební fáze kostela se vytratila s přestavbami v baroku a na konci 19. století.
- Kostel sv. Zikmunda s farou v Popicích
 - Vzdálenost od záměru: cca 4 300 m
 - Monumentální gotická sakrální architektura výrazně manýristicky přestavěná představuje spolu s kamenou ohradní zdí, branou a budovou fary historicky hodnotný sakrální okrsek v obci.
- Kostel sv. Linharta v Havraníkách
 - Vzdálenost od záměru: cca 4 800 m
 - Jednoduchý klasicistní kostel s přisazenou mohutnou (patrně starší) věží. Spolu s farou, postavenou na osu hlavního vstupu, tvoří architektonicky působivý celek uprostřed návsi.

Nad rámec těchto nemovitých kulturních památek kostelů lze uvést rovněž Kostel sv. Jakuba Staršího v Konicích (vzdálenost od záměru cca 3 500 m), který sice není památkově chráněný, jedná se však

rovněž o významnou lokální kulturní dominantu – hodnotný doklad novogotické stavební a uměleckořemeslné tvorby imponující hlavně velikostí; výrazné situování sakrální architektury ve vinařské krajině území NP Podyjí.

Kromě těchto lze souhrnně uvést rovněž přítomnost převážně drobnějších prvků s vazbou na zástavbu jednotlivých sídel – např. kříže, boží muka, sloupy, sochy a sousoší, kaple, fary či hospodářské dvory. V rámci volné krajiny PDoKP se nachází pouze drobný prvek v podobě sloupu se sochou Ecce Homo.

Obrázek 13 Přítomnost indikátorů hodnot kulturní a historické charakteristiky v PDoKP a širším zájmovém území (zdroj: Památkový katalog (portál Národního památkového ústavu))

3.2.3 Identifikované znaky kulturní a historické charakteristiky KR

Identifikované znaky kulturní a historické charakteristiky KR jsou podrobně řešeny již v kapitole obecné kulturní a historické charakteristiky (kapitola 3.2.1) a indikátorů přítomnosti kulturních a historických hodnot (kapitola 3.2.2). Shrnutí tohoto je pak předloženo v rámci tabulky níže (viz Tabulka 7).

Tabulka 7 Standardizovaná tabulka identifikace a klasifikace hlavních znaků kulturní a historické charakteristiky KR

B.2	Identifikované hlavní znaky kulturní a historické charakteristiky	klasifikace znaků		
		dle projevu	dle významu	dle cennosti
		+ pozitivní O neutrální - negativní	xxx zásadní xx spoleurčující x doplňující	xxx jedinečný xx význačný x běžný
B.2.1	zemědělsky dlouhodobě intenzivně využívaná kulturní krajina převažující ve značné části prostoru	O	xxx	x
B.2.2	původní urbanistická struktura zástavby Dobšic a zejména Oblekovic (dnes místní část Znojma)	+	x	xx
B.2.3	průnik antropogenních novotvarů do dřívější volné krajiny navazující na původní okraje zástavby Dobšic a zejména Oblekovic (dnes místní část Znojma)	- až O	xxx	x
B.2.4	průmyslový charakter mnoha prvků zástavby s vazbou na dopravní koridory silnice II/412 a I/53	-	xx	x
B.2.5	sídelní zástavba v území jižně od Znojma převážně vesnického charakteru	+	xx	x
B.2.6	rozšiřování obytné zástavby rodinných domů i průmyslových či zemědělských objektů a areálů při okrajích zástavby převážně vesnického charakteru	-	x	x
B.2.7	četné prvky zahrad a zahrádkářských kolonií a sady jakožto zjevný odkaz na malozemědělské způsoby využívání kulturní krajiny a její historické členění respektující vlastnictví jednotlivých pozemků (strukturu zdejší plužiny)	+	xxx	x
B.2.8	doklady historického vývoje krajiny soustředěné převážně pouze do fragmentárně přítomných krajinných struktur při okrajích zástavby sídel (lokální dílčí prostory vyznačující se znaky původní struktury krajiny a náznakem původního členění plužiny)	+	x	x
B.2.9	vinice znamenající zjevný odkaz na tyto typické historické struktury v oblasti Znojemska	+	xxx	xx
B.2.10	průmyslové a jiné technické objekty pronikající do nitra zemědělské krajiny (např. areál a haly společnosti Nevoga, letiště Znojmo, fotovoltaické elektrárny, těžebna štěrkopísku a částečně i skládka inertního odpadu Oblekovice)	-	xx	x
B.2.11	převážně komerční objekty s vazbou na blízký hraniční přechod	-	x	x
B.2.12	sklepní uličky západně od Vrbovce a Chvalovic	+	x	x
B.2.13	kultivovaný parkový prostor s dětským hřištěm, discgolfem, rybníkem, sochami, odpočinkovými místy a kaplí Panny Marie v okolí potoka Daníř s vazbou na zde vedené typicky referenční trasy vnímání krajiny	+	x	x
B.2.14	prvky opevnění budované před druhou světovou válkou – pás několika bunkrů (tzv. řopíků) severně od Chvalovic a v zaříznutém údolí řeky Dyje, pěchotní srub MJ-S4 Zatáčka	+	x	x

B.2	Identifikované hlavní znaky kulturní a historické charakteristiky	klasifikace znaků		
		dle projevu	dle významu	dle cennosti
		+ pozitivní O neutrální - negativní	xxx zásadní xx spoluurčující x doplňující	xxx jedinečný xx význačný x běžný
B.2.15	městská památková rezervace Znojmo, městská památková zóna Znojmo a zde přítomné národní kulturní památky Klášter v Louce u Znojma, Radnice královského města Znojmo a Znojemská hradní rotunda – regionální kulturní dominanty	+	xx	xxx
B.2.16	kostely jakožto lokální kulturní dominanty v sídlech vesnického charakteru (zejména Kostel sv. Markéty ve Chvalovicích, Kostel sv. Víta v Dyjákovičkách a Kostel sv. Jana Křtitele ve Vrbovci)	+	x	xx
B.2.17	přítomnost převážně drobnějších kulturních a historických prvků s vazbou na zástavbu jednotlivých sídel, lokálně i volnou krajinu, v širším krajinném kontextu bez potenciálu kulturních dominant – např. kříže, boží muka, sloupy, sochy a sousoší, kaple, fary či hospodářské dvory (některé památkově chráněné)	+	x	x-xx
B.2.18	relativně vzdálená sídla ve vizuálně částečně exponované poloze při východním okraji NP Podyjí, vč. lokálních kulturních dominant v podobě Kostela sv. Jakuba Staršího (Konice), Kostela sv. Zikmunda s farou (Popice) a Kostela sv. Linharta (Havraníky)	+	x	xx
B.2.19	prvky cestní sítě v převážně dochované historické stopě	- až O	xx	x
B.2.20	jednokolejná neelektrizovaná celostátní železniční trať Břeclav–Znojmo (č. 246)	O	x	x

3.3 Vizuální charakteristika – estetická atraktivnost, estetické hodnoty, harmonické měřítko a vztahy, prostorová skladba a konfigurace prvků

Stejně jako se v krajině vizuálně projevují jednotlivé prvky, projevuje se navenek i celková struktura krajinných složek – přírodních a civilizačních. Ať definujeme krajinu jakkoliv, vnějším projevem její vnitřní struktury je **krajinný obraz**. I když má krajinný obraz význam především vizuální, je ve skutečnosti vnímán senzuálně, resp. multisenzuálně (vícesmyslově). Estetická hodnota krajiny pak vzniká z pozitivně přijímaných vlastností vnímané krajiny (prostorové vztahy, krajinná scéna) a z pozitivních postojů vnímajícího subjektu (emocionálně i racionálně podmíněných). Je vnímatelným specifickým projevem přírodních, kulturních a estetických hodnot, harmonického měřítka a harmonických vztahů v krajině.

Pro úvahy o krajinném rázu je vnější výraz krajiny – krajinný obraz – základní kategorií a to proto, že krajinný ráz je ve smyslu zákona z velké části kategorií vizuální. **Znak krajinného rázu má stránku obsahovou a stránku vizuální.** Přítomnost přírodních, kulturních a historických hodnot je sice důležitá z hlediska významu, cennosti a vzácnosti, avšak pro charakter krajiny se stává důležitou zejména tehdy, pokud se projevuje vizuálně.

Klíčovým pojmem hodnocení kvalit krajiny a identifikace znaků a hodnot KR je pojem **estetické hodnoty krajiny**. Z hlediska hodnocení rázu krajiny chápeme estetickou hodnotu ve dvou rovinách – jakožto výsledek emocionálního a hodnotícího prožitku a jako projev přítomnosti určitých specifických jevů, znaků a hodnot krajiny. Vznik estetických hodnot krajiny je přitom závislý na subjektivních vlastnostech uživatele nebo pozorovatele (subjektu) – např. pozorovatel jako hospodář nebo návštěvník v krajině – a dále pak na objektivních okolnostech pozorování a vnímání. Těmito objektivními okolnostmi rozumíme:

1. fyzický vztah subjektu a objektu – vnímání v pohybu, vnímání z určitého místa, význam denní doby, význam roční doby;
2. objektivní vlastnosti krajiny (objektu).

Těmito objektivními, identifikovatelnými a popsitelnými vlastnostmi jsou **konfigurace a charakter prvků krajinné scény, prostorová skladba a rozlišitelnost a jedinečnost krajinné scény.**

3.3.1 Obecná vizuální charakteristika

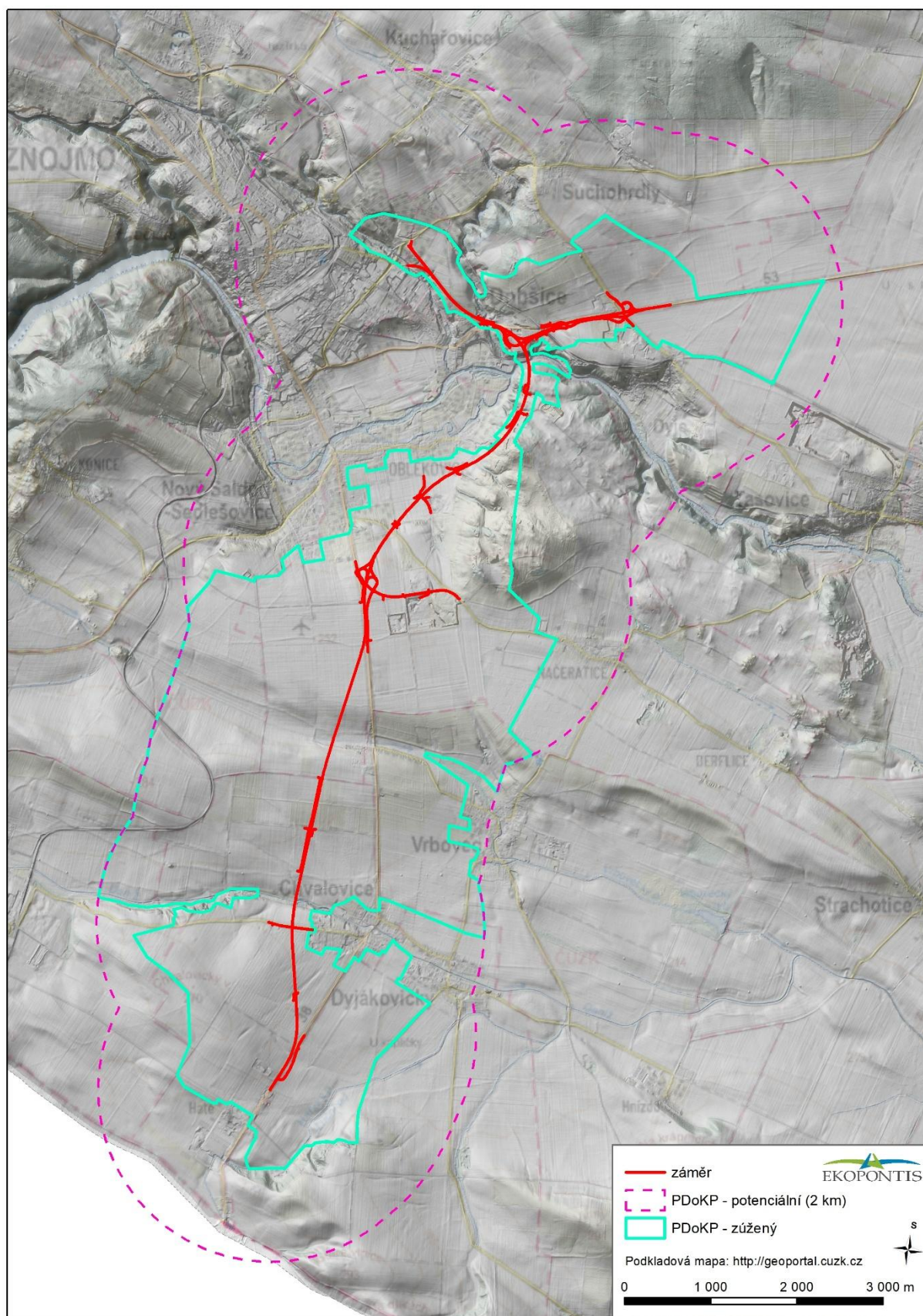
Dynamika, kontrast a měřítko; osobitost a emblematické scénérie

PDoKP zahrnuje území na rozhraní Jevišovické pahorkatiny (Znojenské pahorkatiny) a Dyjsko-svrateckého úvalu (Jaroslavické pahorkatiny). Jedná se o převážně intenzivně antropogenně využívanou krajinu rozličných způsobů využití území. Antropogenní struktury se ve své nejtypičtější podobě projevují bezprostřední vazbou severní části prostoru na novodobé okraje zástavby Znojma a Dobšic a zde vedené silnice II/412 a I/53 – místy až uzavřená krajina malého až středního měřítka, avšak rovněž pro jižní část prostoru je intenzivní antropogenní využívání krajiny typické, jakkoliv dominují spíše zemědělské plochy a prvky zástavby obcí vesnického charakteru i průmyslových objektů a areálů do této krajiny vstupují méně výrazně, byť nezanedbatelně, a krajina je polootevřená až otevřená a nabývá převážně velkého měřítka (se zjevnými prvky geometrizace a jiných technických úprav volné krajiny). V sídlech vesnického charakteru, relativně harmonicky zasazených v širším krajinném

kontextu (byť místy se zjevnými negativy zejména při okrajích), pak lze speciálně zmínit zejména kostely s potenciálem lokálních kulturních dominant, přičemž ve vztahu k PDoKP je třeba uvést zejména Kostel sv. Markéty ve Chvalovicích, Kostel sv. Víta v Dyjákovických a Kostel sv. Jana Křtitele ve Vrbovci s relativně největším vizuálním uplatněním. V rámci zemědělské krajiny je znakem význačné cennosti přítomnost vinic, které jsou pro oblast Znojemska typické, přičemž v rámci krajinných scenerií se jedná o poměrně výrazné a nezaměnitelné prvky; zprostředkovaně k nezaměnitelnému projevu tohoto znaku dochází rovněž v rámci sklepních uliček (zejména západně od Vrbovce a Chvalovic).

PDoKP je bez výrazných krajinných předělů, resp. zastoupeny jsou převážně pouze místní horizonty ohraničující PDoKP (typicky např. Načeratický kopec (290 m n. m.) či členící PDoKP na jednotlivá místa krajinného rázu. Významným prvkem v území je bezpochyby zaříznuté údolí Dyje, což však v zásadě neplatí ve vizuální rovině, neboť se jedná pouze o jedno z dílčích míst krajinného rázu bez zjevných vazeb na širší okolí, resp. v krajinném obraze se uplatňuje spíše v podobě lesních či dřevinami zarůstajících okrajů navazujících svahů bez zjevných projevů morfologie údolí. Kontrasty jsou tedy spíše než výškovou členitostí dány uspořádáním různých typů využití území a způsoby jejich vzájemných přechodů a prolínání; výšková členitost však v dílčích ohledech tyto kontrasty umocňuje. Morfologie terénu znázorněná stínovaným reliéfem je předložena na obrázku níže (Obrázek 14).

Dynamika prostoru je kromě samotné pestrosti a struktury formací v rámci PDoKP dána převážně vztahy a vazbami s prvky za hranicí PDoKP, přičemž prvořadou pozornost z hlediska identity krajiny v tomto ohledu zasluží zejména městská památková rezervace Znojmo, městská památková zóna Znojmo a zde přítomné národní kulturní památky Klášter v Louce u Znojma, Radnice královského města Znojmo a Znojemská hradní rotunda. Přítomnost různých typů vertikálních bariér v území sice ve vztahu k PDoKP neumožňuje plné vizuální uplatnění těchto význačných až jedinečných znaků a hodnot širšího území významných pro osobitost zdejší krajiny a generujících pro dané území zásadní emblematické scenerie, vzhledem k morfologii terénu a jejich převážně vyvýšené pozici nad údolím Dyje však v případě některých pohledů k jejich významnému vizuálnímu uplatnění dochází, jakkoliv v celkovém krajinném obraze částečně degradovaném novodobými prvky při okrajích zástavby Znojma. Ještě ve větší vzdálenosti za západní hranicí PDoKP se pak uplatňuje vyvýšený lesnatý krajinný horizont území NP Podyjí, přičemž emblematickost této ve svém základu přírodní scenerie je umocněna pozitivním kulturním projevem vizuálně částečně exponované zástavby obcí vesnického charakteru při východním okraji NP s lokálními kulturními dominantami kostelů – Konice (Kostel sv. Jakuba Staršího, Popice (Kostel sv. Zikmunda s farou) a Havraníky (Kostel sv. Linharta).

Obrázek 14 Morfologie terénu znázorněná stínovým reliéfem DMR 4G (dle Geoportálu ČÚZK)

Referenční body a trasy vnímání krajiny

Krajinný ráz, chráněný dle § 12 zákona č. 114/1992 Sb., není obecným pojmem, nýbrž pojmem legislativním, který je v zákoně definován. Jedná se především o kategorii vizuální, o vizuální projev přírodních, kulturních a historických charakteristik a jejich vzájemné působení. Vizuální projevy cenných hodnot jednotlivých charakteristik mohou vytvořit estetické hodnoty, harmonické měřítko a harmonické vztahy v krajině.

Takové kvality, jakými jsou estetické hodnoty, harmonické měřítko a harmonické vztahy v krajině, jsou přijímány a prožívány vnímajícím subjektem – pozorovatelem. Jedná se tedy především o kvality vnímané v krajinné scéně – v dílčích scénériích a krajinných panoramatech. Při vnímání takových kvalit krajiny je proto důležité hledisko možností pozorování krajiny (přísnější pohled na únosnost zásahů záměru do rázu krajiny) – **možností celkových výhledů i vnímání nejpůsobivějších scénérií při průchodu krajinou**. Při vnímání hodnot krajinného rázu jsou proto důležité tzv. „referenční body“ a „referenční trasy“ vnímání krajiny. Jedná se o **veřejně přístupná a běžně dostupná místa a trasy, která jsou frekventovaná a ze kterých je krajina nejčastěji vnímána**.

V souvislosti se záměrem byly na základě mapových podkladů a terénní rekognoskace území určeny body a místa, ze kterých bude záměr (resp. jeho vlivy) reálně viditelný – tzv. **referenční body a trasy v krajině**. Obecně se jedná o vyhlídky přístupné z turistických tras, z veřejných cest a silnic, o turistické trasy, cyklotrasy a naučné stezky; referenční body a trasy naopak neleží zásadně v zástavbě, v souvislých lesních porostech, v plochách orné půdy či luk a pastvin, jejichž účelové cesty nejsou určeny pro usměrněný pohyb turistů. V případě záměru lze v rámci PDoKP identifikovat relativně velké množství referenčních bodů a zejména tras v krajině. Kromě typicky referenčních bodů, resp. tras usměrňujících cyklo-turistické využívání území (např. vyhlídkové místo na Načeratickém kopci (290 m n. m.) a Pustém kopci (264 m n. m.); vyhlídková věž U Vaňků či Radniční věž Znojmo s vyhlídkou; resp. Svatoklementska poutní cesta; cyklotrasa č. 5007, Mlynářská, Znojemska; modrá turistická trasa údolím Dyje; cyklotrasa Vinařským krajem; Stezka Českem; NS Hroznové kozy (zároveň žlutá turistická trasa); cyklotrasa č. 48, GW Praha-Vídeň, Moravská vinná, Vinařským krajem, Stračí stezka či Via Czechia - jižní) jsou přítomné rovněž referenční trasy v podobě pozemních komunikací/silnic, kterým je nutné zpravidla přiřknout relativně nižší míru referenční významnosti, neboť z těchto tras jsou znaky a hodnoty krajiny vnímány převážně uživateli při pohybech tranzitních; pro srovnání např. s pohledy z turistických a naučných stezek, cyklostezek, významných vyhlídkových bodů, rozhleden apod., tj. při „pomalých“ pohybech rekreačních; avšak i těmto je v tomto hodnocení věnována pozornost, resp. v některých případech je v souladu s nimi v území vymezena typicky referenční trasa (zejména cyklotrasy), neboť se jedná zpravidla o komunikace nižších tříd, resp. místní komunikace. Referenční významnost je blíže komentována v případě každého pohledu předloženého v rámci pohledových analýz v kapitole 3.3.3.

3.3.2 Indikátory přítomných znaků nebo hodnot rysů prostorové skladby (analytická kritéria); indikátory přítomných rysů charakteru a identity (souhrnná kritéria)

Přítomnost pozitivních znaků a estetických hodnot, harmonického měřítko a vztahů pro pozorovanou krajinnou scénu v rámci potenciálně dotčeného krajinného prostoru je uvedena v následujících standardizovaných tabulkách, které pracují se soustavou indikátorů důležitých (pozitivních) znaků nebo hodnot krajinného rázu (Tabulka 8).

Tabulka 8 Standardizovaná tabulka přítomnosti indikátorů znaků nebo hodnot rysů prostorové skladby (analytická a syntetická kritéria) v potenciálně dotčeném krajinném prostoru

C.1	Indikátory přítomných znaků nebo hodnot rysů prostorové skladby (analytická kritéria)	přítomnost indikátoru v území	
		ANO	NE
Charakter vymezení v prostoru			
C.1.1	Zřetelné vymezení prostorů terénním horizontem	(x)	
C.1.2	Zřetelné vymezení prostorů okraji porostů	(x)	
C.1.3	Zřetelné vymezení prostorů cennou zástavbou	(x)	
C.1.4	Vymezení prostorů více horizonty		x
C.1.5	Charakteristické průhledy a přítomnost míst panoramatického vnímání krajiny	x	
Rysy prostorové struktury			
C.1.6	Maloplošná struktura (mozaika drobných ploch a prostorů s převažujícím přírodním charakterem)	(x)	
C.1.7	Maloplošná struktura (mozaika s výraznými prvky rozptýlené zeleně v zemědělské krajině)	(x)	
C.1.8	Velkoplošná struktura otevřených ploch a větších porostních celků s harmonickým výrazem	x	
Konfigurace liniových prvků			
C.1.9	Zřetelné linie morfologie terénu (horizonty, hrany, hřbetnice atd.)	(x)	
C.1.10	Zřetelné linie vegetačních prvků	x	
C.1.11	Zřetelné linie zástavby	(x)	
Konfigurace bodových prvků			
C.1.12	Přítomnost zřetelných terénních dominant		x
C.1.13	Přítomnost zřetelných architektonických a technických dominant		x
C.1.14	Neobvyklý tvar nebo druh dominanty		x
C.1.15	Přítomnost vedlejších prostorových akcentů	x	
C.2	Indikátory přítomných rysů charakteru a identity (souhrnná kritéria)	přítomnost indikátoru v území	
		ANO	NE
Rozlišitelnost			
C.2.1	Výraznost, neopakovatelnost, zapamatovatelnost scenerie	x	
C.2.2	Neopakovatelnost krajinných forem	(x)	
C.2.3	Výraznost a nezaměnitelnost významu prvků krajiny ve vizuální scéně	x	
C.2.4	Výraznost či nezaměnitelnost způsobů hospodářského využití krajiny	(x)	
C.2.5	Kontrast, symetrie, vyvážená asymetrie, gradace, dynamické či statické působení jako výrazný rys kraj. scény	x	
Harmonie měřítka krajiny			
C.2.6	Zřetelná harmonie měřítka zástavby bez výrazně měřítkově vybočujících staveb		x
C.2.7	Zřetelný soulad měřítka prostoru a měřítka jednotlivých prvků	(x)	
C.2.8	Dochované tradiční měřítkové vztahy stop hospodářské činnosti a krajiny		x
Harmonie vztahů v krajině			
C.2.9	Soulad forem osídlení a přírodního prostředí	(x)	
C.2.10	Harmonický vztah zástavby a přírodního rámce	(x)	

C.2.11	Soulad hospodářské činnosti a přírodního prostředí		x
C.2.12	Uplatnění kulturních dominant v krajinné scéně	x	
C.2.13	Uplatnění míst s kulturním významem	x	
C.2.14	Působivá skladba prvků krajinné scény	x	

pozn.: „(x)“ daný indikátor lze v území považovat pouze za částečně přítomný

3.3.3 Identifikované znaky vizuální charakteristiky KR

Znaky vizuální scény – prvky a jejich vzájemná konfigurace v krajinné scéně a jejich struktury se mohou projevat čitelností, výrazností a nezaměnitelností znaků krajinné scény.

Prostorové členění a vizuální charakteristika

Prostorové členění a vizuální charakteristika jsou v mnohém řešeny již v kapitole obecné vizuální charakteristiky (kapitola 3.3.1), stejně tak vztah prostoru vůči referenčním bodům a trasám vnímání krajiny. Shrnutí tohoto je pak předloženo v rámci tabulky a fotografické analýzy prostoru/pohledových studií níže (viz Tabulka 9, resp. schematicky Obrázek 15 a následně jednotlivě Obrázek 16 až Obrázek 48).

V rámci fotografických analýz prostoru/pohledových studií je pozice záměru (hlavní trasa silnice I/38, příp. I/53) schematicky indikována pomocí barevných šipek:

- červená plná čára znamená více méně plné vizuální uplatnění úseku záměru v daném pohledu;
- červená přerušovaná čára znamená přinejmenším omezené vizuální uplatnění úseku záměru zejména působením vertikálních bariér viditelnosti;
- oranžová přerušovaná čára znamená v zásadě zcela znemožněné vizuální uplatnění úseku záměru působením morfologie terénu a/nebo vertikálních bariér viditelnosti.

V PDoKP je možno identifikovat hlavní znaky vizuální charakteristiky – viz Tabulka 9.

Obrázek 15 Fotografická analýza prostoru převážně z míst referenčního či alespoň částečně referenčního vnímání krajiny (blíže viz Obrázek 16 až Obrázek 48)

Obrázek 16 POHLED 1: Blízký pouze částečně referenční pohled z polní cesty při okraji zahrádkářské kolonie v rámci volné krajiny SZ části území obce Dobšice: záměr je navržen v trase stávající silnice II/412 v území bez významného uplatnění estetických hodnot a s velmi málo patrnými širšími krajinnými vztahy a vazbami; záměr bude znamenat dílčí umocnění působení stávající dopravní linie vzhledem k předpokládanému kácení doprovodných dřevin silnice II/412, z hlediska vizuálních charakteristik území však budou vlivy zcela nevýznamné

Obrázek 17 POHLED 2: Středně vzdálený pouze částečně referenční pohled z polní cesty při okraji vinic SV od zástavby Dobšic: záměr je navržen v trase stávající silnice II/412, na jejíž těleso hojně navazují vertikální bariéry viditelnosti, které zcela znemožňují vizuální uplatnění stávající silnice II/412, přičemž shodné bude platit i řešený záměr

Obrázek 18 POHLED 3: Bezprostředně blízký typicky referenční pohled z ulice Nové v rámci zástavby Dobšic, resp. zde vedené Vinařské stezky Po stopách Napoleona: záměr je navržen v trase stávající silnice II/412 v území bez uplatnění estetických hodnot a širších krajinných vztahů a vazeb; záměr bude znamenat dílčí umocnění působení stávající dopravní linie, avšak z hlediska vizuálních charakteristik území budou vlivy zcela nevýznamné

Obrázek 19 POHLED 4: Středně vzdálený typicky referenční pohled z Vinařské stezky Po stopách Napoleona vedené v nitru vinic při Vinařství LAHOFER: záměr je navržen v trase stávající silnice I/53, na jejíž těleso hojně navazují vertikální bariéry viditelnosti, které významně omezují vizuální uplatnění stávající silnice I/53, přičemž shodné bude platit i pro řešený záměr; z hlediska vizuálních charakteristik území budou vlivy záměru zcela nevýznamné, přičemž nedojde k dotčení estetických hodnot a širších krajinných vztahů a vazeb přítomných převážně s vazbou na vzdálené krajinné horizonty

Obrázek 20 POHLED 5: Blízký typický referenční pohled ze silnice II/408, resp. zde vedené cyklotrasy Znojemské: záměr (vč. MÚK Dyjská) je navržen v trase stávající silnice I/53 v území bez uplatnění estetických hodnot a širších krajinných vztahů a vazeb (spíše právě naopak jsou zde koncentrovány projevem negativní znaky průmyslového okraje zástavby); záměr bude znamenat dílčí umocnění působení stávajících dopravních linií, avšak z hlediska vizuálních charakteristik území budou vlivy zcela nevýznamné

Obrázek 21 POHLED 6: Bezprostředně blízký typicky referenční pohled z levého břehu Dyje, resp. zde vedené cyklotrasy č. 5007, Mlynářské, Znojenské, Svatoklementske poutní cesty a modré turistické trasy: záměr mostní estakádou překlenuje zaříznuté údolí řeky Dyje, což zjevně pozmění charakter daného místa, avšak pouze v lokálním měřítku v případě blízkých pohledů, zatímco v širších krajinných souvislostech vzhledem k uzavřenosti údolí mostní estakáda nebude znamenat významné vlivy na estetické hodnoty a širší krajinné vztahy a vazby

Obrázek 22 POHLED 7: Bezprostředně blízký pouze částečně referenční pohled z pravého břehu Dyje ze zpevněné místní komunikace směrem k rekreačním objektům: záměr mostní estakádou překlenuje zaříznuté údolí řeky Dyje, což zjevně pozmění charakter daného místa, avšak pouze v lokálním měřítku v případě blízkých pohledů, zatímco v širších krajinných souvislostech vzhledem k uzavřenosti údolí mostní estakáda nebude znamenat významné vlivy na estetické hodnoty a širší krajinné vztahy a vazby

Obrázek 23 POHLED 8: Blízký pouze částečně referenční pohled z polní cesty při okraji lesa JZ od vrchu Palice (250 m n. m.): záměr je navržen při okraji lesa v území bez významného uplatnění estetických hodnot a s velmi málo patrnými širšími krajinnými vztahy a vazbami; záměr bude znamenat vnos nového dopravního prvku do dosud volné krajiny, avšak z hlediska vizuálních charakteristik území budou vlivy nevýznamné, neboť budou pouze lokální a budou se týkat znaků a hodnot pouze běžné cennosti

Obrázek 24 POHLED 9: Blízký pouze částečně referenční pohled z místní komunikace ulice Pod Sklepy při okraji zástavby Oblekovic: záměr je navržen v nitru bloku orné půdy při úpatí Načeratického kopce (290 m n. m.) v území pouze s částečným uplatněním estetických hodnot a širších krajinných vztahů a vazeb; záměr bude znamenat vnos nového dopravního prvku do dosud převážně volné krajiny, avšak z hlediska vizuálních charakteristik území budou vlivy nevýznamné, neboť budou pouze lokální a budou se týkat převážně znaků a hodnot pouze běžné cennosti (mimo typické uplatnění význačných znaků a hodnot Načeratického kopce (290 m n. m.))

Obrázek 25 POHLED 10: Blízký referenční pohled z jednoho z vyhlídkových míst na území PP Načeratický kopec – Šibeník 279 m n. m.: morfologie terénu v kombinaci s vertikálními bariérami viditelnosti zejména v podobě dřevinné vegetace až na spíše lokální v širším krajinném kontextu nevýznamné výjimky neznamenantí zásah význačných či jedinečných znaků a hodnot znemožní vizuální uplatnění záměru v tomto významném panoramatickém pohledu zachycujícím krajinnou scénu zástavby Znojma a vyvýšeného lesnatého horizontu východního okraje NP Podyjí s harmonicky zasazenou zástavbou vesnického charakteru

Obrázek 26 POHLED 11: Středně vzdálený referenční pohled z jednoho z vyhlídkových míst na území PP Načeratický kopec – bezejmenný vrch 265 m n. m.: morfologie terénu v kombinaci s vertikálními bariérami viditelnosti zejména v podobě dřevinné vegetace prakticky zcela znemožní vizuální uplatnění záměru v tomto významném panoramatickém pohledu zachycujícím krajinnou scénu zástavby Znojma a vyvýšeného lesnatého horizontu východního okraje NP Podyjí s harmonicky zasazenou zástavbou vesnického charakteru

Obrázek 27 POHLED 12: Středně vzdálený referenční pohled z jednoho z vyhlídkových míst na území PP Načeratický kopec – Načeratický kopec 290 m n. m.: morfologie terénu v kombinaci s vertikálními bariérami viditelnosti zejména v podobě dřevinné vegetace prakticky zcela znemožní vizuální uplatnění záměru v tomto významném panoramatickém pohledu zachycujícím krajinnou scénu zástavby Znojma a vyvýšeného lesnatého horizontu východního okraje NP Podyjí s harmonicky zasazenou zástavbou vesnického charakteru

Obrázek 28 POHLED 13: Středně vzdálený referenční pohled z jednoho z vyhlídkových míst na území PP Načeratický kopec – Načeratický kopec 290 m n. m.: záměr (vč. MÚK Znojmo jih) je navržen v nitru zemědělsky intenzivně využívané krajiny, částečně v trase stávající silnice I/38, přičemž zasáhne cenností pouze běžné znaky a hodnoty zdejší kulturní krajiny; v souhrnném vnímání tedy bez významných vlivů na estetické hodnoty a širší krajinné vztahy a vazby (zejména vyvýšený lesnatý horizont východního okraje NP Podyjí s harmonicky zasazenou zástavbou vesnického charakteru)

Obrázek 29 POHLED 14: Středně vzdálený typicky referenční pohled z vyhlídkového místa na silnici III/3978, resp. zde vedené cyklotrase Vinařským krajem: záměr je navržen v popředí zástavby Znojma, jejíž nejcennější prvky jsou však přítomné převážně ve vyvýšené poloze a nebudou působením záměru odcloněné ani jinak významně vizuálně negativně zasažené (s lokální výjimkou Kláštera v Louce u Znojma), nehledě na značné působení veritkálních bariér viditelnosti; v souhrnném vnímání tedy bez významných vlivů na estetické hodnoty a širší krajinné vztahy a vazby (negativa záměru v mnohém spíše pouze splynou s negativy novodobých projevem nevhodných prvků při okraji zástavby, bez významného umocnění jejich vlivů ve vztahu k cenné zástavbě Znojma)

Obrázek 30 POHLED 15: Blízký typický referenční pohled z místní komunikace, resp. zde vedené cyklotrasy Vinařským krajem: záměr (vč. MÚK Znojmo jih) je navržen v popředí zástavby Znojma, jejíž nejcennější prvky jsou však přítomné převážně ve vyvýšené poloze a nebudou působením záměru odcloněné ani jinak významně vizuálně negativně zasažené (s lokální výjimkou Kláštera v Louce u Znojma); v souhrnném vnímání tedy bez významných vlivů na estetické hodnoty a širší krajinné vztahy a vazby (negativa záměru v mnohém spíše pouze splynou s negativy novodobých projevem nevhodných prvků při okraji zástavby, bez významného umocnění jejich vlivů ve vztahu k cenné zástavbě Znojma)

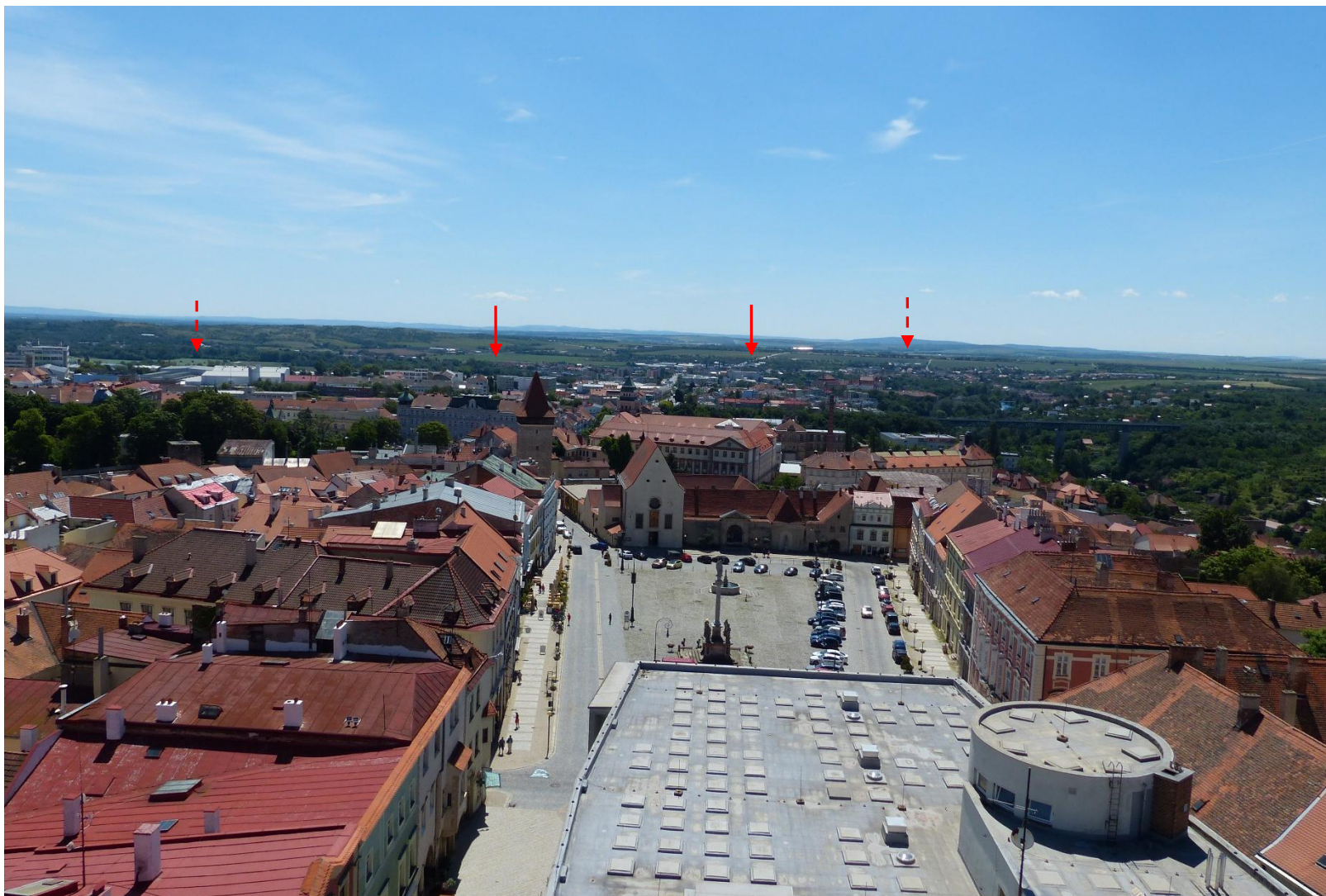
Obrázek 31 POHLED 16: Bezprostředně blízký referenční pohled ze stávající silnice I/38 v úseku mezi Znojmem a Chvalovicemi: záměr je nejprve navržen v trase stávající silnice I/38, ke které se rovněž přimyká jedna z ramp MÚK Znojmo jih, přičemž k vlastnímu mimoúrovňovému křížení dochází v zásadě až za terénním horizontem, resp. větrolamem, bez významných zásahu estetických hodnot a širších krajinných vztahů a vazeb daných krajinnou scénou zástavby Znojma

Obrázek 32 POHLED 17: Bezprostředně blízký referenční pohled ze stávající silnice I/38 při jižním okraji zástavby Znojma: záměr (vč. MÚK Znojmo jih) je navržen v nitru zemědělsky intenzivně využívané půdy, přičemž zasáhne pouze blízký větrolamem pouze částečně uzavíraný horizont v blízkosti stávající silnice I/38, bez uplatnění estetických hodnot a širších krajinných vztahů a vazeb; z hlediska vizuálních charakteristik území tedy budou vlivy zcela nevýznamné

Obrázek 33 POHLED 18: Středně vzdálený typický referenční pohled z místní komunikace ulice K Letišti, resp. zde vedené cyklotrasy Vinařským krajem: záměr (vč. MÚK Znojmo jih) je navržen v nitru zemědělsky intenzivně využívané půdy, přičemž zejména vzhledem k MÚK Znojmo jih dílčím způsobem umocní negativní působení stávající silnice I/38, estetické hodnoty a širší krajinné vztahy a vazby dané zejména uplatněním Načeračického kopce (290 m n. m.) však nebudou významně dotčeny, neboť vyvýšený horizont strukturální pestrosti kopce bude v krajinné scéně bez významného dotčení zachován

Obrázek 34 POHLED 19: Vzdálený typicky referenční pohled z Radniční věže Znojmo: záměr (vč. MÚK Znojmo jih) je navržen v návaznosti na JV až J heterogenní okraj zástavby Znojma negativně ovlivněný rozšiřováním zástavby v posledních několika desetiletích (vč. relativně hojných průmyslových objektů); záměr bude i vzhledem k relativně velké vzdálenosti znamenat pouze dílčí přetížení, bez významných vlivů na estetické hodnoty a širší krajinné vztahy a vazby

Obrázek 35 POHLED 20: Vzdálený referenční pohled z vyhlídkového místa na Pustém kopci (264 m n. m.): záměr je navržen v rámci zemědělsky intenzivně využívané krajiny západně od stávající silnice I/38, kde zasáhne v zásadě pouze běžné znaky a hodnoty zdejší kulturní krajiny, bez významných vlivů na estetické hodnoty a širší krajinné vztahy a vazby

Obrázek 36 POHLED 21: Vzdálený typický referenční pohled z vyhlídkové věže U Vaňků na NS Hroznové kozy a žluté turistické trasy: záměr je navržen v rámci zemědělsky intenzivně využívané krajiny západně od stávající silnice I/38, kde zasáhne v zásadě pouze běžné znaky a hodnoty zdejší kulturní krajiny, bez významných vlivů na estetické hodnoty a širší krajinné vztahy a vazby (daných zejména uplatněním sklepní uličky západně od Vrbovce a vzdáleně i vyvýšeného lesnatého horizontu východního okraje NP Podyjí s harmonicky zasazenou zástavbou vesnického charakteru)

Obrázek 37 POHLED 22: Blízký referenční pohled ze stávající silnice I/38 v úseku mezi Znojmem a Chvalovicemi: záměr je navržen v rámci zemědělsky intenzivně využívané krajiny západně od stávající silnice I/38, kde zasáhne v zásadě pouze běžné znaky a hodnoty zdejší kulturní krajiny, pouze s dílčím dotčením estetických hodnot a širších krajinných vztahů a vazeb (daných zejména uplatněním vzdáleného vyvýšeného lesnatého horizontu východního okraje NP Podyjí s harmonicky zasazenou zástavbou vesnického charakteru)

Obrázek 38 POHLED 23: Blízký typicky referenční pohled z nově budované místní zpevněné komunikace, resp. Stezky Českem při okraji sklepní uličky západně od Vrbovce: záměr je navržen v rámci zemědělsky intenzivně využívané krajiny západně od stávající silnice I/38, kde zasáhne v zásadě pouze běžné znaky a hodnoty zdejší kulturní krajiny, pouze s dílčím dotčením estetických hodnot a širších krajinných vztahů a vazeb (daných zejména uplatněním vzdáleného vyvýšeného lesnatého horizontu východního okraje NP Podyjí s harmonicky zasazenou zástavbou vesnického charakteru)

Obrázek 39 POHLED 24: Středně vzdálený typický referenční pohled z polní cesty, resp. Stezky Českem vedené mezi poli: záměr je navržen v rámci zemědělsky intenzivně využívané krajiny západně od stávající silnice I/38, kde zasáhne v zásadě pouze běžné znaky a hodnoty zdejší kulturní krajiny, bez významných vlivů na estetické hodnoty a širší krajinné vztahy a vazby

Obrázek 40 POHLED 25: Středně vzdálený až vzdálený pouze částečně referenční pohled ze zpevněné polní cesty SZ od zástavby Chvalovic (od sloupu se sochou Ježíše Krista): záměr je navržen v rámci zemědělsky intenzivně využívané krajiny západně od stávající silnice I/38, resp. západně od zástavby Chvalovic, kde zasáhne v zásadě pouze běžné znaky a hodnoty zdejší kulturní krajiny, pouze s dílčím dotčením estetických hodnot a širších krajinných vztahů a vazeb (daných zejména uplatněním převážně harmonicky zasazené zástavby vesnického charakteru (Chvalovice a Dyjákovičky))

Obrázek 41 POHLED 26: Blízký typický referenční pohled z nitra údolí potoka Daniž parkového charakteru, resp. zde vedené cyklotrasy č. 48, GW Praha-Vídeň, Moravské vinné, Vinařským krajem, Stračí stezky či Via Czechia - jižní: záměr mostním objektem překlene koryto vodního toku i navazující území, což zjevně pozmění charakter daného místa, avšak pouze v lokálním měřítku v případě blízkých pohledů, zatímco v širších krajinných souvislostech vzhledem k uzavřenosti tohoto dílčího místa krajinného rázu nebude znamenat významné vlivy na estetické hodnoty a širší krajinné vztahy a vazby

Obrázek 42 POHLED 27: Blízký až středně vzdálený typicky referenční pohled z okraje údolí potoka Daniž parkového charakteru, resp. zde vedené cyklotrasy č. 48, GW Praha-Vídeň, Moravské vinné, Vinařským krajem, Stračí stezky či Via Czechia - jižní: záměr je navržen v rámci zemědělsky intenzivně využívané krajiny západně od stávající silnice I/38, resp. západně od zástavby Chvalovic, kde zasáhne v zásadě pouze běžné znaky a hodnoty zdejší kulturní krajiny, bez významných vlivů na estetické hodnoty a širší krajinné vztahy a vazby

Obrázek 43 POHLED 28: Blízký referenční pohled ze silnice III/41322 při západním okraji zástavby Chvalovic: záměr (vč. přeložky silnice III/41322) je navržen v rámci zemědělsky intenzivně využívané krajiny západně od stávající silnice I/38, resp. západně od zástavby Chvalovic, kde zasáhne v zásadě pouze běžné znaky a hodnoty zdejší kulturní krajiny, pouze s dílčím dotčením estetických hodnot a širších krajinných vztahů a vazeb (daných zejména uplatněním vegetačních doprovodů potoka Daníř a vzdáleně i vyvýšeného lesnatého horizontu východního okraje NP Podyjí s harmonicky zasazenou zástavbou vesnického charakteru)

Obrázek 44 POHLED 29: Středně vzdálený typický referenční pohled ze silnice III/41322, resp. zde vedené cyklotrasy č. 48, GW Praha-Vídeň, Moravské vinné, Vinařským krajem: záměr (vč. přeložky silnice III/41322) je navržen v rámci zemědělsky intenzivně využívané krajiny západně od stávající silnice I/38, resp. západně od zástavby Chvalovic, kde zasáhne v zásadě pouze běžné znaky a hodnoty zdejší kulturní krajiny (vč. vegetačních doprovodů potoka Daníž), bez významných vlivů na estetické hodnoty a širší krajinné vztahy a vazby

Obrázek 45 POHLED 30: Středně vzdálený pouze částečně referenční pohled ze zpevněné polní cesty JZ od zástavby Chvalovic (v blízkosti vrcholových partií Chvalovického vrchu (270 m n. m.)): záměr je navržen v rámci zemědělsky intenzivně využívané krajiny západně od stávající silnice I/38, resp. západně od zástavby Chvalovic, kde zasáhne v zásadě pouze běžné znaky a hodnoty zdejší kulturní krajiny, pouze s dílčím dotčením estetických hodnot a širších krajinných vztahů a vazeb (daných zejména uplatněním převážně harmonicky zasazené zástavby vesnického charakteru (Chvalovice a Dyjákovičky))

Obrázek 46 POHLED 31: Vzdálený typicky referenční pohled ze silnice III/40834 mezi Vrbovcem a Dyjákovičkami, resp. zde vedené cyklotrasy č. 5007: záměr je navržen v rámci zemědělsky intenzivně využívané krajiny západně od stávající silnice I/38, resp. západně od zástavby Chvalovic, přičemž jeho vizuální uplatnění bude významně omezováno až zcela znemožňováno vertikálními bariérami viditelnosti v podobě dřevinné vegetace (např. vegetační doprovod stávající silnice I/38), příp. zástavby Chvalovic

Obrázek 47 POHLED 32: Vzdálený typicky referenční pohled ze silnice III/40838 při jižním okraji zástavby Dyjákoviček, resp. zde vedené cyklotrasy č. 5007: záměr je navržen v rámci zemědělsky intenzivně využívané krajiny západně od stávající silnice I/38, resp. západně od zástavby Chvalovic, kde zasáhne v zásadě pouze běžné znaky a hodnoty zdejší kulturní krajiny, pouze s dílčím dotčením estetických hodnot a širších krajinných vztahů a vazeb (daných zejména uplatněním vzdáleného vyvýšeného lesnatého horizontu východního okraje NP Podyjí)

Obrázek 48 POHLED 33: Vzdálený typicky referenční pohled ze silnice III/40838, resp. zde vedené cyklotrasy č. 5007 v úseku s vyhlídkovým místem: záměr je navržen v rámci zemědělsky intenzivně využívané krajiny západně od stávající silnice I/38, resp. západně od zástavby Chvalovic, kde zasáhne v zásadě pouze běžné znaky a hodnoty zdejší kulturní krajiny, pouze s dílčím dotčením estetických hodnot a širších krajinných vztahů a vazeb (daných zejména uplatněním vzdáleného vyvýšeného lesnatého horizontu východního okraje NP Podyjí s harmonicky zasazenou zástavbou vesnického charakteru, resp. ještě více vzdáleně i zástavby Znojma)

Tabulka 9 Standardizovaná tabulka identifikace a klasifikace hlavních znaků vizuální charakteristiky krajinného rázu

C.3	Identifikované hlavní znaky vizuální charakteristiky	klasifikace znaků		
		dle projevu	dle významu	dle cennosti
		+ pozitivní O neutrální - negativní	xxx zásadní xx spouštějící x doplňující	xxx jedinečný xx význačný x běžný
C.3.1	místa až uzavřená krajina malého až středního měřítka s bezprostřední vazbou severní části prostoru na novodobé okraje zástavby Znojma a Dobšic a zde vedené silnice II/412 a I/53	- až +	xxx	x
C.3.2	vnitřně pohledově polootevřený až otevřený typ kulturní odlesněné krajiny velkého měřítka s dominancí orné půdy – zemědělská krajina v jižní části prostoru	O	xxx	x
C.3.3	vymezení či členění prostoru převážně pouze místními horizonty bez výrazných krajinných předělů	O	xx	x
C.3.4	vizuální uplatnění ploch zahrad a zahrádkářských kolonií a sadů převážně v návaznosti na zástavbu sídel	+	xxx	x
C.3.5	vizuální uplatnění původní urbanistické struktury zástavby Dobšic a zejména Oblekovic (dnes místní část Znojma)	+	x	xx
C.3.6	relativně harmonické zasazení sídel vesnického charakteru v rámci kulturní zemědělské krajiny	+	xx	x
C.3.7	v rámci zemědělské krajiny poměrně výrazné a nezaměnitelné prvky viniční krajiny typické pro oblast Znojemska – vinice, sklepni uličky (zejména západně od Vrbovce a Chvalovic)	+	xx	xx
C.3.8	vizuální uplatnění průmyslových a jiných technických objektů soustředěně (zejména v severní části) či spíše jednotlivě (zejména v jižní části) přítomných v rámci prostoru	-	xx	x
C.3.9	vizuální uplatnění zaříznutého údolí Dyje se skalnatými svahy bez zjevných vazeb na širší okolí	+	x	xx
C.3.10	vizuální uplatnění lesních celků (zejména v podobě zalesněného svahu hlubokého údolí Dyje na pravém břehu řeky a v rámci navazující plošiny jižně od Dyje či podél Dobšického potoka)	+	x	x
C.3.11	vizuální uplatnění Načeratického kopce (290 m n. m.) a jeho okolí s křovinatou a stepní vegetací	+	xx	xx
C.3.12	vizuální uplatnění prvků strukturální pestrosti zemědělské krajiny členících maticí orné půdy a lokálně i vinic (drobné vodní toky a jejich vegetační doprovody, větrolamy, vegetační doprovody cestní sítě či drobné zarůstající plošky)	+	xx	x
C.3.13	vizuální uplatnění městské památkové rezervace Znojmo, městské památkové zóny Znojmo a zde přítomných národních kulturních památek (Klášter v Louce u Znojma, Radnice královského města Znojmo a Znojmská hradní rotunda)	+	xx	xxx
C.3.14	vizuální uplatnění vzdáleného vyvýšeného lesnatého krajinného horizontu území NP Podyjí	+	x	xxx
C.3.15	vizuální uplatnění lokálních kulturních dominant kostelů v sídlech vesnického charakteru (zejména Kostel sv. Markéty ve Chvalovicích, Kostel sv. Víta v Dyjácovičkách a Kostel sv. Jana Křtitele ve Vrbovci)	+	x	xx
C.3.16	vzdálená vizuálně částečně exponovaná zástavba obcí vesnického charakteru při východním okraji NP Podyjí s lokálními kulturními dominantami kostelů – Konice (Kostel	+	x	xx

C.3	Identifikované hlavní znaky vizuální charakteristiky	klasifikace znaků		
		dle projevu	dle významu	dle cennosti
		+ pozitivní O neutrální - negativní	xxx zásadní xx spoluurčující x doplňující	xxx jedinečný xx význačný x běžný
	sv. Jakuba Staršího, Popice (Kostel sv. Zikmunda s farou) a Havraníky (Kostel sv. Linharta)			
C.3.17	vizuální uplatnění převážně drobnějších kulturních a historických prvků s vazbou na zástavbu jednotlivých sídel, lokálně i volnou krajinu	x	x	x-xx
C.3.18	vizuální uplatnění různorodé struktury území navazující na potok Daniž, místy s parkovým charakterem s dětským hřištěm, discgolfem, rybníkem, sochami, odpočinkovými místy a kaplí Panny Marie	+	x	x
C.3.19	vizuální uplatnění prvků opevnění budovaných před druhou světovou válkou – pás několika bunkrů (tzv. řopíků) a pěchotní srub MJ-S4 Zatačka	+	x	x
C.3.20	vizuální uplatnění převážně komerčních objektů s vazbou na blízký hraniční přechod	- až O	x	x
C.3.21	vizuální uplatnění prvků cestní sítě	- až O	xx	x
C.3.22	vizuální uplatnění jednokolejné neelektrizované celostátní železniční tratě Břeclav–Znojmo (č. 246)	O	x	x

4 POSOUZENÍ MÍRY Vlivu ZÁMĚRU NA IDENTIFIKOVANÉ ZNAKY A HODNOTY

4.1 Vliv záměru na zákonná kritéria krajinného rázu

4.1.1 Vliv na rysy a hodnoty přírodní charakteristiky, vliv na ZCHÚ, vliv na VKP

Míru zásahů záměru do některých znaků a hodnot přírodní charakteristiky KR, indikovaných přítomností (či nepřítomností) standardizovaných indikátorů, ukazuje následující tabulka (Tabulka 10). Posouzení míry vlivů na identifikované a klasifikované znaky přírodní charakteristiky krajinného rázu je pak předloženo v další tabulce (Tabulka 11).

Tabulka 10 Standardizovaná tabulka přítomnosti indikátorů hodnot přírodní charakteristiky – posouzení míry vlivu

A.1	Indikátory přítomnosti hodnot přírodní charakteristiky	přítomnost indikátoru v území		vliv záměru
		ANO	NE	
A.1.1	Přítomnost národního parku (NP) vč. ochranného pásma	x		O
A.1.2	Přítomnost chráněné krajinné oblasti (CHKO)		x	/
A.1.3	Přítomnost národní přírodní rezervace (NPR) vč. ochranného pásma		x	/
A.1.4	Přítomnost národní přírodní památky (NPP) vč. ochranného pásma		x	/
A.1.5	Přítomnost přírodní rezervace (PR) vč. ochranného pásma		x	/
A.1.6	Přítomnost přírodní památky (PP) vč. ochranného pásma	x		O-X
A.1.7	Přítomnost evropsky významné lokality (EVL) sítě Natura 2000	x		X
A.1.8	Přítomnost ptačí oblasti (PO) sítě Natura 2000	x		O
A.1.9	Přítomnost památného stromu vč. ochranného pásma	x		O
A.1.10	Přítomnost přírodního parku (dle §12 zákona 114/1992 Sb.)		x	/
A.1.11	Přítomnost skladebných prvků ÚSES	x		X-XX
A.1.12	Přítomnost významných krajinných prvků (VKP)	x		X-XX

pozn.: žádný zásah „O“, resp. „/“ (v případě, že indikátor v území není přítomen), slabý zásah „X“, středně silný zásah „XX“, silný zásah „XXX“, velmi silný zásah „XXXX“

Tabulka 11 Standardizovaná tabulka identifikace a klasifikace hlavních znaků přírodní charakteristiky krajinného rázu – posouzení míry vlivu

A.2	Identifikované hlavní znaky přírodní charakteristiky	klasifikace znaků			vliv záměru
		dle projevu	dle významu	dle cennosti	
		+ pozitivní O neutrální - negativní	xxx zásadní xx spoluurčující x doplňující	xxx jedinečný xx význačný x běžný	O žádný X slabý XX středně silný XXX silný XXXX stírající
A.2.1	strukturálně pestré, resp. z hlediska způsobů využití území značně různorodé území Jevišovické pahorkatiny při východním okraji zástavby Znojma a Dobšic s prolínajícími se prvky antropogenního a přírodního charakteru	- až +	xxx	x	X-XX
A.2.2	otevřená volná krajina Dyjsko-svrateckého úvalu jižně od zástavby Znojma s dominancí zemědělsky intenzivně využívané půdy	O	xxx	x	X
A.2.3	plochy zahrad a zahrádkářských kolonií s částečným uplatněním přírodních prvků v podobě prvků rekreační a zahrádkářské kultivace krajiny s přesahem do přírodního charakteru (např. ovocné dřeviny)	+	xxx	x	X-XX

A.2	Identifikované hlavní znaky přírodní charakteristiky	klasifikace znaků			vliv záměru
		dle projevu	dle významu	dle cennosti	
		+ pozitivní O neutrální - negativní	xxx zásadní xx spoluurčující x doplňující	xxx jedinečný xx význačný x běžný	O žádný X slabý XX středně silný XXX silný XXXX stírající
A.2.4	plochy sadů a vinic	+	xxx	x	X
A.2.5	zaříznuté údolí řeky Dyje se skalnatými svahy (EVL Meandry Dyje)	+	x	xx	X
A.2.6	lesní celky zalesněného svahu hlubokého údolí Dyje na pravém břehu řeky a v rámci navazující plošiny jižně od Dyje s porosty dubohabřin z části degradovaných akátem	+	xx	x	X-XX
A.2.7	křovinatá a stepní vegetace s vazbou na Načeratický kopec (290 m n. m.) a jeho okolí (PP a EVL Načeratický kopec)	+	xx	xx	O-X
A.2.8	drobné vodní toky (Leska, Dobšický potok, Vrbovecký potok či Daníž) a jejich vegetační doprovody	+	xx	x	X
A.2.9	lesní celek podél Dobšického potoka	x	x	x	O-X
A.2.10	různorodá struktura porostů navazující na potok Daníž, místy s parkovým charakterem, vč. Chvalovického rybníka	x	x	x	X
A.2.11	geometricky upravené liniové prvky členící matici zemědělsky intenzivně využívané krajiny – větrolamy a vegetační doprovody cestní sítě	+	xx	x	X-XX
A.2.12	drobné zarůstající plošky v nitru či při okrajích prostoru	+	x	x	O-X
A.2.13	přírodě relativně bližší prvky lokálně přítomné při okrajích zástavby sídel vesnického typu	+	x	x	O

Záměr znamená zásah čtyř indikátorů hodnot přírodní charakteristiky krajinného rázu, přičemž logicky platí, že tyto se významově překrývají s identifikovanými znaky přírodní charakteristiky krajinného rázu. Jedná se o indikátory odpovídající obecné ochraně přírody (významné krajinné prvky (VKP) a prvky územního systému ekologické stability (ÚSES)) i zvláštní ochraně přírody (přírodní památky (PP) a evropsky významné lokality (EVL)).

V rámci souhrnného posouzení míry vlivů na indikátory přítomnosti prvků obecné i zvláštní ochrany přírody byly promítnuty vlivy na identifikované a klasifikované hlavní znaky přírodní charakteristiky krajinného rázu, přičemž skutečnost realizace nového tělesa pozemní komunikace generuje až středně silný vliv na prvky ÚSES, neboť princip propojení prvků ÚSES v území bezpochyby dozná jistých změn (záměr se dostává do kolize či kontaktu s prvky ÚSES lokální, regionální i nadregionální úrovně). Problematika ÚSES a souvisejících migrací avšak značně přesahuje rámec hodnocení vlivů na krajinný ráz, resp. jako zásadní se z hlediska krajinného rázu jeví skutečnost zachování převážného rozsahu plochy jednotlivých prvků ÚSES bez dotčení. Pozitivní projev přírodních struktur zahrnutých do prvků ÚSES tak v rámci krajiny zůstane v převažující míře zachován. Velmi obdobné pak platí rovněž v případě VKP lesů (bližší viz níže), resp. v případě VKP vodních toků (a jejich případných údolních niv) lze kromě relativní lokálnosti zásahu zmínit i vhodné překlenutí mostními objekty (v případě Dyje je takto

dokonce překlenováno celé údolí, resp. obdobně zejména v případě potoka Daníž), což je z hlediska zmírnění vlivů na přírodní charakteristiky zásadní. Rybník Chvalovice zůstane v území zachován zcela bez dotčení. Prvky zvláštní ochrany přírody budou zasaženy nejvýše slabě, přičemž v případě PP a EVL Načeratický kopec se jedná pouze o průchodu záměr při SZ hranici (je zde navržena zárubní zeď, která vyloučí zábor, resp. zásahy v prostoru cenných společenstev) a v případě EVL Meandry Dyje je mostní estakádou vhodně překlenováno celé údolí řeky, jak je blíže zmíněno již výše.

Většina záměrem dotčeného území je antropogenně značně ovlivněná (až přeměněná), přičemž dominují zemědělsky intenzivně využívané pozemky (zejména orná půda), v jejichž prostoru se také odehrává největší část územních zásahů záměrem, příp. jsou využívány koridory stávajících komunikací (II/412, I/53 a částečně i I/38). Přírodní prvky jsou kromě intenzivní zemědělské činnosti ovlivněny rovněž blízkostí zástavby Znojma a navazujících obcí, přičemž s výjimkou nejvýše pouze okrajově a zcela lokálně zasažených prvků zvláštní ochrany nevykazují význačné či dokonce jedinečné cennosti. Relativně nejrozsáhlejší zásah do přírodě blízkých biotopů nastane při průchodu záměru přes lesní celek mezi Dyjí a Načeratickým kopcem s porosty dubohabřin z části degradovaných akátem; za speciální zmínku pak stojí rovněž zásahy ploch zahrad a zahrádkářských kolonií s částečným uplatněním přírodních prvků či lokálně přítomné převážně liniové prvky strukturální pestrosti členící matici zemědělsky intenzivně využívané krajiny (zejména větrolamy a vegetační doprovody cestní sítě). Ve všech případech však lze v kontextu širších krajinných struktur hovořit nejvýše o slabých až středně silných vlivech záměru.

Vliv na rysy a hodnoty přírodní charakteristiky

slabý / středně silný

Vliv na ZCHÚ

žádný / slabý

Vliv na VKP

slabý / středně silný

4.1.2 Vliv na rysy a hodnoty kulturní a historické charakteristiky, vliv na kulturní dominanty

Míru zásahů záměru do některých znaků a hodnot kulturní a historické charakteristiky KR, indikovaných přítomností (či nepřítomností) standardizovaných indikátorů, ukazuje následující tabulka (Tabulka 12). Posouzení míry vlivů na identifikované a klasifikované znaky kulturní a historické charakteristiky krajinného rázu je pak předloženo v další tabulce (Tabulka 13).

Tabulka 12 Standardizovaná tabulka přítomnosti indikátorů hodnot kulturní a historické charakteristiky – posouzení míry vlivu

B.1	Indikátory přítomnosti hodnot kulturní a historické charakteristiky	přítomnost indikátoru v území		vliv záměru
		ANO	NE	
B.1.1	Přítomnost národní kulturní památky (vč. památkového ochranného pásma (OP))	x		X (vizuální)
B.1.2	Přítomnost archeologické památkové rezervace (vč. OP)		x	/
B.1.3	Přítomnost městské památkové rezervace (MPR) (vč. OP)	x		X (vizuální)
B.1.4	Přítomnost vesnické památkové rezervace (VPR) (vč. OP)		x	/
B.1.5	Přítomnost městské památkové zóny (MPZ) (vč. OP)	x		X (vizuální)

B.1	Indikátory přítomnosti hodnot kulturní a historické charakteristiky	přítomnost indikátoru v území		vliv záměru
		ANO	NE	
B.1.6	Přítomnost vesnické památkové zóny (VPZ) (vč. OP)		x	/
B.1.7	Přítomnost krajinné památkové zóny (KPZ)		x	/
B.1.8	Přítomnost kulturní nemovité památky (vč. OP)	x		X (vizuální)

pozn.: žádný zásah „O“, resp. „/“ (v případě, že indikátor v území není přítomen), slabý zásah „X“, středně silný zásah „XX“, silný zásah „XXX“, velmi silný zásah „XXXX“

Tabulka 13 Standardizovaná tabulka identifikace a klasifikace hlavních znaků kulturní a historické charakteristiky KR – posouzení míry vlivu

B.2	Identifikované hlavní znaky kulturní a historické charakteristiky	klasifikace znaků			vliv záměru
		dle projevu	dle významu	dle ceny	
		+ pozitivní O neutrální - negativní	xxx zásadní xx spoluurčující x doplňující	xxx jedinečný xx význačný x běžný	O žádný X slabý XX středně silný XXX silný XXXX stírající
B.2.1	zemědělsky dlouhodobě intenzivně využívaná kulturní krajina převažující ve značné části prostoru	O	xxx	x	X
B.2.2	původní urbanistická struktura zástavby Dobšic a zejména Oblekovic (dnes místní část Znojma)	+	x	xx	O
B.2.3	průnik antropogenních novotvarů do dřívější volné krajiny navazující na původní okraje zástavby Dobšic a zejména Oblekovic (dnes místní část Znojma)	- až O	xxx	x	X
B.2.4	průmyslový charakter mnoha prvků zástavby s vazbou na dopravní koridory silnice II/412 a I/53	-	xx	x	O
B.2.5	sídelní zástavba v území jižně od Znojma převážně vesnického charakteru	+	xx	x	O
B.2.6	rozšiřování obytné zástavby rodinných domů i průmyslových či zemědělských objektů a areálů při okrajích zástavby převážně vesnického charakteru	-	x	x	O
B.2.7	četné prvky zahrad a zahrádkářských kolonií a sady jakožto zjevný odkaz na malozemědělské způsoby využívání kulturní krajiny a její historické členění respektující vlastnictví jednotlivých pozemků (strukturu zdejší plužiny)	+	xxx	x	X-XX
B.2.8	doklady historického vývoje krajiny soustředěné převážně pouze do fragmentárně přítomných krajinných struktur při okrajích zástavby sídel (lokální dílčí prostory vyznačující se znaky původní struktury krajiny a náznakem původního členění plužiny)	+	x	x	O-X
B.2.9	vinice znamenající zjevný odkaz na tyto typické historické struktury v oblasti Znojemska	+	xxx	xx	X

B.2	Identifikované hlavní znaky kulturní a historické charakteristiky	klasifikace znaků			vliv záměru
		dle projevu	dle významu	dle ceny	
		+ pozitivní O neutrální - negativní	xxx zásadní xx spouštějící x doplňující	xxx jedinečný xx význačný x běžný	O žádný X slabý XX středně silný XXX silný XXXX stírající
B.2.10	průmyslové a jiné technické objekty pronikající do nitra zemědělské krajiny (např. areál a haly společnosti Nevoga, letiště Znojmo, fotovoltaické elektrárny, těžebna štěrkopísku a částečně i skládka inertního odpadu Oblekovice)	-	xx	x	O
B.2.11	převážně komerční objekty s vazbou na blízký hraniční přechod	-	x	x	O
B.2.12	sklepní uličky západně od Vrbovce a Chvalovic	+	x	x	O
B.2.13	kultivovaný parkový prostor s dětským hřištěm, discgolfem, rybníkem, sochami, odpočinkovými místy a kaplí Panny Marie v okolí potoka Daníř s vazbou na zde vedené typicky referenční trasy vnímání krajiny	+	x	x	X-XX
B.2.14	prvky opevnění budované před druhou světovou válkou – pás několika bunkrů (tzv. řopíků) severně od Chvalovic a v zaříznutém údolí řeky Dyje, pěchotní srub MJ-S4 Zatáčka	+	x	x	O
B.2.15	městská památková rezervace Znojmo, městská památková zóna Znojmo a zde přítomné národní kulturní památky Klášter v Louce u Znojma, Radnice královského města Znojmo a Znojemská hradní rotunda – regionální kulturní dominanty	+	xx	xxx	X (vizuální)
B.2.16	kostely jakožto lokální kulturní dominanty v sídlech vesnického charakteru (zejména Kostel sv. Markéty ve Chvalovicích, Kostel sv. Víta v Dyjčovicích a Kostel sv. Jana Křtitele ve Vrbovci)	+	x	xx	X (vizuální)
B.2.17	přítomnost převážně drobnějších kulturních a historických prvků s vazbou na zástavbu jednotlivých sídel, lokálně i volnou krajinu, v širším krajinném kontextu bez potenciálu kulturních dominant – např. kříže, boží muka, sloupy, sochy a sousoší, kaple, fary či hospodářské dvory (některé památkově chráněné)	+	x	x-xx	O
B.2.18	relativně vzdálená sídla ve vizuálně částečně exponované poloze při východním okraji NP Podyjí, vč. lokálních kulturních dominant v podobě Kostela sv. Jakuba Staršího (Konice), Kostela sv. Zikmunda s farou (Popice) a Kostela sv. Linhartů (Havraníky)	+	x	xx	X (vizuální)
B.2.19	prvky cestní sítě v převážně dochované historické stopě	- až O	xx	x	X-XX

B.2	Identifikované hlavní znaky kulturní a historické charakteristiky	klasifikace znaků			vliv záměru
		dle projevu	dle významu	dle cennosti	
		+ pozitivní O neutrální - negativní	xxx zásadní xx spouštějící x doplňující	xxx jedinečný xx význačný x běžný	
B.2.20	jednokolejná neelektrizovaná celostátní železniční trať Břeclav–Znojmo (č. 246)	O	x	x	O

V rámci kulturní krajiny lze často, při mírné modifikaci úhlu pohledu, mnohé znaky přiřadit jak charakteristice přírodní, tak charakteristice kulturní a historické. Vzhledem k charakteru záměru a jeho lokalizaci nejprve v trase stávajících významných dopravních linií (silnice II/412 a I/53), resp. v návaznosti na novodobé okraje zástavby Znojma, a následně v převážně intenzivně využívané zemědělské krajině platí, že ve vztahu k přítomným indikátorům hodnot kulturní a historické charakteristiky a ve vztahu k přítomným znakům kulturní a historické charakteristiky dochází k zásahu prvků kulturní krajiny, jejich znaky nabývají převážně běžné cennosti. Jedná se především o souhrnné znaky zásadního významu pro zdejší kulturní a historickou charakteristiku – „zemědělsky dlouhodobě intenzivně využívaná kulturní krajina převažující ve značné části prostoru“, „průnik antropogenních novotvarů do dřívější volné krajiny navazující na původní okraje zástavby Dobšic a zejména Oblekovic (dnes místní část Znojma)“, „četné prvky zahrad a zahrádkářských kolonií a sady jakožto zjevný odkaz na malozemědělské způsoby využívání kulturní krajiny a její historické členění respektující vlastnictví jednotlivých pozemků (strukturu zdejší plužiny)“ či „vinice znamenající zjevný odkaz na tyto typické historické struktury v oblasti Znojemska“. Ze znaků nižšího významu lze ve vztahu k záměru speciálně zmínit zejména doplňující znak běžné cennosti „kultivovaný parkový prostor s dětským hřištěm, discgolfem, rybníkem, sochami, odpočinkovými místy a kaplí Panny Marie v okolí potoka Daněž s vazbou na zde vedené typicky referenční trasy vnímání krajiny“. Kulturní krajina je poměrně hustě protkána sítí cest a pozemních komunikací, z nichž některé shodně s řešeným záměrem rovněž slouží k (nad)regionálním účelům (platí zejména pro stávající silnici I/38 a silnici I/53). V tomto ohledu tak záměr pro řešený prostor neznamena zcela nový prvek, neboť tranzitní funkce je v rámci sítě pozemních komunikací zřetelně přítomna již ve stávajícím stavu. Vzhledem k této skutečnosti a na podkladě rozsáhlé analýzy pohledových studií (viz kapitola 3.3.3) bylo dotčení zmíněných znaků identifikováno nejvýše jako slabé až středně silné, neboť v celkovém krajinném kontextu zůstane naprostá většina prvků reprezentujících přítomnost těchto znaků v rámci prostoru záměrem nedotčena a bude se v reprezentativní podobě nadále uplatňovat.

Samostatnou pozornost pak zaslouží vlivy záměru na prvky památkové ochrany, přičemž v tomto ohledu je nutné zdůraznit značný překryv s vizuálními vlivy souhrnně řešenými v kapitole 4.1.3, neboť jejich případné dotčení je žádoucí vnímat nejen z hlediska přímých (fyzických) zásahů, kterým se záměr ve všech případech dokáže vyvarovat, ale zejména právě nepřímých (vizuálních) vlivů. Lze přitom konstatovat, že v žádném případě se záměr nedostává do bezprostředního kontaktu s některým z prvků památkové ochrany. V širším území pak má prvořadé postavení městská památková rezervace Znojmo, městská památková zóna Znojmo a zde přítomné národní kulturní památky Klášter v Louce u Znojma, Radnice královského města Znojmo a Znojemská hradní rotunda, přičemž zejména přítomnost různých typů vertikálních bariér při okraji zástavby Znojma ve vztahu k PDoKP neumožňuje plné vizuální uplatnění těchto význačných až jedinečných znaků a hodnot kulturní a historické charakteristiky širšího území. Vzhledem k morfologii terénu a převážně vyvýšené pozici prvků

památkové ochrany nad údolím Dyje však v případě některých pohledů k jejich významnému vizuálnímu uplatnění přeci jen dochází, byť v celkovém krajinném obraze částečně degradovaném novodobými prvky při okrajích zástavby Znojma. Záměr z V a JV obchází okraje zástavby Znojma, přičemž negativa jeho působení v mnohém spíše pouze splynou s negativy novodobých projevem nevhodných prvků, bez významného umocnění jejich vlivů ve vztahu k cenné zástavbě Znojma a zde přítomných prvků památkové ochrany s postavením regionálních kulturních dominant. V rámci navazující kulturní krajiny jsou pak krajinné hodnoty obcí vesnického charakteru umocňovány akcenty kostelů (zejména Kostel sv. Markéty ve Chvalovicích, Kostel sv. Víta v Dyjákovickách a Kostel sv. Jana Křtitele ve Vrbovci, resp. za hranicemi PDoKP v rámci relativně vzdálených sídel rovněž Kostel sv. Jakuba Staršího v Konicích, Kostel sv. Zikmunda s farou v Popicích a Kostel sv. Linharta v Havraníkách). Záměr je však od těchto kulturních dominant lokálního významu navržen ve vzdálenosti nejméně cca 1 000 m (zpravidla však podstatně více), přičemž dílčí vizuální vlivy záměru (pouze v případě některých pohledů; navíc povětšinou pouze částečné dotčení vizuálního uplatnění kulturního akcentu v obraze sídla) jsou v širších krajinných souvislostech relativně málo významné pro identitu zdejší kulturní krajiny.

I z hlediska hodnocení vlivů záměru na kulturní a historickou charakteristiku je podstatné, aby bylo na změny v území generované záměrem vhodně reagováno návrhem vegetačních úprav, neboť toto opatření minimalizuje vlivy nové technické linie v kulturní krajině.

Vliv na rysy a hodnoty kulturní a historické charakteristiky

slabý / středně silný

Vliv na kulturní dominanty

slabý

4.1.3 Vliv na estetické hodnoty krajiny, na harmonické měřítko krajiny a vztahy v krajině

Na základě rozboru vizuálních charakteristik a prostorového uspořádání krajiny, na základě skutečností zjištěných terénní rekognoskací a na základě analýzy pohledů nejen z významných míst vnímání krajiny je možno stanovit předpokládanou míru vlivu záměru na znaky a hodnoty vizuální charakteristiky krajinného rázu. Při tomto postupu byla nemalá míra pozornosti věnována i vizuálním vlivům záměru při průchodu, resp. průjezdu územím mimo typicky referenční body a trasy vnímání krajiny, resp. byl uplatněn spíše princip předběžné opatrnosti při stanovení referenčních bodů a tras vnímání krajiny.

Přítomnost pozitivních znaků a estetických hodnot, harmonického měřítka a vztahů pro pozorovanou krajinnou scénu v rámci PDoKP je patrná v následující standardizované tabulce, která pracuje se soustavou indikátorů důležitých (pozitivních) znaků či hodnot KR, tedy jevů, jejichž přítomnost ukazuje na výraznost krajinného rázu – Tabulka 14. V PDoKP je možno předpokládat následující míru vlivu stavby na hlavní znaky vizuální charakteristiky – Tabulka 15.

Tabulka 14 Standardizovaná tabulka přítomnosti indikátorů znaků nebo hodnot rysů prostorové skladby (analytická a syntetická kritéria) v potenciálně dotčeném krajinném prostoru – posouzení míry vlivu

C.1	Indikátory přítomných znaků nebo hodnot rysů prostorové skladby (analytická kritéria)	přítomnost indikátoru v území		vliv záměru
		ANO	NE	
Charakter vymezení v prostoru				
C.1.1	Zřetelné vymezení prostorů terénním horizontem	(x)		X

C.1.2	Zřetelné vymezení prostorů okraji porostů	(x)		X
C.1.3	Zřetelné vymezení prostorů cennou zástavbou	(x)		O-X
C.1.4	Vymezení prostorů více horizonty		x	/
C.1.5	Charakteristické průhledy a přítomnost míst panoramatického vnímání krajiny	x		X
Rysy prostorové struktury				
C.1.6	Maloplošná struktura (mozaika drobných ploch a prostorů s převažujícím přírodním charakterem)	(x)		O-X
C.1.7	Maloplošná struktura (mozaika s výraznými prvky rozptýlené zeleně v zemědělské krajině)	(x)		X
C.1.8	Velkoplošná struktura otevřených ploch a větších porostních celků s harmonickým výrazem	x		X-XX
Konfigurace liniových prvků				
C.1.9	Zřetelné linie morfologie terénu (horizonty, hrany, hřbetnice atd.)	(x)		O-X
C.1.10	Zřetelné linie vegetačních prvků	x		X
C.1.11	Zřetelné linie zástavby	(x)		X
Konfigurace bodových prvků				
C.1.12	Přítomnost zřetelných terénních dominant		x	/
C.1.13	Přítomnost zřetelných architektonických a technických dominant		x	/
C.1.14	Neobvyklý tvar nebo druh dominanty		x	/
C.1.15	Přítomnost vedlejších prostorových akcentů	x		X
C.2	Indikátory přítomných rysů charakteru a identity (souhrnná kritéria)	přítomnost indikátoru v území		vliv záměru
		ANO	NE	
Rozlišitelnost				
C.2.1	Výraznost, neopakovatelnost, zapamatovatelnost scenerie	x		X
C.2.2	Neopakovatelnost krajinných forem	(x)		O-X
C.2.3	Výraznost a nezaměnitelnost významu prvků krajiny ve vizuální scéně	x		X
C.2.4	Výraznost či nezaměnitelnost způsobů hospodářského využití krajiny	(x)		O-X
C.2.5	Kontrast, symetrie, vyvážená asymetrie, gradace, dynamické či statické působení jako výrazný rys kraj. scény	x		X
Harmonie měřítka krajiny				
C.2.6	Zřetelná harmonie měřítka zástavby bez výrazně měřítkově vybočujících staveb		x	/
C.2.7	Zřetelný soulad měřítka prostoru a měřítka jednotlivých prvků	(x)		X
C.2.8	Dochované tradiční měřítkové vztahy stop hospodářské činnosti a krajiny		x	/
Harmonie vztahů v krajině				
C.2.9	Soulad forem osídlení a přírodního prostředí	(x)		X
C.2.10	Harmonický vztah zástavby a přírodního rámce	(x)		X
C.2.11	Soulad hospodářské činnosti a přírodního prostředí		x	/
C.2.12	Uplatnění kulturních dominant v krajinné scéně	x		X
C.2.13	Uplatnění míst s kulturním významem	x		O-X

C.2.14	Působivá skladba prvků krajinné scény	x		X-XX
--------	---------------------------------------	---	--	------

pozn.1: „(x)“ daný indikátor lze v území považovat pouze za částečně přítomný

pozn.2: žádný zásah „O“, resp. „/“ (v případě, že indikátor v území není přítomen), slabý zásah „X“, středně silný zásah „XX“, silný zásah „XXX“, velmi silný zásah „XXXX“

Tabulka 15 Standardizovaná tabulka identifikace a klasifikace hlavních znaků vizuální charakteristiky krajinného rázu – posouzení míry vlivu

C.3	Identifikované hlavní znaky vizuální charakteristiky	klasifikace znaků			vliv záměru
		dle projevu	dle významu	dle cennosti	
		+ pozitivní O neutrální - negativní	xxx zásadní xx spolupůsobící x doplňující	xxx jedinečný xx význačný x běžný	O žádný X slabý XX středně silný XXX silný XXXX stírající
C.3.1	místy až uzavřená krajina malého až středního měřítka s bezprostřední vazbou severní části prostoru na novodobé okraje zástavby Znojma a Dobšic a zde vedené silnice II/412 a I/53	- až +	xxx	x	O-X
C.3.2	vnitřně pohledově polootevřený až otevřený typ kulturní odlesněné krajiny velkého měřítka s dominancí orné půdy – zemědělská krajina v jižní části prostoru	O	xxx	x	X
C.3.3	vymezení či členění prostoru převážně pouze místními horizonty bez výrazných krajinných předělů	O	xx	x	O-X
C.3.4	vizuální uplatnění ploch zahrad a zahrádkářských kolonií a sadů převážně v návaznosti na zástavbu sídel	+	xxx	x	X
C.3.5	vizuální uplatnění původní urbanistické struktury zástavby Dobšic a zejména Obleskovic (dnes místní část Znojma)	+	x	xx	O-X
C.3.6	relativně harmonické zasazení sídel vesnického charakteru v rámci kulturní zemědělské krajiny	+	xx	x	X-XX
C.3.7	v rámci zemědělské krajiny poměrně výrazné a nezaměnitelné prvky viniční krajiny typické pro oblast Znojemska – vinice, sklepní uličky (zejména západně od Vrbovce a Chvalovic)	+	xx	xx	X
C.3.8	vizuální uplatnění průmyslových a jiných technických objektů soustředěně (zejména v severní části) či spíše jednotlivě (zejména v jižní části) přítomných v rámci prostoru	-	xx	x	O-X
C.3.9	vizuální uplatnění zaříznutého údolí Dyje se skalnatými svahy bez zjevných vazeb na širší okolí	+	x	xx	XX
C.3.10	vizuální uplatnění lesních celků (zejména v podobě zalesněného svahu hlubokého údolí Dyje na pravém břehu řeky a v rámci navazujících plošin jižně od Dyje či podél Dobšického potoka)	+	x	x	X

C.3	Identifikované hlavní znaky vizuální charakteristiky	klasifikace znaků			vliv záměru
		dle projevu	dle významu	dle cennosti	
		+ pozitivní O neutrální - negativní	xxx zásadní xx spoluurčující x doplňující	xxx jedinečný xx význačný x běžný	O žádný X slabý XX středně silný XXX silný XXXX stírající
C.3.11	vizuální uplatnění Načeratického kopce (290 m n. m.) a jeho okolí s křovinatou a stepní vegetací	+	xx	xx	X
C.3.12	vizuální uplatnění prvků strukturální pestrosti zemědělské krajiny členících matici orné půdy a lokálně i vinic (drobné vodní toky a jejich vegetační doprovody, větrolamy, vegetační doprovody cestní sítě či drobné zarůstající plošky)	+	xx	x	X-XX
C.3.13	vizuální uplatnění městské památkové rezervace Znojmo, městské památkové zóny Znojmo a zde přítomných národních kulturních památek (Klášter v Louce u Znojma, Radnice královského města Znojmo a Znojemská hradní rotunda)	+	xx	xxx	X
C.3.14	vizuální uplatnění vzdáleného vyvýšeného lesnatého krajinného horizontu území NP Podyjí	+	x	xxx	O-X
C.3.15	vizuální uplatnění lokálních kulturních dominant kostelů v sídlech vesnického charakteru (zejména Kostel sv. Markéty ve Chvalovicích, Kostel sv. Víta v Dyjácovických a Kostel sv. Jana Křtitele ve Vrbovci)	+	x	xx	X
C.3.16	vzdálená vizuálně částečně exponovaná zástavba obcí vesnického charakteru při východním okraji NP Podyjí s lokálními kulturními dominantami kostelů – Konice (Kostel sv. Jakuba Staršího, Popice (Kostel sv. Zikmunda s farou) a Havraníky (Kostel sv. Linharta)	+	x	xx	X
C.3.17	vizuální uplatnění převážně drobnějších kulturních a historických prvků s vazbou na zástavbu jednotlivých sídel, lokálně i volnou krajinu	x	x	x-xx	O-X
C.3.18	vizuální uplatnění různorodé struktury území navazující na potok Daníž, místy s parkovým charakterem s dětským hřištěm, discgolfem, rybníkem, sochami, odpočinkovými místy a kaplí Panny Marie	+	x	x	XX
C.3.19	vizuální uplatnění prvků opevnění budovaných před druhou světovou válkou – pás několika bunkrů (tzv. řopíků) a pěchotní srub MJ-S4 Zatáčka	+	x	x	X
C.3.20	vizuální uplatnění převážně komerčních objektů s vazbou na blízký hraniční přechod	- až O	x	x	O-X
C.3.21	vizuální uplatnění prvků cestní sítě	- až O	xx	x	X-XX

C.3	Identifikované hlavní znaky vizuální charakteristiky	klasifikace znaků			vliv záměru
		dle projevu	dle významu	dle ceny	
		+ pozitivní O neutrální - negativní	xxx zásadní xx spouštějící x doplňující	xxx jedinečný xx význačný x běžný	O žádný X slabý XX středně silný XXX silný XXXX stírající
C.3.22	vizuální uplatnění jednokolejné neelektrizované celostátní železniční tratě Břeclav–Znojmo (č. 246)	O	x	x	O

Úvodem tohoto v mnohém stěžejního popisu vlivů („krajinný ráz je zejména kategorií vizuální“) je žádoucí provedení diferenciace v rámci záměru navrhovaných staveb dle charakteru možných vlivů na krajinný ráz. Předně je to zejména vliv vlastní komunikace na krajinnou scénu (komunikace a křižovatky na terénu, na násypu, v zářezu, na mostě), dále pak vliv doprovodných a souvisejících staveb a zásahů na krajinnou scénu (protihlukové stěny, prvky vodohospodářského řešení, dopravní značení a osvětlení) a vliv provozu (pohyb vozidel, hluk, světelné odlesky za slunného počasí, pohybující se světla v noci).

Z výše uvedených tabulek je patrné, že krajina, ve které je záměr navržen, se vyznačuje přinejmenším částečným výskytem mnoha standardizovaných indikátorů pozitivních hodnot krajinného rázu. Krajina jako celek v mnoha ohledech nepostrádá vizuální atraktivitu a estetickou působivost. Ve smyslu § 12 zákona jsou v této krajině přítomny estetické hodnoty, harmonické vztahy a částečně i harmonické měřítko. Některé z těchto hodnot mohou být záměrem dotčeny, a to až slabě až středně silně. Při tomto hodnocení je uplatněn princip předběžné opatrnosti, neboť při aplikaci přísnějšího principu nebyla opomenuta ani pozornost bodům a trasám nereferenčního či omezeně referenčního vnímání krajiny, a rovněž byla snaha využít plnou nabízenou škálu hodnocení vlivů – žádný / slabý / středně silný / silný / stírající – a postihnout tak mnohdy drobné rozdíly v dotčení jednotlivých indikátorů znaků a hodnot rysů prostorové skladby a hlavních znaků vizuální charakteristiky krajinného rázu.

Obecně platí, že v případě, kdy je v hodnoceném prostoru přítomen určitý počet jevů, které jsou pozitivními znaky a hodnotami jednotlivých charakteristik krajinného rázu (v řešeném případě typicky zaříznuté údolí Dyje se skalnatými svahy, Načeratický kopec (290 m n. m.) a jeho okolí s křovinatou a stepní vegetací, prvky vlniční krajiny typické pro oblast Znojemska, sídla vesnického charakteru s lokálními dominantami kostelů, památkově chráněná zástavba Znojma či vzdálený vyvýšený lesnatý krajinný horizont území NP Podyjí) jsou rizika zásahů krajinného rázu významná, přičemž žádný z těchto znaků a hodnot by neměl být v krajině zasažen stírajícím vlivem, a pokud se nejedná o znak a hodnotu dle významu „pouze“ doplňující charakter krajiny, tak v zásadě ani vlivem silným, příp. při přísnější optice ani vlivem středně silným. Rozdílnost názorů různých posuzovatelů však může vycházet především právě z rozdílné hranice mezi slabým, středně silným a silným vlivem. Rozdílná hranice nejčastěji tkví ve vnímání navrhovaného záměru jakožto součásti krajiny (kde bývá vliv slabší a přijatelnější) nebo pouze jako součásti dílčí krajinné scenerie (kde bývá vliv silnější a průkaznější). Právě z těchto důvodů byla v této studii věnována tak velká pozornost fotografickým analýzám prostoru/pohledovým studiím z významných referenčních či i jen částečně referenčních bodů a tras vnímání krajiny (viz kapitola 3.3.3); pro vyhodnocení, zda je oprávněné, aby v celkové formulaci únosnosti převládala hlediska vnímání navrhovaného záměru jakožto součásti krajiny v širších krajinných souvislostech (celkové panoramatické pohledy), či je nutné akcentovat dílčí krajinné scenerie.

Je třeba si uvědomit, že každá stavba pozemní komunikace (nad)regionálního významu je zásahem do krajiny o vyšším stupni významnosti. Z hlediska hodnocení vlivu na krajinný ráz je však pohled usměrněn dikcí zákona. Pokud bychom upřednostnili obecný dojem ve vizuální scéně, resp. tento vztahovali pouze na blízké pohledy, dostali bychom se do neřešitelného sporu mezi subjektivními názory přijímajícími technickou stavbu v krajině a názory takovou stavbu odmítajícími. Je nevyhnutelnou daností záměru pozemní komunikace, že její přítomnost zasahuje dílčí krajinné scenérie, v rámci kterých se technický prvek uplatňuje významně rušivě a způsobuje disharmonii ve vztahu k estetickým hodnotám krajiny a zažitým harmonickým vztahům krajiny, tím významněji, čím více jsou tyto hodnoty a vztahy v krajině přítomny. Z hlediska dikce zákona je však nutné vážít významnost vlivů záměru v rámci těchto dílčích krajinných scenérií vlivy vnímanými v rámci celkového kontextu krajiny, příp. zohlednit i referenční významnost jednotlivých pohledů identifikovaných v rámci celého PDoKP. V případě posuzovaného záměru přitom platí, že pohledovými studiemi bylo prokázáno, že vzhledem k charakteru území (zejména vzhledem k morfologii terénu a přítomnosti vertikálních bariér viditelnosti) a lokalizaci záměru budou s výjimkou prostoru vzdáleného maximálně několik stovek metrů od území záměru (tj. relativně blízký prostor navazující na území záměru) vizuální vlivy záměru patrně spíše v omezené míře, neboť se v krajinném obraze budou v některých případech uplatňovat spíše pouze dílčí segmenty záměru, resp. i v případě rozsáhlejšího uplatnění záměru nedojde k významnému narušení vztahů a vazeb mezi jednotlivými prvky uvnitř prostoru, resp. vztahů a vazeb mezi prvky uvnitř prostoru s prvky širšího krajinného rámce (zde vč. jedinečných znaků a hodnot vzhledem k vizuálnímu uplatnění památkově chráněné zástavby Znojma či vzdálených vyvýšených lesnatých krajinných horizontů území NP Podyjí). Záměr se bude v převažující části své trasy uplatňovat v rámci zemědělsky intenzivně využívané krajiny, příp. v trase či v blízkosti stávajících významných dopravních linií (silnice II/412, I/53 a částečně i I/38), přinejmenším v širších krajinných souvislostech s obdobným působením, přičemž rozsahem přímých územních zásahů ani svým nepřímým (vizuálním) působením významně nezasáhne do znaků a hodnot podstatných pro identitu zdejší krajiny.

Kromě vlastní statické přítomnosti tělesa komunikace a souvisejících a doprovodných prvků je pro míru vlivů na vizuální charakteristiky velmi významné i dynamické působení pohybu vozidel, světelných odlesků a pohybujících se světél v nočních hodinách. Z empirických zkušeností je známo, že vliv pohybu vozidel lze často poměrně účinně odclonit realizací vertikálních bariér viditelnosti v bezprostřední návaznosti na prostor silničního tělesa, čímž lze dosáhnout relativně významné minimalizace vizuálních vlivů i v blízkých dílčích krajinných scenériích. V případě více vzdálených pohledů je pak takto možné dosáhnout mnohdy téměř úplné eliminace vlivů, resp. vlivy lze omezit zejména na ruch a šum, který je generován provozem na komunikaci. Za relativně dostatečně účinné, resp. vhodné vertikální bariéry viditelnosti v bezprostřední návaznosti na prostor silničního tělesa lze považovat zejména vegetační úpravy s výsadbou dřevin. Již rozvolněný charakter doprovodné dřevinné vegetace, který sice zcela neodcloní rušivé vlivy pohybu na silnici, vlivy relativně účinně minimalizuje, což platí zvláště za situace, že jsou podél silničního tělesa tyto rozvolněné prvky vegetace střídány s prvky o větší míře kompaktnosti. Za účinné vertikální bariéry viditelnosti dynamického působení pohybu vozidel v bezprostřední návaznosti na prostor silničního tělesa lze považovat rovněž protihlukové stěny, které jsou do technického řešení záměru rovněž zahrnuty. Protihlukovým stěnám, jako v zásadě čistě technickým prvkům, je obecně přisuzován spíše charakter umocňující negativa zásahu vizuální scény; tato negativa – typicky umocnění zásahu širších krajinných horizontů – jsou v provedeném hodnocení plně zohledněna. I v jejich případě však platí dílčí pozitivita v podobě odclonění rušivých vlivů pohybu

vozidel na silnici. Realizace protihlukových stěn v navrženém rozsahu se celkově nejeví problematická z hlediska ochrany krajinného rázu území; požadovat je třeba zejména provedení v přírodě blízkých odstínech významně neumocňujících jejich působení a vhodné ozelenění těchto vertikálních technických prvků (nejlépe nejen v podobě výsadeb popínavých rostlin, ale dle možností alespoň lokálně doplněné i o výsadbu keřů či stromů).

Obecně platí, že cílem návrhu vegetačních úprav by měla být dle možností pestrá struktura typů vegetačních formací. Začlenění technického prvku do krajiny by nemělo být činěno pouze prostým návrhem vizuálně izolační kompaktní zeleně podél tělesa silnice, nýbrž kombinací různých rozsahů, forem, struktur a druhových skladeb. Doprovodná zeleň nesmí mít souvislý lemující charakter, musí být ve vhodných místech rozvolněná, nebo dokonce přerušená a její hmotová struktura minimalizována. Tím se docílí, že doprovodná zeleň v krajinných pohledech nevytvoří cizí a dominantní prvek, jakkoliv sice přírodě relativně blízký, a umožní i z prostoru silnice vnímat širší krajinné souvislosti. Pro minimalizaci hmotové struktury doprovodné zeleně se nabízí zejména úseky komunikace vedené v zářezu, kde podoba tělesa komunikace sama o sobě znamená menší rizika záměru ve vztahu k vizuálním charakteristikám krajinného rázu. Zvýšenou pozornost je naopak třeba věnovat vegetačním úpravám v případě rozsáhlejších násypů, mimoúrovňových křižovatek (zejména MÚK Znojmo jih) či již zmíněných protihlukových stěn, a to zejména v úsecích, kde na prvky dopravního koridoru navazuje volná převážně otevřená krajina.

Uvedené dokumentují výše uvedené tabulky, přičemž jak již bylo uvedeno výše, vzhledem k charakteru území a lokalizaci záměru nebudou vizuální vlivy záměru dosahovat vyšších stupňů významnosti, což odpovídá převážně slabým až středně silným vlivům identifikovaným v případě některých indikátorů znaků a hodnot rysů prostorové skladby a charakteru a identity a projevem pozitivních znaků vizuální charakteristiky krajinného rázu.

Vliv na estetické hodnoty

slabý / středně silný

Vliv na harmonické měřítko krajiny

slabý

Vliv na harmonické vztahy v krajině

slabý / středně silný

5 ZÁVĚR

Na základě hodnocení vlivu záměru na pozitivní hodnoty a významné rysy jednotlivých charakteristik krajinného rázu a estetické a prostorové vztahy a hodnoty je možno odpovědět na tři standardní otázky:

A. Vyznačuje se ráz krajiny v prostoru dotčeném vlivem záměru znaky přírodní, kulturní a historické charakteristiky KR a hodnotami estetickými, mají přítomné znaky a hodnoty jedinečný význam?

Ráz krajiny v PDoKP se vyznačuje přítomností znaků přírodní charakteristiky i znaků kulturní a historické charakteristiky krajinného rázu. Přírodní a kulturní a historické charakteristiky se vtiskávají do charakteristik vizuálních/estetických hodnot, pro všechny pak platí, že svou cenností dosahují jedinečného významu spíše pouze v rámci širšího krajinného kontextu.

B. Pokud jsou přítomny znaky jedinečného a neopakovatelného významu, bude do nich záměr nepříznivě zasahovat a jakou měrou?

Záměr, vzhledem ke svému charakteru a vzhledem k charakteru dotčeného území, přímo (fyzicky) nezasahuje do znaků, které nabývají jedinečného či neopakovatelného významu. Nepřímé (vizuální) zásahy do znaků, které nabývají jedinečného či neopakovatelného významu, byly identifikovány nejvýše se slabými vlivy. Převážně obdobně pak lze hodnotit rovněž vlivy na znaky význačného významu.

C. Ovlivní navrhovaná změna podstatným způsobem krajinná panoramata, bude zasahovat do cenných dílčích scenerií?

Vzhledem k charakteru a umístění záměru budou ovlivněny především dílčí scenerie, z nichž některé lze označit jako cenné. Realizace záměru bude jistě představovat změnu KR (i cenných dílčích krajinných scenerií), nikoliv však významné prostorové snížení či setření cenných hodnot stávající krajiny.

Na základě hodnocení vlivu záměru lze shrnout, že jeho realizace bude znamenat následující zásah do zákonem daných kritérií krajinného rázu uvedených v § 12 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění – viz Tabulka 16.

Tabulka 16 Standardizovaná tabulka vlivu na zákonná kritéria krajinného rázu

zákonná kritéria krajinného rázu (§ 12 zákona)	vliv záměru
Vliv na rysy a hodnoty přírodní charakteristiky	slabý / středně silný
Vliv na rysy a hodnoty kulturní charakteristiky	slabý / středně silný
Vliv na ZCHÚ	žádný / slabý
Vliv na VKP	slabý / středně silný
Vliv na kulturní dominanty	slabý
Vliv na estetické hodnoty	slabý / středně silný
Vliv na harmonické měřítko krajiny	slabý
Vliv na harmonické vztahy v krajině	slabý / středně silný

Posouzení je ve svém základu provedeno spíše při zohlednění surového provedení technicistního liniového prvku pozemní komunikace a jeho umístění do stávajících znaků a hodnot krajiny, jakkoliv v určité míře nelze obecně předpokládaná pozitiva opatření k začlenění tělesa pozemní komunikace opomenout (zejména obecně známé přínosy vegetačních úprav tělesa pozemní komunikace), a to na základě empirických zkušeností z mnoha jiných silničních staveb. Na podkladě podrobných analýz území je pak možné blíže specifikovat požadavky na podobu návrhu opatření ve prospěch zájmů ochrany krajinného rázu:

- V rámci dalších stupňů přípravy záměru zpracovat komplexní krajinářskou studii kombinující návrhy na začlenění záměru do krajiny s návrhy environmentálních opatření ve prospěch jiných zájmů ochrany přírody.
- Návrh vegetačních úprav tělesa silnice zpracovat ve formě pestré struktury typů vegetačních formací. Začlenění technického prvku do krajiny by nemělo být činěno pouze prostým návrhem vizuálně izolační kompaktní zeleně podél tělesa silnice, nýbrž kombinací různých rozsahů, forem, struktur a druhových skladeb. Doprovodná zeleň nesmí mít souvislý lemující charakter, musí být ve vhodných místech rozvolněná, nebo dokonce přerušená a její hmotová struktura minimalizována. Tím se docílí, že doprovodná zeleň v krajinných pohledech nevytvoří cizí a dominantní prvek, jakkoliv sice přírodě relativně blízký, a umožní i z prostoru silnice vnímat širší krajinné souvislosti. Zvýšenou pozornost je třeba věnovat vegetačním úpravám v případě rozsáhlejších násypů, mimoúrovňových křižovatek (zejména MÚK Znojmo jih) či protihlukových stěn, a to zejména v úsecích, kde na prvky dopravního koridoru navazuje volná převážně otevřená krajina.
- Protihlukové stěny realizovat v přírodě blízkých odstínech významně neumocňujících působení těchto vertikálního technických prvku v krajině a jejich ozelenění směrem do volné krajiny provést ve formě výsadeb popínavých rostlin dle možností alespoň lokálně doplněných i o výsadbu keřů či stromů.
- U přeložek pozemních komunikací provést obnovu či doplnění doprovodných porostů (stromořadí) při využití ovocných i neovocných dřevin. Doprovodné porosty navrhnout i podél překládaných či nově navržených místních komunikací.

6 POUŽITÉ ZDROJE

- AGERIS (2010): Vymezení cílových charakteristik krajiny Jihomoravského kraje. 133 s.
- BUKÁČEK, R. & MATĚJKA P. a kol. (1997): Metodika hodnocení krajinného rázu, SCHKO ČR.
- BUKÁČEK, R., RUŠŇÁK, J., & BUKÁČKOVÁ P. (2007): Studie potenciálního vlivu výškových staveb a větrných elektráren na krajinný ráz území Pardubického kraje.
- CULEK, M. (ed.) a kol. (2013): Biogeografické regiony České republiky. Brno: Masaryková univerzita.
- DEMEK, J. & MACKOVČIN, P. (eds.) a kol. (2006): Hory a nížiny. Zeměpisný lexikon ČR. Brno: AOPK ČR.
- KUPKA, J. (2013): Využití archivních map při identifikaci znaků krajinného rázu na příkladu Osovska. In: Ochrana kulturní krajiny. Praha: ČVUT, s. 57-77.
- Mapový portál Seznam (<http://www.mapy.cz>)
- Mapový server AOPK ČR (<http://mapy.nature.cz>)
- Mapový server HEIS VÚV
(https://heis.vuv.cz/data/webmap/isapi.dll?map=mp_heis_voda&TMPL=MAPWND_MAIN)
- Mapový portál CENIA (<http://geoportal.cenia.cz>)
- Mapový projekt ÚSOP (<http://drusop.nature.cz>)
- Mapová aplikace Laboratoře geoinformatiky UJEP (<http://oldmaps.geolab.cz>)
- Mapová aplikace České geologické služby (<http://www.geology.cz/extranet/mapy/mapy-online/mapove-aplikace>)
- MÍCHAL, I. (ed.) (1998): Hodnocení krajinného rázu – návrh metodického doporučení. AOPK ČR.
- PK Ossendorf s.r.o. (2015): I/38 Znojmo, obchvat IV; Technická studie.
- PK Ossendorf s.r.o. (2022): Znojmo obchvat III a Znojmo – Hatě (státní hranice); Technicko-ekonomická studie (TES) vč. HDM4.
- SLAVÍK, B. (1988): Regionálně fyto geografické členění. In: Květena ČSR I., Academia, Praha, mapová příloha.
- SKALICKÝ, V. (1988): Regionálně fyto geografické členění. In: Květena ČSR I., Academia, Praha, mapová příloha
- Památkový katalog, NPÚ (<https://pamatkovykatalog.cz>)
- VOREL, I., BUKÁČEK, R., MATĚJKA, P., CULEK, M. & SKLENIČKA, P. (2004): Posouzení vlivu navrhované stavby, činnosti nebo změny využití území na krajinný ráz (metodický postup). Praha.
- VOREL, I. (ed.) et al. (2006), Krajinný ráz a východiska jeho hodnocení. Praha: Nakladatelství Naděжда Skleničková.
- VOREL, I. & KUPKA, J. (2009): Metoda posouzení vlivu navrhované stavby, činnosti nebo změny využití území na krajinný ráz. EIA – IPPC – SEA; roč. XIV, č. 2, s. 7–14.
- VOREL, I. & KUPKA, J. (2011): Krajinný ráz. Identifikace a hodnocení. Praha: ČVUT.
- Zastupitelstvo Jihomoravského kraje (2025): Zásady územního rozvoje Jihomoravského kraje. Dostupné online na <https://www.kr-jihomoravsky.cz>